

**ОСТАННЄ
ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ВІД ІСУСА
ХРИСТА
СВІТУ**

Блаженный,
кто дбае про
вбогого,
в день нещастя
Господь
порятуе його!
(Псалом 40:1)

ОСТАННЄ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ВІД ІСУСА ХРИСТА СВІТУ

Ця книжка призначена для
кожного мешканця вашого міста.
Зробіть так, щоб усі отримали
свій примірник.

Ісус Христос

Ця книжка є абсолютно БЕЗПЛАТНОЮ. Однак, якщо
ви бажаєте взяти участь у цьому служінні, щоб проголосити
останнє попередження Ісуса Христа світові, будь ласка,
надішліть свою пожертву на адресу:

Adventist Family Clinic
P.O. BOX 220898, El Paso, TX 79913

P.S.: Adventist Family Clinic є некомерційною (501c3) громадською благодійною
організацією, визнаною Податковою службою США.

Повідомлення про публічну власність

Цю книжку було навмисно випущено у публічний домен. Автор відмовляється
від усіх авторських та пов'язаних прав у максимально дозволеному законом обсязі.
Ви можете вільно копіювати, відтворювати, розповсюджувати та поширювати її, повністю
або частково, з будь-якою метою, без будь-яких обмежень.
Ми заохочуємо вас робити копії та ділитися цією книжкою зі своєю родиною, друзями,
сусідами та всіма, хто бажає дізнатися більше про останні події та швидке пришествя
нашого Господа Ісуса Христа.

Надруковано у США у травні 2024 року

Безплатна література

Не для продажу

ЗМІСТ

ПРЕАМБУЛА	3
ВСТУП	3
ВЕЛИКА КНИГА БОГА	4
ЗНАКИ СКОРОГО ПОВЕРНЕННЯ ХРИСТА	7
КОЛИ ЦЕ СТАНЕТЬСЯ?	10
ОБМАНИ ЧАСУ КІНЦЯ	14
ТО ДЕ МЕРТВІ?	17
ПОХОДЖЕННЯ ЗЛА. ВЕЛИКИЙ КОНФЛІКТ ТА ГРІХ	20
ПІЗНІЙ ДОЩ	23
ПОХОДЖЕННЯ ЗЛА, ВЕЛИКИЙ КОНФЛІКТ І ГРІХ	26
ПРОСІЮВАННЯ	30
ГУЧНИЙ КРИК: ЗАКЛИК ВИЙТИ З ВАВИЛОНА	32
ПЕЧАТКА БОГА	36
ЗНАМЕНО ЗВІРИНИ	38
СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ У ПРОРОЦТВІ	40
СПРАВЖНІЙ ДУХ ЗВІРИНИ ТА ЗМІЯ	43
БОЖА ЦЕРКВА ОБ'ЯВЛЕНА	47
ЗАКОНИ ПРО НЕДІЛЮ	54
КОРОТКИЙ ЧАС СКОРБОТИ	57
КІНЕЦЬ ЧАСУ БЛАГОДАТІ	60
ПОКЛОНІННЯ В УМОВАХ КОНФЛІКТУ	62
ВЕЛИКИЙ ЧАС СКОРБОТИ (СІМ ОСТАННІХ КАР)	70
ВЕЛИКИЙ ЧАС СКОРБОТИ (ЖИТТЯ І ДОСВІД ПРАВЕДНИХ)	74
ПОВЕРНЕННЯ ХРИСТА	77
СПАДОК СВЯТИХ	80
ОГНЯНЕ ОЗЕРО (ПЕКЛО)	83
ТИСЯЧОЛІТТЯ, ТРЕТЄ ПРИШЕСТЯ ХРИСТА І ОСТАННІЙ СУД	85
ОСТАННІЙ ЗАКЛИК	88
ЩО МИ ПОВИННІ РОБИТИ?	90
ХРОНОЛОГІЯ	95

ПРЕАМБУЛА

За часів Ноя Бог дав світові 120 років, щоб вибрати між добром і злом. Через те, що люди не скористалися даною Богом можливістю покаятися і повернутися до Нього, вони були знищені великим потопом. **Також і сьогодні, перед великим знищенням світу вогнем, дано період випробування і благодаті. У Господа є багато дітей, які ніколи не чули істини про цей час. Можливо, ви з них?** Це останнє попередження для вас і для світу. Безсумнівно, що **«коли говоритимуть: Мир і безпечність, тоді несподівано прийде загибель на них, як мука тієї, що носить в утробі, і вони не втечуть!»** (1 Солунян 5:3).

Цей документ є частиною деяких найвидатніших і найважливіших праць про кінець світу, написаних багатьма авторами та експертами з Біблії та пророцтв. Що особливо важливо, він містить усе, що Ісус Христос об'явив у Біблії на цю тему. Він написаний простою легко зрозумілою мовою. Наведено багато посилань на Біблію, щоб читач міг легко перевірити все, що тут написано. Прочитовано багато біблійних текстів, але без наведення їхнього змісту. Це зроблено для того, щоб читач міг дослідити свою Біблію і перевірити істинність **цього останнього послання Ісуса Христа до світу. Це послання попередження, віти, надії і любові до всіх, хто перебуває в омані і темряві.** Будьмо подібними до людей з Береї, які **«слова прийняли з повним запалом, і Писання досліджували день-у-день, чи так воно є»** (Дії 17:11). Господь завжди попереджає людей про кари, що спіткають їх, перш ніж це станеться. **Нас було попереджено про друге пришествя Ісуса і про руйнування, яке незабаром охопить світ. Усі, хто візьме це до уваги, спасуться.** Будь ласка, уважно перевірте у Писанні все, що написано у цьому документі, щоб переконатися, чи так це насправді.

ВСТУП

Це останнє попередження від Бога до світу.

Незадовго до Свого відходу на небеса, коли **Ісус говорив зі Своїми учнями того часу, Він розповів нам історію нашого майбутнього.** Це історія, яку ми повинні постійно пам'ятати, бо **вона є для нас сучасною правдою, і наше вічне і щасливе майбутнє залежить від того, чи візьмемо ми її до уваги.** Інакше ми помремо назавжди, хоча цього можна уникнути.

Господь заздалегідь сказав, що страждання, катастрофи, голод, обман, зради та переслідування настануть швидко і будуть не схожими на те, що ми бачили раніше. У Своему Слові, Святій Біблії, Він об'являє все, що нам потрібно знати, щоб бути готовими до цього. Ми знаємо, що **Христос, безсумнівно, прийде знову. Наше найважливіше щоденне завдання – бути готовими.**

Сповнений любові, Ісус проголосив: **«Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога, і в Мене віруйте! Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас? А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я були й ви. А куди Я йду дорого ви знаєте»** (Івана 14:1-4).

Ви готові?

ВЕЛИКА КНИГА БОГА

На початку Бог створив небо і землю. Він створив чоловіка і жінку за Своїм образом і подобою (**Буття 1-2**). Цей факт робить Його абсолютним володарем над усім. Коли псаломспівець усвідомив цю фундаментальну і вічну істину, він вигукнув: **«Господня земля, і все, що на ній, вселенна й мешканці її» (Псалом 23:1)**. Подібно до цього, небесні ангели, які були присутні і стали свідками створення людини і землі, проголосили: **«Побійтеся Бога та славу віддайте Йому... і вклоніться Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і водні джерела!» (Об'явлення 14:7)**.

Безсумнівно, тільки Бог гідний нашого послуху і поклоніння, оскільки Він є Творцем усього сущого. Як грішники, які дуже потребують Божої благодаті, ми маємо ще одну вагому причину поклонятися Богу і слухатися Його. Ісус є не лише нашим Творцем, а й нашим Викупителем і Спасителем. Ми належимо Йому через творіння і викуплення.

Бог у Своїй мудрості вирішив написати кожній людині і вам особисто любовного листа, який називається Святе Письмо. Головна тема Біблії – **надати вам знання про істинні й вічні речі, потрібні для вашого спасіння.**

Книга Буття описує такі істини:

1) **«Первісний задум Бога щодо світу і нас як окремих осіб».**

Бог створив людей за Своїм образом і подобою (**Буття 1:26-27**). Він дав їм владу і панування над землею. Вони мали розмножуватися і жити у досконалому світі як управителі прекрасної планети (**Буття 1:28-31**). Живучи у повній покірності Богу, вони мали бути вічно щасливими, насолоджуючись неймовірним щастям у повній гармонії з небом (**Буття 2:15-17**).

2) **«Почалася велика боротьба між Ісусом (Богом) і Люцифером (сатаною/дияволом)».**

Найгірший ворог людини, древній змій, диявол, був хитрим, він обдурив подружжя та позбавив їх влади, яку їм дав Бог. Сатана заволодів планетою за допомогою обману і брехні. У своєму серці він прагне бути володарем світу і хоче для себе поклоніння, яке ми повинні віддавати тільки Богу. Як наслідок, через непослух людини на нашу планету входить смерть (**Буття 2:17, 3:1-13**).

3) **«План спасіння (викуплення) грішної людини».**

У той момент, коли Адам і Єва згрішили, розпочався план спасіння, щоб дати нам усім можливість повернути те, що було втрачено (**Буття 3:15**). Син Божий, Ісус Христос, мав віддати Своє життя за наші гріхи, бо написано: **«Душа, що грішить, вона помре» (Єзекіїла 18:4)**. **«Направду ж Він немочі наші узв'я і наші болі поніс... А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був... Його ж ранами нас уздоровлено!...і на Нього Господь поклав гріх усіх нас! Він гноблений був та понижуваний, але уст Своїх не відкривав. Як ягня був проваджений Він на заковлення...» (Ісаї 53:4-7)**.

Агнець Божий прийшов у світ, щоб померти замість нас, щоб ми могли мати вічне життя у достатку.

Минуло майже 2000 років відколи після бичування солдати відвели Ісуса на розп'яття... **«І, роздягнувши Його, багрянлицю наділи на Нього. І, сплівши з тернини вінка, поклали Йому на голову, а тростину в правицю Його... І, плювавши на Нього, хапали тростину, та й по голові Його били... А коли назнущалися з Нього, зняли з Нього плаща, і зодягнули в одужу Його. І повели Його на розп'яття» (Матвія 27:28-31)**.

«А коло години дев'ятої скрикнув Ісус гучним голосом, кажучи:...Боже Мій, Боже Мій, нащо Мене Ти покинув?...» (Матвія 27:46).

Рівно о третій годині пополудні він знову голосно закричав і **«духа віддав» (Матвія 27:50)**.

Після суботи, коли почало світати першого дня тижня (неділі), стався великий землетрус. **«...Бо зійшов із неба Ангел Господній, і, приступивши, відвалив від гробу каменя... А Ангел озвався й промовив жінкам:...Нема Його тут, бо воскрес, як сказав» (Матвія 28:2-6)**.

Через кілька днів після цього Ісус вознісся на небо, де перебуває вже майже 2000 років; звідки Він дуже скоро повернеться, щоб судити живих і мертвих, маючи у руках нагороду, щоб кожному віддати за його ділами, чи то добрими, чи злими.

4) **«Духовна природа слів і принципів, які борються за верховенство».**

Біблія говорить, що конфлікт ведеться не силою чи військом, а Духом Божим (Захарія 4:6). В Ефесян 6:17 апостол Павло пояснює, що меч духа – це Слово Боже. Адам і Єва боролися зі змієм під час спокуси, з якою вони зіткнулися. Однак цей конфлікт був лише війною слів, принципів і Божих заповідей. Так само сталося з Ісусом у пустелі, коли Його спокушав диявол.

Після сорока днів без їжі Він був голодний, і спокусник прийшов без сили та зброї. Він розпочав боротьбу одним словом, викликавши сумнів: **«Коли Ти Син Божий, скажи, щоб камінь це стало хлібами!»** (Матвія 4:3). Використовуючи Слово Боже, найпотужнішу зброю у конфлікті і єдину, яку ми маємо, щоб перемогти великого ошуканця, Ісус правильно відповів: **«Написано»**. Повністю покладаючись на нашого Небесного Отця і довіряючи Писанню та Божим обіцянкам, таким як ті, що були об'явлені пророком Ісаєю. **«Не бійся, з тобою бо Я, і не озирайся, бо Я Бог твій! Зміцню Я тебе, і тобі поможу, і правицею правди Своєї тебе Я підтримаю»** (Ісаї 41:10).

Підкоряючись Божій волі, Він продовжив: **«Не хлібом самим буде жити людина, але кожним словом, що походить із уст Божих»** (Матвія 4:4).

Наприкінці цієї суперечки ми бачимо, що **зброя, яку використовував наш Господь, була і завжди буде тією самою. Це також і наша зброя: Святий Дух, Слово Боже, а також принципи, закони, постанови і заповіді Божі. Як ми бачимо, силі й насильству немає місця у цій війні**. Наш ворог, безсумнівно, буде застосовувати проти нас насильство і примус, але як діти Божі ми не повинні робити того самого. Нам наказано підставляти другу щоку.

На цьому спокуса не закінчилась. Ісус поклав їй край Своєю владою, коли сказав: **«Відійди, сатано! Бож написано: Господеві Богові своєму вклоняйся, і служи Одному Йому! Тоді позоставив диявол Його. І ось Анголи приступили, і служили Йому»** (Матвія 4:10-11). Так буде з усіма, хто підкоряється Богу, розвиває розум Христа і є слухняним аж до смерті. Якщо ми будемо так чинити, то зазнаємо жадливих мук, але у кінці переможемо разом з Ісусом, і тоді будемо прославлені і матимемо вічне життя й славу без кінця.

5) **«Від Буття до Об'явлення суперечка посилюється, і додаються всі належні деталі, щоб людина могла повністю зрозуміти план спасіння. Уся Біблія вчить і говорить про Божу любов до нас через хроніки, історії, псалми та пророцтва аж до її великої кульмінації».**

Ваш обов'язок і обов'язок кожної людини – самостійно перевірити правдивість і реальність цього конфлікту та його вплив на всі аспекти нашого повсякденного особистого життя. Свідомо чи несвідомо, саме у цей момент ви вирішуєте, на якій стороні цього конфлікту ви опинитеся. **Важливо знати, що Біблія сама себе тлумачить і що Святий Дух, якщо ви цього бажаєте, проведе вас до повного розуміння без потреби у зовнішньому тлумачі** (2 Петра 1:20-21).

Біблія називається Словом Божим, тому що вона є голосом Бога. Ми повинні любити її і слухатися її. **Щоранку ми зобов'язані дуже уважно вивчати її з молитвою і просити про наставництво Святого Духа, який надихнув її** (2 Тимофія 3:16). Її потрібно вивчати з цікавістю і смиренністю, щоб зрозуміти Божу волю з усіма її обмеженнями і вимогами. Щоб дізнатися, чого Бог хоче від нас, ми повинні вивчати Його Слово з дитячою простотою. Наше єдине бажання повинно бути таким: **«Я хочу знати Божу волю щодо мого життя, щоб я міг виконувати все, що Він каже, нічого не додаючи і не віднімаючи».**

Уся Біблія є одкровенням слави Божої. Вона є інструментом, призначеним Богом для спасіння людини. **«Догодити ж без віри не можна»** (Євреїв 11:6). Тому вірою ми повинні приймати, вірити і виконувати те, що написано у Писанні. Це веде до багатого, щасливого та успішного життя тут і зараз, а у найближчому майбутньому – до вічного життя (Матвія 19:29).

Біблія є нашою мудрістю і нашим розумом. **«Це свята книга, натхнена Богом і написана святими людьми. Вона є досконалим посібником для всіх життєвих обставин».** **Усе у Біблії натхнене Богом. Старий і Новий Завіти мають однакову цінність. Один не є повним без другого.** Усе у ній слід виконувати, оскільки вона була написана для нашого навчання і процвітання.

З часу гріхопадіння минуло майже 6000 років. Обіцяний Месія з **Буття 3:15** прийшов у цей світ понад 2000 років тому. Сьогодні ми стоїмо на порозі Його другого пришествя, яке є неминучим, адже Господь Ісус сказав: **«Я знову прийду»** (Івана 14:3).

Світ опинився напередодні останньої кризи Землі. Соціальні ознаки, природні катастрофи, розгул аморальності, економічна нестабільність і загрози війни свідчать про те, що **незабаром відбудуться події, яких світ ще не бачив.**

Бог збирається змінити Свої відносини зі світом. Ми знаємо, що останні події будуть подібні до породільних мук (1 Солунян 5:3). **Час скороти вже настав; цей час жахливої невизначеності буде постійно погіршуватися аж до другого пришествя Ісуса. Ви готові?**

Жахлива тривога почала охоплювати народи та окремих людей. **На нас усіх чекають неймовірні труднощі; вони не припиняться, доки Ісус не повернеться. Божі кари будуть слідувати одна за одною.** Ми побачимо хвороби, голод, кровопролиття, пожежі, землетруси, повені, урагани, катаклізми, останні кари та світову економічну кризу. Ці події будуть настільки жахливими, що матері їстимуть своїх власних дітей.

Ми не повинні втрачати віри у ці бурхливі часи; не впадаймо у відчай, а вірмо у Божє Слово, бо воно є правдивим і гідним того, щоб його прийняли всі.

Бог завжди заздалегідь попереджає нас про кари, які на нас чекають. Господь завжди має вихід для Своїх дітей, які служать Йому з любов'ю і вірою. **Немає чого боятися, але дуже важливо бути уважними.**

Ми повинні знати напам'ять і бути добре ознайомленими з останнім даним нам посланням (Об'явлення 14:6-10). Ми повинні жити Євангелієм Ісуса у нашому повсякденному житті і у наших стосунках з Богом і людьми (1 Івана 2:6). Щоб бути переможцями, потрібно особисто ходити слідами нашого Господа; робити те, що добре (Матвія 9:5, Дії 10:38, Луки 9:2), і виконувати Його заповіді, (Матвія 7:21, 1 Івана 2:3). **Божі кари призначені для неслухняних і невірних.**

Ми повинні підкоритися Божому контролю, щоб Він нас вів. Частково наш щоденний обов'язок полягає у тому, щоб ретельно і глибоко вивчати Писання, особливо Книги Даниїла та Об'явлення, щоб чітко розуміти послідовність останніх подій, як вони відбудуться за Божою волею: **«Бо не чинить нічого Господь Бог, не виявивши таємниці Своєї Своім рабам пророкам» (Амоса 3:7).** В історії народів здійснення пророцтв є очевидним. **«І ми маємо слово пророче певніше. І ви добре робите, що на нього вважаєте, як на світильника, що світить у темному місці» (2 Петра 1:19).**

Ми, як ніколи раніше, маємо дуже повільно й уважно вивчати Слово Божє. Світло, яке Бог об'явив через Даниїла, було дано для цих останніх днів (Даниїла 12:9). Разом з посланнями з Книги Об'явлення, зміст цих двох книг повинен займати перше місце у наших думках.

День, призначений Богом для вирішення долі всіх душ навіки і для завершення історії світу, наближається.

Ніхто з нас не повинен вважати, що ніхто чи ніщо не може його обдурити чи здивувати. Не дозволяйте хибному тлумаченню позбавити вас переконання у знаках, що попереджають нас про цю велику подію. **Сьогодні час не спати, бути пильними і безперервно молитися.** Будьмо дуже обережними, щоб не вигадувати події чи спекуляції, не об'явлені у Слові Божому. Ми також не повинні вилучати жодної деталі, навіть такої, що здається несуттєвою, з пророцтва, як воно написане.

Серед Божого народу відбудеться просіювання, але це знамено звірини, про яке було проголошено. Печатка Божа також чітко визначена у Біблії. Ми дослідимо це пізніше. А зараз розгляньмо знаки останніх днів і кінця світу.

ЗНАКИ СКОРОГО ПОВЕРНЕННЯ ХРИСТА

У 24-му розділі Євангелія від Матвія Ісус попередив нас про знаки, що відбудуться перед Його другим приходом. Відповідаючи на запитання учнів, Він використав руйнування Єрусалима, щоб навчити нас, як це буде, включаючи остаточне знищення світу вогнем. Через апостола Петра Господь говорить нам, що під час Його приходу **«небо, палячися, зникне, а розпалені стихії розтопляться»** (2 Петра 3:12).

Христос перебував зі Своїми учнями на Оливній горі, коли пояснював про страшні Божі кари, які відбудуться перед Його поверненням. **«Ви ж про війни почувєте, і про воєнні чутки... Бо повстане народ на народ, і царство на царство, і голод, мор** (смертельні інфекційні захворювання в епідеміях (регіональних) та пандеміях (світових)), **та землетруси настануть місцями. А все це початок терпінь породільних»** (Матвія 24:6- 8).

Ці пророцтва частково здійснилися під час руйнування Єрусалима. Однак вони стосуються кінця часів у більш прямому і широкому сенсі. Пам'ятайте, що це вже почалося і буде погіршуватися та наростати з плином часу, аж до повернення Христа.

В Луки 21:25-26, що описує ту саму тему, що й Матвія 24:29, говориться: **«І будуть ознаки на сонці, і місяці, і зорях, і тривога людей на землі... коли люди будуть мертвами від страху й чекання того, що йде на весь світ, бо сили небесні порушаться»**.

В Об'явленні Господь Ісус детальніше описує ці знаки. Апостол Іван каже: **«І коли шосту печатку розкрив, я поглянув, і ось сталось велике трясіння землі, і сонце зчорніло, як міх волоссяний, і весь місяць зробився, як кров... І на землю попадали зорі небесні...»** (Об'явлення 6:12-13).

Важливо пам'ятати, що все це стосується часу кінця. Коли почався кінець часу? Ми пояснимо це пізніше, але оскільки це слід знати, щоб краще зрозуміти такі речі, то згідно з пророцтвом, **кінець часу почався 1798 року** (Даниїла 12:4-7). Відтоді ми живемо у кінці часу.

Ці знаки сповіщали про настання кінця часів. У Матвія 24:6 Ісус каже: **«Бо статись належить тому. Але це не кінець ще»**.

Цей землетрус не є землетрусом з Об'явлення 16:18, який збігається з другим приходом Ісуса: **«і сталось велике трясіння землі, якого не було, відколи людина живе на землі»**. **Землетрус, про який ми говоримо, є знаком, що стався 1 листопада 1755 року. Він відомий як Лісабонський землетрус, оскільки його епіцентр був у Португалії**.

Не забуваймо, що ці лиха стають дедалі частішими. Усі вони є знаками, але не всі є конкретними. Що ближче ми наближаємося до повернення Ісуса, то частішими, серйознішими та інтенсивнішими стають ці знаки.

Іншим конкретним знаком був день темряви 19 травня 1780 року, який охопив більшу частину Північної Америки. Було настільки темно, що від самого ранку довелося вмикати лампи. Багато хто думав, що це кінець світу.

Третій знак проявився того самого дня, що й попередній, близько опівночі; густа темрява розсіялася, і місяць став червоним, як кров.

Четвертим знаком був вражаючий метеоритний дощ, задокументований в «Американській енциклопедії» та багатьох інших джерелах, 13 листопада 1833 року.

Що стосується страждань народів, то нам достатньо почути або побачити новини у засобах масової інформації, щоб усвідомити, що всі народи неспокійні і стурбовані та бояться того, що ми переживаємо щодня. Світ перебуває у дуже нестабільному стані.

Далі Ісус каже: **«Постане багато фальшивих пророків, і зведуть багатьох»** (Матвія 24:11). Омани кінця часу численні й дуже різноманітні, але всіма ними керує сатана, **«що зводить усесвіт»** (Об'явлення 12:9). У минулому поставали, а сьогодні і завтра постануть фальшиві пророки, які вводили і будуть вводити в оману та вестимуть багатьох у пустелю. Чарівники та чаклуни затягнуть людей за собою у гори, щоб ті були там на самоті. Як і інші речі, про які ми згадували дотепер, і як інші, які ми скоро дослідимо; **з плином часу все набиратиме обертів, і вони будуть діяти з набагато більшою силою, ніж та, що проявлялася до сьогодні**. Ці особи вдавтимуть, що мають чудодійну силу, і їхнє послання буде дуже приемним для сучасних людей.

Господь Ісус заздалегідь попереджає нас, що **«постануть христи неправдиві, і неправдиві пророки, і будуть чинити великі ознаки та чуда, що звели б, коли б можна, і вибраних»** (Матвія 24:24). Навіть занепалі ангели будуть творити чудеса, щоб переконати людей у брехні, яку вони розповідають, навчаючи, що вона походить від Бога: **«духи демонські, що чинять ознаки»** (Об'явлення 16:14). Вони вчать фальшивих доктрин, які суперечать Біблії,

щоб змусити людей слідувати за ними. А щоб контролювати їхні уми, вони будуть творити великі чудеса. **Мета чудес і див ворогів Бога і людей у тому, щоб переконати всіх, що їхні фальшиві вчення і доктрини є істинними. Але що Біблія говорить про ці речі?**

Слово Боже вчить нас, що ми не повинні звертатися до чаклунів чи ворожок, а тим паче до померлих. Ми повинні молитися до Бога про кожне питання, що стосується істини будь-якої заповіді та біблійного вчення. Відповідь завжди можна знайти у Святому Письмі. У таких ситуаціях відповідь ми знаходимо в **Ісаї 8:19-20: «А коли вам скажуть: Запитуйте духів померлих та чародіїв, що цвірінькають та муркають, то відповісте: Чи ж народ не звертається до свого Бога? За живих питатися мертвих? До Закону й свідoctва! Як вони не так кажуть, як це, то немає для них зорі ранньої!»** Для нас завжди актуальним є великий принцип **протестантської Реформації «Sola Scriptura»**, що стверджує: **«Біблія і тільки Біблія»**. Ніхто не повинен бути обманутий; ми маємо правдиве Слово Боже, гідне того, щоб його прийняли всі.

Біблія є найбільшою навчальною книгою, яка стоїть вище за всі інші слова чи писання, бо вона є **голосом Бога**. Багато з тих, хто вдає, що поважає її, ставить різні думки та інші книги вище за неї і підносить людський розум над божественною мудрістю, знанням і заповідями. **Багато хто навечно втратить вічне життя через цю надзвичайно серйозну помилку. Ми всі повинні самостійно ревно шукати нашого Господа Бога, щоб не бути обдуреними тими, хто вдає, що їх особливо навчає Бог.** Ми є послідовниками Ісуса Христа і нікого іншого. Коли ми погоджуємося з іншими людьми, тоді ми можемо разом слідувати за Ісусом як церква з залишку християн, яку Бог має для кінця часів. **Так само, як у часи Ноя, Бог мав тільки один ковчег. Він має тільки один ковчег для кінця світу, і цей ковчег – це справжня Церква.** Незабаром ми будемо вивчати і знайдемо цю справжню Церкву у Біблії.

«Основою моральної розбещеності світу є ненажерливість і нестриманість». Сатана постійно спокушає нас, щоб ми задовольняли свої пристрасті, бажання і смаки. Коли ми зазнаємо поразки, ми платимо дуже високу ціну, яка коштує нам здоров'я, а у багатьох випадках навіть життя. Головними бажаннями у нашому житті є розвага, відпочинок, випивка, їжа та одяг. Те, у чому ми живемо сьогодні, є тим самим станом речей, що й перед великим потопом, але на вищому рівні. **Цей стан аморальності, зіснуття та марнотратства є ще однією помітною ознакою дуже швидкого закінчення історії цієї землі.**

Переважає більшість людей занурилася у віру у неправду і рішуче протистояла істині за часів Ноя. Увесь світ був охоплений насильством. Усюди були війни, а злочини та вбивства були частиною повсякденного життя, як і сьогодні. Так само буде і перед другим приходом Ісуса.

Зараз ми живемо у «тяжкі часи. Будуть бо люди тоді самолюбні, грошоловні, зарозумілі, горді, богозневажники, батькам неслухняні, невдячні, непобожні, нелюбовні, запеклі, осудливі, нестримливі, жорстокі, ненависники добра, зрадники, нахабні, бундючні, що більше люблять розкоші, ніж люблять Бога, вони мають вигляд благочестя, але сили його відреклися» (2 Тимофія 3:1-5).

У кожному соціальному заворушенні злі ангели підбурюють людей до насильства. Насильство досягло такого рівня, що Бог почав виливати Свої карі. **Усі жакливі акти насильства говорять нам, що кінець близько. Чи готові ви до другого пришестя нашого Господа?**

«Господь встав, щоб страшенно потрясти землю; те, що ми бачимо зараз, є початком породільних мук, як у вагітної жінки. Незабаром ми побачимо ще більш надзвичайні катастрофи. Потонуть тисячі кораблів і цілі флоти. Раптово спалахнуть несподівані пожежі, і не буде можливості їх загасити. По всьому світу загинуть мільйони людей». Разом з ними прийде хаос, руйнування і смерть на багатьох дорогах, залізницях і повітряних шляхах. **Усі види катастроф будуть відбуватися частіше і матимуть більші масштаби. Настав час шукати Господа, поки Його ще можна знайти.** Зробімо це зараз, поки Він близько. **Час благодаті скоро закінчиться. Кінець наближається.**

Ми живемо у часи, про які Господь говорив заздалегідь, щоб ми могли підготуватися. Як ми бачимо зараз, панує війна, епідемія, смерть і голод. Незабаром море вийде зі своїх берегів. Божі карі придуть швидше, ніж ми думаємо. **Дух Божий поступово залишає землю.**

Дуже скоро всім тим, хто продовжує ігнорувати Божі заповіді, буде відмовлено у Божій захисній силі. На жаль, більшість мешканців землі далі зневажатимуть Його, оскільки сатана так засліпив їх, що беззаконня стало настільки звичним, що вже не вражає їхніх почуттів.

Ці лиха не є примхливими спалахами природи, що перебуває у хаосі. Єгова є Богом природи, і вона слухається Його голосу та виконує Його волю. Ці неприродні катастрофи є Божими

інструментами, за допомогою яких Він має намір пробудити у нас усвідомлення серйозної небезпеки, у якій ми перебуваємо.

Послідовність подій, що відбуваються в історії Землі, знаходиться у руках Господа, який керує долею народів, окремих людей і церкви. Повний розвиток і хід людських подій перебувають під управлінням і керівництвом Агнця Божого, який повернеться як Лев з племені Юди. **«За всіма діями і протидіями людей ми можемо споглядати ангелів нашого Бога, які мовчки виконують точну волю Всевишнього».**

За допомогою всіх цих знаків і лих, серед іншого, **Господь закликає чоловіків і жінок думати і глибоко розмірковувати** над ними. Чітко видно, що **Божий задум полягає у тому, щоб пробудити Свою Церкву** від її летаргії та байдужості, аби **підготувати нас до Його другого приходу**. Настав час бути ревними і покаятися за нашу байдужість і недбалість. Господь каже: **«Раджу тобі купити в Мене золота, в огні перочищеного, щоб збагатитись, і білу одягу, щоб зодягтися, і щоб ганьба нагоди твоєї не видна була, а мастю на очі намасти свої очі, щоб бачити. Кого Я люблю, тому докоряю й караю того. Будь же ревний і покайся!» (Об'явлення 3:18-19)**. Треба повністю пробудитися, стати повністю посвяченими, повністю наверненими і повністю відданими Богові. Ми залишаємося надмірно пасивними, ніби паралізованими. **Ви прокинулись?**

КОЛИ ЦЕ СТАНЕТЬСЯ?

Ісус поєднав опис руйнування Єрусалима та дня Свого пришествя, коли відповідав на запитання учнів у Євангелії від **Матвія 24:3**. Він з милосердя до них поєднав опис обох криз: руйнування храму та Свого другого пришествя. Багато християн хибно встановили дати пришествя Христа. Вони й надалі це робитимуть, але зрештою зазнають розчарування та невдачі. Господь проголосив, що конкретний час є таємницею, яку Бог не об'явив. **«А про день той й годину не знає ніхто: ані Анголи небесні, ані Син, лише Сам Отець» (Матвія 24:36)**.

Господь зберіг цей час у таємниці, бо наш обов'язок – бути постійно готовими та очікувати Його повернення. **Безпосередньо перед Своїм другим приходом Господь об'явить точний час пришествия Ісуса: «Бо не чинить нічого Господь Бог, не виявивши таємниці Свої Своїм рабам пророкам» (Амоса 3:7)**. Ми не повинні жити у занепокоєнні через те, що не знаємо точного часу Його пришествя. **Наше завдання – підготувати себе та всіх, хто також любить пришествя Господа, і проголосувати, що Ісус незабаром повернеться**. Ми не повинні виправдовувати те, що хтось зволікає зі своєю підготовкою.

Що ми знаємо, то це дату, яку Бог встановив для суду. У Виході 25:8 Бог сказав Мойсеєві: **«І нехай збудують Мені святиню»**. Для цього Бог показав йому модель у **Виході 25:40**, щоб вони збудували копію небесної святини, у яку Христос увійшов після Свого воскресіння, щоб виконувати Свою роботу Посередника та Первосвященника (**Євреїв 8:1-2; 9:24**).

СХЕМА: СКИНІЯ ВОЗЗ'ЄДНАННЯ – назва Святині у Старому Завіті. **Вихід 26:1**

На подвір'ї знаходився Вівтар для жертвоприношення або цілопалення, де приносили у жертву ягня для спокутування гріхів. Це ягня символізувало Ісуса Христа, тобто це **«Агнець Божий, що на Себе гріх світу бере» (Івана 1:29)**. Тут була умивальниця, у якій Первосвященник змивав кров зі своїх рук перед тим, як увійти до Святилища. Умивальниця є символом хрещення, яке практикується у наш час в ім'я Сина, Отця і Святого Духа. Первосвященник також є символом Христа. Наш Первосвященник зійшов на небеса та поклав край системі жертвоприношень тут, на землі, бо коли Ісус прийшов у світ, Він виконав усі пророцтва щодо Нього у Старому Завіті. Істина була об'явлена, і символи були більше не потрібні.

У Святилищі знаходився семираменний свічник, який символізує Христа, **«Світло світу» (Івана 9:5)**. Стіл для хлібної жертви символізує Христа, **«хліб, що з неба зійшов» (Івана 6:41)** – без гріха, а **вівтар для кадіння символізує Христа як пророка**.

Між Святилищем і Святее Святих була завіса, яка розірвалася навпіл, коли Ісус помер (**Матвія 27:50-51**), бо тепер завдяки **дорогоцінній крові Ісуса ми отримали прямий доступ до Божого престолу на небесах**.

У Святее Святих знаходився Ковчег Свідчення, у якому містилися Десять Заповідей, а на його кришці були два золоті херувими (**Числа 7:89**). Між ними було місце, де людям об'являлася Божа слава. Лише раз на рік, у День Спокути, Первосвященник входив до Святее Святих, щоб спокутувати гріхи народу (**Левит 23:27**).

Коли Ісус помер, **«завіса у храмі роздерлася надвоє від верху аж дотолу» (Матвія 27:51)**. Це була земна Святиня у Єрусалимі. З цим розривом завіси система жертвоприношень, що символізувала та вказувала на смерть справжнього Агнця Божого, який бере на Себе гріхи світу, закінчилася. Це ягня уособлювало жертву Христа на Голгофському хресті. **Агнець Божий, Обіцяний Месія та Ісус – це одна й та сама особа**.

Після Свого воскресіння Ісус піднімається на небеса, щоб далі виконувати Свою функцію Первосвященника у небесній Святині, у Святилищі, де знаходяться сім свічників (**Об'явлення 1:13-14**).

В **Об'явленні 19:13** Ісуса називають «СЛОВОМ БОЖИМ». Той самий апостол Іван називає Ісуса «Словом» і беззаперечно заявляє, що це «Слово» – це Бог (Івана 1:1).

Почувши Івана Хрестителя та недовго слідуючи за Христом, Андрій, учень Ісуса, шукає Симона Петра та каже йому: «Знайшли ми Месію», визначає: «Христос» (Івана 1:40-41). І Месія, і Христос означають «помазаник».

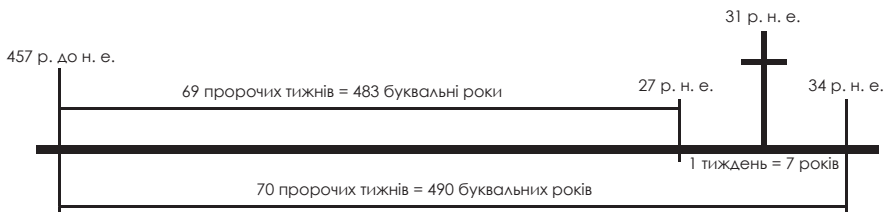
Біблія проголошує, що *Ісус є Христос, Месія, Еммануїл, Спаситель світу, єдинородний Син Божий*.

Саме пророцтво з **9-го розділу Книги Даниїла** підтверджує, що Ісус є Месією, і водночас встановлює Божу дату суду. Перший ангел з **Об'явлення 14:7** гучним голосом каже: «**Побійтеся Бога та славу віддайте Йому, бо настала година суду Його**».

Даниїл був приголомшений і не зрозумів видіння про малий рік та очищення Святині (Даниїла 8:8-14). Навіть після того, як ангел Гавриїл пояснив видіння (Даниїла 8:16), і додав інші важливі деталі (Даниїла 8:23-26), пророк залишався спантеличеним і не розумів. Але Гавриїл знову приходить, щоб дати Даниїлу мудрість і знання (Даниїла 9:21-22).

У **Даниїла 9:24-27** починається тлумачення щодо того, коли з'явиться Месія і відбудеться Божий суд. «**Сімдесят років-тижнів призначено для твого народу та для міста твоєї святині, аж поки переступ буде докінчений, і міра гріха буде повна, аж поки вина буде спокутувана... і щоб помазати Святеє Святих. Та знай і розумій: від виходу наказу, щоб вернути Ізраїля й збудувати Єрусалим, аж до Владики Месії сім тижнів та шістьдесят і два тижні..... І по тих шостидесятьох і двох тижнях буде погублений Месія... І Він зміцнить заповіді для багатьох за один тиждень, а за півтижня припинить жертву та жертву хлібну...»**

Указ про відбудову Єрусалима записаний в **Ездрі 7:7, 7:12, 7:13** у сьомий рік правління перського царя Артаксеркса. *Сьомий рік правління царя Артаксеркса – це 457 рік до н. е.* Важливо пам'ятати біблійний принцип, що один пророчий день дорівнює одному буквальному року (**Єзекіїля 4:6**).

Розгляньмо деякі важливі моменти:

- 1) Бог призначив Ізраїлю, єврейському народу, 490 років (70 тижнів) як привілейованому народу. Від указу Артаксеркса про відбудову храму (осінь 457 р. до н. е.) до побиття камінням Степана (у 34 р. н. е.) (Дії 7).
- 2) *Ісус з'явився як Месія восени 27 року, коли Його помазав Святий Дух* рівно через 483 роки (69 пророчих тижнів).
- 3) *У середині 70-го тижня Ісуса розп'яли*. Це сталося через три з половиною роки після Його помазання. *Розп'яття відбулося навесні 31 року н. е.* Помазання Христа відбулося, коли Іван Хреститель охрестив Його у річці Йордан.
- 4) Степана побили камінням через три з половиною роки, восени 34 року н. е. Це було виконанням пророцтва про 70 тижнів. Це був кінець часу, призначеного євреям як привілейованому народу, і Євангеліє почало проповідуватися язичникам.

Повертаючись до **Даниїла 8:14**, ми дізнаємося, що Святиня буде очищена «до двох тисяч і трьох сотень вечорів-ранків». Використовуючи шкалу Єзекіїля 4:6, де один день за один рік, ми розуміємо, що *небесна Святиня буде очищена через 2300 років*.

Пояснення значення цього очищення дається нам у земній Святині. Ця Святиня очищалася щорічно у День Спокути (**Левит 23:27-30**). *Щоб очистити Святиню, потрібно було видалити всі нечистоти та бруд*. Ці нечистоти та бруд – це гріховні речі (**Левит 16:11-28**).

День Спокути був днем примирення з Богом. Те, що відлучило нас від Бога і зробило нас Його ворогами, – це гріх. *Це був великий день прощення*.

Того великого дня первосвященник, у цьому випадку Аарон, який є символом Христа, істинного Первосвященника, мав здійснити примирення за гріхи народу (**Левит 16:15**).

Для цього він мав перерізати горло жертві, яка також є символом Христа. Він мав взяти кров у Святеє Святих і покропити нею престол милосердя, верхню частину Ковчега Завіту. Таким чином люди очищалися від усіх своїх гріхів.

Того дня всі люди мали впокорити свої душі у щирому покаянні, вони визнавали всі свої гріхи і відрікалися від них, і милосердний Бог прощав їм. Ті, хто не покався, померли: **«Бо кожна душа, що не буде впокорюватись того самого дня, то буде вона винищена з своєї рідні» (Левит 23:29). Це був день суду, який символізував останній суд, що чекає на кожного з нас під час другого пришестя Господа Ісуса.**

Тепер Святина брудна, наповнена всіма гріхами та бунтами ізраїльтян. Тварини, яких використовували як жертв, символізували Ісуса. Ось чому у Біблії сказано: **«І кров Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас від усякого гріха» (1 Івана 1:7).** Гріх людини символічно переходив на забиту тварину. Потім священник вносив кров до Святині. Тоді гріхи людей оскверняли Святиню, і тому її потрібно було очистити.

Біблія стверджує, що **«душа, що грішить, вона помре» (Єзекіїля 18:4).** У плані спасіння, з любові, **Бог «дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16).** Ісус Своєю досконалістю і безгрішним життям дотримується закону, який говорить, що кожен заплатити за свій гріх своїм життям. Завдяки цьому абсолютно послушному життю Він може заплатити ціну за наші гріхи та стати нашою Замісною жертвою, якщо ми цього хочемо. Для цього Він є Агнцем Божим, який бере на Себе гріх світу. А оскільки **«без пролиття крові не має відпущення» (Євреїв 9:22),** то виникла потреба, щоб наш Господь Ісус пролив Свою дорогоцінну кров на Голгофському хресті, щоб понести наші гріхи. **Гріх усіх людей забруднює Небесну Святиню, яка потребує очищення.** Гріх не може існувати на небесах. Його потрібно викоринити та знищити.

Ісус забрав наші гріхи на небеса, коли представив Себе перед Богом, Отцем, за нас як наш Заступник і Первосвященник у Святилиці. Він представив Себе зі Своєю самопожертвою та Своєю власною кров'ю, а не кров'ю тварин, які були лише символами та прообразами небесних речей в інший час. Він представив Себе, щоб усунути гріх, який відділяв нас від Бога, і примирити нас із Ним **(Євреїв 9:23-28).**

Коли настали 2300 років для очищення Святині? Ця урочиста подія є початком Божого суду, Дня Спокути, щоб примирити світ із Собою через дорогоцінну кров Христа, Свого Сина, яка почалася після закінчення пророцтва про 2300 днів.

У **Даниїла 9:24** ми знаходимо відправну точку 2300 років, від якої пророцтво про 70 тижнів (490 років) вирізане або визначене від видіння 2300 днів. Це чітко встановлює, що пророцтво про 2300 днів (2300 років) з **Даниїла 8:14** та пророцтво про 70 тижнів (490 років) з **Даниїла 9:24-27** – це дві частини лише одного пророцтва.

Як ми вже бачили, пророцтва про 70 тижнів та 2300 днів пов'язані одне з одним, оскільки почалися одночасно.

- 1) **Ми доходимо до кінця 70 тижнів у 34 році н. е.**; ці 70 тижнів становлять 490 років.
- 2) Додавши 1810 років від 2300 до 34-го року, ми бачимо, що **пророцтво здійснилося у 1844 році.**

Що сталося на небесах у 1844 році? У **Даниїла 7:7-14** зображено сцену суду, де було встановлено суд (**Даниїла 7:10**), і хтось подібний до Сина Людського (Ісуса), що йшов з хмарами небесними. Він прийшов до Старого днями (Бога Отця) (**Даниїла 7:13**). Це сцена суду, що відбувається після 1798 року (початок кінця часів) і перед другим пришестям Ісуса. Вивчаючи **Даниїла 8**, ми бачимо, що суд з **Даниїла 7** точно відповідає очищенню Святині у **Даниїла 8:14**.

Пам'ятаймо, що *очищення Святині, суд і День Спокути говорять про одне й те саме. Суд перед пришествям розпочався на небесах у 1844 році.*

В **Об'явленні 11:15** сьомий ангел сурмить у сурму та оголошує початок суду. «**Перейшло панування над світом до Господа нашого та до Христа Його**». У **вірші 19** ми бачимо, що «**розкрився храм Божий на небі, і ковчег заповіту Його в Його храмі з'явився**». Саме тут наш Господь Ісус об'являє, що у 1844 році Він перейшов зі Святилиця, де розпочав Свою роботу (**Об'явлення 1:12-13**), коли вознісся на небо, до Святеє Святих, бо година Його суду настала саме тоді, як пророкував Даниїл. Ми знаємо, що Ісус увійшов до Святеє Святих, бо там знаходиться Ковчег Завіту (або свідчення). Як же важливо знати, що День Спокути, день очищення Небесної Святині та **великий суд Божий тривають на небесах вже понад 175 років (2020 - 1844 = 176)**.

Пророцтво швидко здійснюється! Період благодаті для людини скоро закінчиться; доля кожної душі буде визначена назавжди. **День Божого гніву швидко наближається! Ви готові? Фальшиві вартіві кажуть: «Усе мирно?» Кому ви довіряєте? Вічному та надійному Слову Божому чи байкам та брехливим і фальшивим аргументам сатани?**

ОБМАНИ ЧАСУ КІНЦЯ

Багато хто живе так, ніби наш Господь зволюкає зі Своїм пришествям, як невірний і злий слуга; вони кажуть у своїх серцях: **«Забаритесь пан мій прийти»** (Матвія 24:48). Це призвело до **одного з найбільших обманів, бо веде людей до безрозсудного марнування привілеїв та можливостей**, які ми зараз маємо. Зрештою, вони не готуються до того великого дня. Час минає, можливостей більше немає, і ми помираємо без підготовки. **Коли ми знову розплющимо очі, Ісус стоятиме перед нами**, але буде вже надто пізно; усі можливості втрачено. **«То пан того раба прийде дня, якого він не сподівається, і о години, якої не знає. ... і визначить долю йому з лицемірами, буде плач там і скрегіт зубів!»** (Матвія 24:50-51). Написано: **«і Той, хто має прийти, прийде й баритись не буде!»** (Євреїв 10:37).

В Едемі сатана перевтілювався на змія та обманув Єву. Протягом історії він використовував обман і використовуватиме його до кінця своїх днів. Він сповнений великого гніву, бо **«скинений був змії великий, вуж стародавній, що зветься диявол і сатана, що зводить усесвіт, і скинений був він додолу, а з ним і його анголи були скинені»** (Об'явлення 12:9).

Розгляньмо інші найефективніші хитрощі диявола. Ми ніколи не повинні забувати, що гріх сам по собі оманливий і притуляє наші моральні почуття. **Ми повинні визнати та прийняти, що всі ми грішники. Ми маємо постійно боротися з власними гріхами, щоб бачити ясно. Інакше залишимося сліпими.**

Для цього **ми повинні аналізувати самих себе та досліджувати Писання з молитвою та смиренням**. Завдяки ретельному вивченню Біблії та постійному підкоренню Богові, Святий Дух дозволить нам побачити наші помилки. **Якщо ми визнаємо свої гріхи та відкинемо їх, спокусник більше не буде являтися як ангел світла, а таким, яким він є насправді – обманщиком**. Бог обіцяє духовне розпізнання, але **всі Його обіцянки є умовними. Якщо ми виконаємо умову, обіцянки буде дотримано, а якщо не виконаємо, обіцянки не буде дотримано.**

Найбільший обман – це не вірити в існування сатани. Дивовижно, але багато нібито християн не вірять в особистого та буквального диявола. Це тому, що вони не вірять у Біблію, Слово Боже; вони перекручують Писання і кажуть, що його ім'я використовується як символ злих думок та бажань людини. Це серйозна та фундаментальна помилка, тому що це також і невір'я. Шкода від виключення навіть однієї біблійної істини неосяжна. Це руйнує віру у **Слово Боже, детектор брехні**, і люди губляться, оскільки не можуть скористатися великою жертвою, принесеною за їхнє спасіння. **Коли ми відокремлюємо себе від великих істин Біблії, чітких привілеїв та заповідей Бога, ми залишаємо свій розум відкритим для прийняття всіляких брехливих чудес, байок та хибних доктрин.**

Нікому не потрібно піддаватися спокусам сатани. У Бога завжди є вихід, підготовлений для нас, але ми вирішуємо, скористатися ним чи ні. У Божому Слові ми маємо всю божественну допомогу, якщо хочемо подолати спокусу. Усі ми, хто вірить у Христа, нашого Господа, маємо силу вийти переможцями з кожної спокуси, як це зробив Ісус.

Христос заздалегідь попередив нас, що серед нас з'являться обманщики (Матвія 24:11). Церква буде у більшій небезпеці через їхню брехню, ніж через переслідування наших ворогів. **Будь-яке вчення слід перевіряти Словом Божим. Його слід відкинути, якщо воно не узгоджується з його вченням. Уважно досліджуйте Писання, не поспішайте і перевірте, чи все написано у цьому документі є правдою.**

Сьогодні, як і за часів апостолів, люди намагаються знищити нашу віру у Слово Боже через традиції, науку та філософію. Наш ворог використовує критику, еволюцію, спирітизм, хибне вчення про те, що ми можемо стати богами, та їхні похідні, що вчать, що Бог присутній у природі, – усе це для того, щоб вести людей забороненими шляхами погибелі. **Багато хто, зокрема значна кількість християн, загруз у спекуляціях, хибних концепціях та заплутаних віруваннях.**

Лжевчителі та вчені, які не знають Бога, суперечать Слову Божому та звеличують і поклоняються природі замість Творця, хоча Біблія та сама природа чітко свідчать про те, що Бог є Творцем усього створеного.

Ми всі черпаємо свої знання про початок історії світу, створення людини та її гріхопадіння з Біблії. Через неї ми знаємо, як гріх і смерть увійшли у світ. Без Слова Божого наш розум може підпадати під вплив забобонів, хибних теорій, думок грішних людей та хибно званої науки. Бог не залишив нас самих, щоб ми заплутувалися у людських здогадках та ненадійних теоріях.

«Коли люди не вірять оповіді з Книги Буття, вони втрачають простоту віри. Писання не слід оцінювати відповідно до наукових ідей людей. Наукові теорії людей слід оцінювати та перевіряти за допомогою Біблії. Наука та Біблія не суперечать одна одній, оскільки мають одного Автора». Якщо їх правильно розуміти, вони не суперечать одна одній, оскільки перебувають у досконалій гармонії. **Боже надійне та вічне Слово було натхнене Ним Самим, а наука – ні. Наука кишить помилками, оскільки основою її вивчення є грішна та недосконала природа.** Сила Бога керує природою та підтримує її. У відповідь вона слухається Його голосу та виконує Його плани, як ми бачимо в Ісуса Навина **10:12-13**, коли Єгова, на прохання Ісуса Навина, утримав сонце у Гівоні та зупинив місяць майже на цілий день. У **2 Царів 20:8-11** ми бачимо, що тінь відійшла назад на десять градусів за Божим наказом. Навіть вітри та море слухаються Його (**Матвія 8:26-27**). Земля також виконує Його накази (**Числа 16:28-33**).

Саме Божа сила підтримує все Його творіння. Жодне створене творіння не має вродженої сили. Також немає механізму, що, одного разу запущений, продовжує діяти самостійно з власною енергією. Навіть кожен подих і серцебиття у нас повністю залежать від Його сили.

«Генеалогія нашого роду була розкрита у кількох книгах Біблії. Немає місця думці, що людина – вінець Божого творіння, створена за образом і подобою Божою так дивовижно і вражає і з такою любов'ю, – могла б походити від низки мікробів, молюсків чи чотириногих».

Ще однією суттєвою помилкою є віра у те, що ми можемо спілкуватися з мертвими, які нічого не знають і не існують. Ми розглянемо стан мертвих у наступній темі. **Спіритизм – це дуже популярна хибна теологія. Вона зображує померлих так, ніби вони перебувають на небесах, поклоняються Богові та насолоджуються Його присутністю. Біблія чітко стверджує, що це хибно (Псалми 6: 5; 115:17).** Апостол Петро також заявляє, що цар Давид помер і був похований, але він не пішов на небеса (**Дії 2:29, 34**). Коли ми помираємо, ми не існуємо; ми перестаємо існувати, (**Псалом 103:29**). Жоден біблійний текст не навчає, що мертві потрапляють на небеса. Мертві не існують, вони нічого не знають, їхній розум у забутті (**Еклезіяста 9:5**), і з ними неможливо спілкуватися.

Що означає, що Ісус прийде вдруге? Він прийде, щоб виконати Свою обіцянку, дану учням в Івана **14:3**: **«Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я були й ви».** Де Ісус? На небесах! Де учні? У своїх могилах, їх не існує. Вони – порошок. Ісус прийде, щоб воскресити їх, бо вони не з Ним на небесах.

Перш ніж воскресити Лазаря, Ісус сказав Марті: **«Я воскресення й життя. Хто вірує в Мене, хоч і вмере, буде жити» (Івана 11:25).** Він також сказав: **«Поправді, поправді кажу вам: Наступає година, і тепер уже є, коли голос Божого Сина почують померлі, а ті, що почують, оживуть. ... коли всі, хто в гробах, Його голос почують, і повиходять ті, що чинили добро, на воскресення життя» (Івана 5:25-29).**

Згідно з Біблією, Ісус прийде вдруге, щоб воскресити царя Давида та апостолів, які лежать у своїх могилах у стані пороку, разом з усіма іншими, хто чинив добро, і забрати їх на небеса. Неможливо, щоб Господь прийшов з небес, аби воскресити живих або забрати тих, хто вже там.

Вірне й істинне Слово навчає, що Ісус прийде за померлими святими, які донині залишаються у своїх могилах, кажучи: **«Сам бо Господь із наказом, при голосі Архангола та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі» (1 Солуняни 4:16).** Ми, як Божий народ, повинні бути готові відкинути цих духів біблійною істиною, що мертвих не існує, вони нічого не знають, і що привиди – це духи демонів.

У перший день творіння Біблія проголошує: **«І був вечір, і був ранок, – день перший» (Буття 1:5).** Те саме сказано про суть інших шести днів тижня Творіння. Кожен із цих періодів був одним днем, що складався з ранку та вечора, точно таким самим, як і будь-який інший день, що минув до сьогодні. Вони будуть такими вічно. Слово Боже так свідчить про Творіння: **«Бо сказав Він і сталося, наказав і з'явилось» (Псалом 32:9).** Скільки часу знадобилося Богові, щоб створити землю та все, що на ній? Хто така людина, щоб визначати, скільки часу знадобилося Богові, щоб створити незліченні світи безкінечного всесвіту, коли Бог чітко об'явив це про цю планету? Хіба Творець безкінечного всесвіту не знає, скільки часу Йому знадобилося, щоб створити кожну річ? Чи повинні ми насильно перекручувати та спотворювати Слово Боже, щоб вмістити у своєму крихітному мозку те, що перевершує наше розуміння?

Для цього не потрібен геніальний чи надзвичайний розум, а також повне розуміння. Потрібна лише віра. Абсолютна віра, довіра до Божого Слова та непохитний послух – усе

це потрібно, бо нам бракує здатності зрозуміти Божі таємниці. Однак ми можемо вірити у них, навіть коли не розуміємо їх повністю. Біблію не було написано для того, щоб довести існування Бога, що ми всі побачимо дуже скоро.

Біблію було написано, щоб дати нам знання про все. У нас більш ніж достатньо знань, щоб вірити і приймати те, що було об'явлено дотепер. Щоб ми могли жити та ходити вірою, довіряючи, що Бог любить нас більше, ніж наші матері, і знає, що для нас найкраще, щоб ми могли обирати Його шляхи та відмовлятися від своїх.

Це правда, що було знайдено останки людей, тварин і рослин, набагато більші за ті, що існують сьогодні. Однак тлумачення, що вони існували до часу, згаданого Мойсеєм у Книзі Буття, є абсолютно неправильним. Сама Біблія дає достатньо пояснень. До великого потопу розвиток тваринного та рослинного світу був набагато досконалішим за той, який є сьогодні. Після великого потопу на поверхні землі відбулися помітні зміни, але вона зберегла багато доказів попереднього життя. Ці речі свідчать про правдивість Слова Божого і жодним чином не суперечать йому.

Після шести днів праці Бог відпочив сьомого дня. Він освятив його, вибравши та назавжди відокремивши як день відпочинку для людства. Благословивши сьомий день в Едемі, Він встановив пам'ятку Свого творіння у часі. Він дав його Адаму як представнику людства, щоб ми його зберігали як акт вдячності та визнання того, що Бог є Творцем неба, землі, морів і людини. Відзначаючи цей день, ми пам'ятаємо, що ми є творінням Його рук, що Господь є законним власником усього, і що ми є Його підданими під Його абсолютною владою як Володаря та Творця. Таким чином, Він встановив суботу для всього людства. Коли конфлікт між Ісусом і сатаною закінчиться «**від однієї суботи до іншої**», мешканці нової Землі «**приходитимуть, щоб вклонитися перед обличчям Моїм, говорить Господь**» (Ісаї 66:23).

Ще один великий обман полягає у тому, що, використовуючи хибну теорію еволюції, сатана намагатиметься замінити справжній день відпочинку одним із шести робочих днів, що суперечить волі Бога. Ця величезна брехня призводить до серйозної помилки, коли стверджується, що Бог не є Творцем, і що гріх і смерть існували до гріхопадіння та обману Адама та Єви.

Ми розглянули лише деякі з найважливіших помилок та обманів, які використовує сатана, щоб обдурити світ. Головний обман стародавнього змія у тому, що диявол з'явиться не лише як людина. «**Коли світ відкине істину, сатана уособить Ісуса Христа. Він представиться як ангел світла, говоритиме мелодійним голосом, зцілюватиме хворих, з'явиться, щоб воскресити мертвих і зведе вогонь з неба. Світ зустрінє його як Пана панів і Царя царів**». Захопливий і чарівний, як змій, він впливатиме на людську уяву та переконуватиме світ у своїй брехні, здійснюючи брехливі чудеса та дива. Усі діти непослуху будуть обмануті, «**бо любови правди вони не прийняли, щоб їм спастися**» (2 Солунян 2:10).

ТО ДЕ МЕРТВІ?

Ми знаємо, що коли людина помирає, вона перестає існувати, і її життя закінчується. То чому ж мільйони людей вважають, що вони контактують з мертвими?

Повернімося до початку, щоб побачити, як усе є насправді. **«І створив Господь Бог людину з порошу земного. І дихання життя вдихнув у ніздрі її, і стала людина живою душею» (Буття 2:7).** Тут ми бачимо, що при створенні людини поєднуються дві речі, утворюючи одну душу: тіло з порошу та подих життя. Душа – це людина. У момент смерті процес відбувається зворотно; **«Ховаєш обличчя Своє то вони перелякані, забираєш їм духа вмирають вони, та й вертаються до свого порошу» (Псалом 103:29).** Саме через гріх та непослух смерть входить у світ. Ось чому Бог сказав: **«У поті свого лица ти їстимеш хліб, аж поки не вернешся в землю, бо з неї ти взятий. Бо ти порошок, і до порошу вернешся» (Буття 3:19).**

Коли ми помираємо, відбуваються дві речі: **«І вернеться порошок у землю, як був, а дух (подих життя) вернеться знову до Бога, що дав був його!» (Екклезіяста 12:7).** До Бога повертається лише подих життя, а не душа; не людина. То де мертві? Їх не існує; їх більше немає. Вони не на небесах чи у пеклі, а у своїх гробах. Де людина, яку дуже любить Бог, цар Давид? **«Не зійшов бо на небо Давид» (Дії 2:34); «Нехай буде вільно мені сміло сказати вам про патріярха Давида, що помер і похований, і знаходиться гріб його в нас аж до цього дня» (Дії 2:29).** Це правда, що Давид буде спасений на небесах, але цього ще не сталося. Божий план полягає у тому, щоб мертві чекали у своїх гробах до дня воскресіння під час другого пришестя Ісуса, коли **«всі, хто в гробах, його голос почують, і повиходять ті, що чинили добро, на воскресення життя» (Івана 5:28-29); «Сам бо Господь із наказом, при голосі Архангола та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі» (1 Солуняни 4:16).**

Крім того, ми знаємо, що мертві не можуть мислити, бо коли **«вийде дух його і він до своєї землі повертається; того дня його задуми гинуть!» (Псалом 145:4).** Людина, яка помирає, **«не вертається вже той до дому свого, та й його не пізнає вже місце його...» (Йова 7:10);** і вона нічого не пам'ятає, бо у гробі **«нема пам'ятання» (Псалом 6:6);** та **«не мертві хвалитимуть Господа», (Псалом 113:25).**

«Бо знають живі, що помруть, а померлі нічого не знають, і заплати немає вже їм, бо забута і пам'ять про них, і їхнє кохання, і їхня ненависть, та заздрощі їхні загинули вже, і нема вже їм частки навіки ні в чому, що під сонцем тим діється!...» (Екклезіяста 9:5-6). Мертві ніяк, ні у що не можуть втручатися. Вони не можуть мати контакту з живими; це неможливо. Смерть – це не життя в іншому місці. Смерть – це припинення існування.

Повернімося до початкового питання: чому мільйони людей вірять, що вони контактують з мертвими? ***Віра у те, що духи померлих спілкуються з живими, – це спирітизм. Це хибне вірування бере свій початок від самого сатани;*** це колосальний і давній обман, що був представлений під виглядом руху Нью-ейдж, і багато протестантських і католицьких церков прийняли первісну брехню змія, який сказав Єві: **«Умерти не вмрете!...і станете ви, немов Боги» (Буття 3:4-5).**

Ця брехня є основою хибної доктрини про безсмертя душі. Сьогодні більшість церков навчають цієї величезної помилки: що людина природно має безсмертя і що якимось чином вона живе після смерті або у присутності Бога, або у чистилищі, або у пеклі. Це суперечить вченням Біблії, які говорять: **«блаженний і єдиний міцний, Цар над царями та Пан над панами, Єдиний, що має безсмертя» (1 Тимофія 6:15-16);** ось чому Ісус проголошує: **«І маю ключі Я від смерті й від аду» (Об'явлення 1:18);** і Він також каже: **«Син, кого хоче, оживлює» (Івана 5:21); «Я життя вічне даю їм» (Івана 10:28),** бо **«Я воскресення й життя. Хто вірує в Мене, хоч і вмре, буде жити» (Івана 11:25).**

З початку гріхопадіння існують люди, які вдають, що спілкуються з мертвими. Сьогодні повсюди є спирітуалісти, які вдають, що роблять те саме. Серед них є нібито гості з інших світів, яких вони називають привидами «захисних духів», духи членів сім'ї, друзів або істот з інших планет. Усі вони **«духи демонські» (Об'явлення 16:14).**

Коли Бог вів Ізраїль до обіцяної землі, вони недовго жили у Шіттімі; **«і народ зачав ходити на розпусту до моавських дочок, а вони закликали народ до жертв їхнім богам, і народ їв та вклонявся богам їхнім. І Ізраїль приліпився був до неорського Ваала (ідол і фальшивий бог моавітян). І запалав гнів Господній на Ізраїля» (Числа 25:1-3).**

Це мерзота. Це огидно Богові, бо це не лише жадливий злочин, а й зрада. Це порушує найбільшу з усіх заповідей Божого закону, яка говорить: **«Хай не буде тобі інших богів передо Мною!» (Вихід 20:3).** Це також непослух другій заповіді: **«Не роби собі різьби... Не**

вклоняйся їм і не служи їм, бо Я Господь, Бог твій, Бог заздрисний» (Вихід 20:4-5). Іншими словами, Божий народ вчинив духовний перелюб. Господь – ревнивий Бог, який хоче врятувати Свій народ від ідолопоклонства. Бог ненавидить ідолопоклонство, оскільки воно розбещує та деградує розум, приводячи до всілякої хтивості і гріхів. Шукаймо Бога всім своїм серцем, поки Його можна знайти, відкидаючи кожного цінного нам ідола, і об'єднаймося з Всемогутнім через благодать і віру, бо у нас є милосердний Спаситель, який прощає наші гріхи. Кожен, хто легковажно ставиться до Бога, не залишиться непокараним, але Ісус благає всіх нас покаятися.

Усі дії такого характеру є спиритизмом, оскільки це звичаї, що стосуються мертвих і відкидають Бога, називаючи Його брехуном. Біблія пояснює, що зривив Ізраїль у Шіттімі: **«І служили Ваалові пеорському, й їли вони жертви мертвих» (Псалом 105:28).** Це ще серйозніше, бо **«ні, але те, що в жертву приносять, демонам, а не Богові в жертву приносять. Я ж не хочу, щоб ви спільниками для демонів стали» (1 Коринтян 10:20).** *Мати справу з мертвими чи ідолами – це поклонятися дияволу.*

Господь називає спиритизм гидотою від самого початку суперечки і суворо забороняє його під страхом смертної кари. **«Не звертайтеся до духів померлих та до ворожбитів, і не доводьте себе до опоганення ними. Я Господь, Бог ваш!» (Левит 19:31).** **«А чоловік або жінка, коли будуть вони викликати духа мерців або ворожити, будуть конче забиті, камінням закидають їх, кров їхня на них!» (Левит 20:27).** Очевидно, що сюди входить чаклунство та ворожбитство, а також усі види магічних дій, що стосуються чарів, магії, за допомогою якої хтось вдає, що зцілює або панує над силами природи та передбачає майбутнє; народні марновірства про володіння магічними силами завдяки договору з дияволом та іншими злими духами. Усе це по суті одне й те саме, і все це заборонено під страхом смерті, бо це гидота для Бога, Господа нашого.

«Сатана змушує світ вірити, що Біблія – це чиста вигадка або книга, що підходить лише для дітей, книга малозначуща, яку слід відкласти, оскільки вона вийшла з моди. **Щоб повалити Слово Божє, він пропонує спиритичні прояви.** Це його улюблений інструмент, оскільки він повністю перебуває під його контролем; з його допомогою він може змусити світ вірити в усе, що забажає. Таким чином він ставить Божу Книгу поряд з байками, що не мають великого значення, і робить Спасителя світу звичайною людиною».

Сьогодні спиритизм має мільйони послідовників і відкрив собі шлях у науковій товариства; він проник у церкви та знайшов прихильність у законодавчих органах та верховних судах усіх країн світу. Цей всесвітній обман повертає чаклунство, яке засуджує і забороняє Той, Хто знає все, у новій подобі.

Правильне розуміння стану мертвих є важливим, щоб захистити себе від цих обманів, які майже неможливо перебороти. Нам варто пам'ятати слова нашого Господа Ісуса: **«Стережіться, щоб вас хто не звів!» (Матвія 24:4).**

Ми не повинні забувати, що сатана завжди підкріплює своє хибне вчення брехливими чудесами, щоб люди повірили у нього. Представивши Єві своє хибне вчення про безсмертя, він сказав: **«Ви точно не помрете».** Він підкріпив свою брехню брехливим дивом – появою змія, що розмовляв. Змія ніколи не говорив. Змії не говорять; це говорив сатана. **Не забуваймо, що мертві не говорять, а демони говорять.**

Нам слід постійно пам'ятати слова пророка Ісаї: **«А коли вам скажуть: Запитуйте духів померлих та чародіїв, що цвірінкають та муркають, то відповісте: Чи ж народ не звертається до свого Бога? За живих питатися мертвих? До Закону й свідощтва! Як вони не так кажуть, як це, то немає для них зорі ранньої!» (Ісаї 8:19-20).**

Влада сатани швидко зростає, і деякі з його послідовників дуже скоро матимуть здатність творити чудеса. Вони навіть зроблять так, щоб вогонь сходяв з неба на очах людей. Використовуючи магнетизм, ці сучасні маги пояснять усі чудеса, що творив наш Господь Ісус. Багато хто повірить, що Син Божий творив ці могутні чудеса, коли був на землі, завдяки магнітній силі. Як і за часів Мойсея, знаки і чудеса Божі, що Він звершив Своєю владою перед фараоном, більшість зімітували єгипетські чарівники. Перед остаточним визволенням святих Бог буде потужно діяти для Свого народу, і цим сучасним чарівникам буде дозволено імітувати Божу працю.

«Час взятися за руку Бога зараз, тому що всі чудеса та значні знаки диявола мають кінцеву мету – обдурити та перемогти Божий народ. Наші очі та розум повинні бути зосереджені на Христі, сповненому благодаті та любові. Ми не маємо відчувати страху перед нечестивими, а також не повинні боятися чи шанувати те, що вони шанували. Ми повинні бути сміливими на користь істини. **Якби наші очі були відкриті, ми б побачили навколо**

себе цих злих ангелів, які замишляють якось завдати нам шкоди чи знищити нас; але ми б також побачили ангелів Божих, які захищають нас своєю силою, тому що пильне око Бога завжди спрямоване на благо Ізраїля, і Він захистить і спасе Свій народ, якщо тільки ми довіримося Йому».

ІНШІ САТАНИНСЬКІ ОБМАНИ ОСТАННІХ ДНІВ

Ми вже майже наблизилися до кінця історії землі, і сатана діє як ніколи раніше: **«бо диявол зійшов, маючи лютість велику, знаючи, що короткий час має!»** (Об'явлення 12:12). Він діє як правитель християнського світу, незалежно від Бога та проти Бога, бо він є справжнім антихристом. Він діє неймовірно потужно через неправдиві чудеса. Апостол Петро застерігає нас: **«Будьте тверезі, пильуйте! Ваш супротивник диявол ходить, ричучи, як лев, що шукає пожерти кого»** (1 Петра 5:8).

Сатана діє через грішних ангелів та злих людей, які видають себе за лжехристів, лжепророків та лжехристиян. **«За чином сатани буде з усякою силою й знаками та з неправдивими чудами»** (Матвія 24:24; 2 Солунян 2:9).

«Ми маємо набагато більше боятися ворогів, які проникли у церкву, аніж зовнішніх ворогів». Найпотужнішою фортецею будь-якого зла є життя, яке здається добродішним і шанованим, але сприяє гріху або приховує зло. Геніальність, талант, співчуття і навіть найщедріші та найдобріші вчинки можуть бути голосом сатани, який закликає нас до загибелі. **Ті, хто називають себе захисниками істини, часто виявлялися найбільшими перешкодами на шляху її поширення.** Невіра сприяє прояву сумнівів, плеканню темряви, відсутності посвяти, суперечкам і мирському способу життя, а також заохочує присутність злих ангелів та відкриває шлях для планів сатани.

«Тільки Ісус Христос, тільки Бог, має життя у Собі (Івана 5:26); ось чому тільки виключно Ісус може сказати: **«Я воскресення й життя»** (Івана 11:25). **Оскільки сатана не має сили воскресити мертвих, демонічні духи з'являються перед нами та називаються нашими померлими близькими і родичами, щоб навчити нас, що день відпочинку та інші біблійні доктрини було змінено».** Ось чому потрібно зрозуміти справжній стан мертвих, який ми розглянули у попередній темі. **Вони також будуть називатися апостолами, суперечачи тому, що вони написали у Біблії під натхненням Святого Духа, коли були живі тут, на землі, заперечуючи божественне походження Біблії.** Святі ангели Божі також з'являться у вигляді людей, які виконують Божі заповіді, щоб перемогти плани ворога.

Сатана покладається на дві фундаментальні помилки. Перша з них про безсмертя душі, знання того, що тільки Бог **«Єдиний, що має безсмертя, і живе в неприступному світлі»** (1 Тимофія 6:16), і що мертві **«вмирають вони, та й вертаються до свого пороху»** (Псалом 103:29). Друга помилка щодо святості фальшивого дня відпочинку, коли він знає, що справжній день відпочинку – це сьомий день: **«І були скінчені небо й земля, і все воїнство їхнє. І скінчив Бог дня сьомого працю Своєю, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив»** (Буття 2:1-2).

«Його посланці здійснюватимуть чудесні зцілення та запевнятимуть, що вони отримали небесні одкровення, що суперечать свідченням Писання. Божий народ не буде обманутий, тому що вчення лжехриста не узгоджуються з Біблією. Його благословення будуть спрямовані на тих, хто поклоняється звірині та її образу, саме на тих, хто, зі слів Біблії, зазнає Божого гніву без домішок». Ми знаємо, що **чудеса нічого не доводять і не можуть замінити Біблію.** Ми повинні триматися концепції протестантської реформації **«Sola Scriptura»**, завжди пам'ятаючи: **«А коли вам скажуть: Запитуйте духів померлих та чародіїв, що цвірінкають та муркають, то відповісте: Чи ж народ не звертається до свого Бога? За живих питатися мертвих? До Закону й свідцтва! Як вони не так кажуть, як це, то немає для них зорі ранньої!»** (Ісаї 8:19-20).

«Перш ніж Божі карі виллються на землю, серед Божого народу відбудеться відродження благочестя, якого не було з апостольських часів. Його супроводжуватиме пізній дощ. Наш головний ворог хоче перешкодити цій роботі, але це неможливо, бо Святий Дух, який є Богом, зробить усе, що забажає. Оскільки це так, то **перш ніж Бог втілить це, диявол спробує запобігти йому, впроваджуючи фальшиву імітацію.** Виникне емоційне хвилювання, суміш істини та брехні, що доречно, аби ввести в оману всякого, хто не тримається міцно у Христі та Писанні. Він створить враження, що на церкві, які він має під своєю спокусливою владою, виливається надзвичайне благословення від Бога».

Іншими словами, **перед самими подіями відбудеться хибне пробудження та хибний пізній дощ серед нібито Божого народу.** Однак ніхто не повинен спокушатися; у світлі Божого Слова неважко визначити справжню природу цих рухів.

«Під час цих фальшивих імітацій ми побачимо прояв дивних речей. Будуть крики разом із барабанами, музикою та танцями. До цього приєднаються інструменти сатани, що

приведе до карнавалу, який називатимуть дією Святого Духа. **Музику у багатьох домівках вже спрямовано таким чином, що сатана перетворив її на пастку.** Пастку, що буде вдосконалена для цього часу фальшивих подій. **Ця музика поступається місцем практиці, яка відводить розум від ведення Святого Духа.** Нам варто пам'ятати, що **Божя робота завжди характеризується спокоєм та гідністю;** це триватиме до кінця світу, оскільки Бог не змінюється.

До цього карнавалу додасться те, що ми вже давно спостерігаємо у деяких церквах, – неправдиве говоріння мовами. Деякі люди вже були обмануті, вважаючи фанатизм, фальшиві емоції та неправдиве говоріння мовами дарами, що Бог дав церкві. Плоди всього цього не добрі. **«По їхніх плодах ви пізнаєте їх» (Матвія 7:16).** Фанатизм і шумні емоції не є єдиним доказом віри, оскільки вони не узгоджуються з біблійними вченнями.

Дехто незадоволений церковними зібраннями, якщо не відчуває особливої сили, щасливих моментів та емоцій. Адже вплив цих зібрань не приносить користі. Щойно відчуття щастя зникає, такі люди опускаються нижче, ніж були до зібрання, тому що їхнє щастя не походить з надійного джерела. **Духовно корисні зібрання характеризуються серйозністю і самоаналізом,** де людина прагне пізнати себе та палко, з глибоким смиренням, докладає значних зусиль, щоб навчатися у Христа.

«Щодо приходу Господа нашого Ісуса Христа й нашого згромадження до Нього» (2 Солунян 2:1). **«Хай ніхто жадним способом вас не зведе! Бо той день не настане, аж перше прийде відступлення, і виявиться беззаконник, призначений на погибіль, що противиться та несеється над усе, зване Богом чи святощами, так що в Божому храмі він сяде, як Бог, і за Бога себе видаватиме» (2 Солунян 2:3-4).** Загалом, диявол діє через різні людські інструменти. Але в останні дні, незадовго до другого пришествя Господа Ісуса, він виконуватиме особисту роль, і його обман досягне кульмінації, **коли він сфальсифікує пришествя Христа особисто.**

«Іван описує сатану у царському одязі у своєму видінні в Об'явленні 1:13-16. Він проголосить себе Христом, і люди повірять йому, оскільки він прийде в образі прекрасної та величної істоти: одягнений у пишноту, з м'яким голосом та втішними словами, зі славою, яку не перевершить ніщо, що бачили до того моменту людські очі. Його обмануті послідовники тоді з тріумфальним криком вигукнуть: «Христос прийшов! Христос прийшов!»

Сатана проявить себе таким сліпучим чином у різних місцях. Обмануті люди стануть на коліна у поклонінні перед ним, коли він підніме руки та проголосить благословення над ними, як це робив Христос, коли благословляв Своїх учнів, бувши на землі. **Мелодійним і м'яким голосом, добрим і співчутливим тоном він зіцільть болю людей. Потім він запевнить їх, що змінив сьомий день відпочинку (суботу) на перший день тижня (неділю) і накаже їм дотримуватися та святити день, який він благословив.**

Не маючи змоги потягнути за собою весь світ і бачачи, що ось-ось програє, сатана робить останню відчайдушну спробу перемогти вірних, здійснюючи інші обмани. **Прикинувшись Христом, він ходитиме землею як творець чудес.** Прекрасною мовою він промовлятиме благородні слова та здійснюватиме добрі справи. Він досконало фальсифікуватиме правосуддя, щоб, якщо можливо, обдурити обраних. **Президенти, правителі на високих посадах та короновані особи схляться перед його хибним вченням. Але певної миті відбудеться помітна різниця з Христом: сатана відведе людей від Божого закону.**

Сатані не буде дозволено точно відтворити друге пришествя Ісуса Христа. В іншій темі ми вивчимо, яким буде справжній прихід Ісуса, і зазначимо деякі суттєві відмінності, щоб уникнути обману.

На наших очах зіцлюватимуться дуже хворі люди. На наших очах відбуватимуться чудеса. **Чи готові ми до цього випробування?**

Сатана прийде **«з усякою силою й знаками та з неправдивими чудами» (2 Солунян 2:9).** Саме неправдиві чуда диявола захоплять світ, бо **«чинить вона великі ознаки, так що й огонь зводить з неба додолу перед людьми» (Об'явлення 13:13).**

«У цей час відступництво **антихриста приймуть як Бога, істинного Христа; і закон Божий буде повністю скасовано у всіх народах світу.** Бунт проти Божого закону дозріє. Коли обмануті люди звеличать сатану до місця Бога, Всемогутній виступить проти церков, які об'єднуються, щоб звеличити сатану, і Христос виголосить наступний вирок: **«Через це одного дня прийдуть кари його, смерть, і плач, і голод, і спалений буде огнем, бо міцний Господь, Бог, що судить його!» (Об'явлення 18:8).**

Якщо ті, через кого відбуваються великі чудеса та дива, готові виправдати своє нехтування Божим законом або будь-якими змінами у ньому, навіть якщо вони можуть мати велику силу в усіх сенсах, це не означає, що вони мають велику Божу силу, бо чудеса нічого не доводять. **Божжа сила ніколи не дається непокірним.** Навпаки, сила, яка діє у непокірних дітях, – це сила великого обманщика.

Біблію ніколи не замінять чудесні явища. Важливим є послух Слово Божому, а не творіння чудес, говоріння іншими мовами чи пророкування. Ісус чітко каже: «Не кожен, хто каже до Мене: Господи, Господи! увійде в Царство Небесне, але той, хто виконує волю Мого Отця, що на небі. Багато-хто скажуть Мені того дня: Господи, Господи, хіба ми не Ім'ям Твоїм пророкували, хіба не Ім'ям Твоїм демонів ми виганяли, або не Ім'ям Твоїм чуда великі творили? І їм оголошу Я тоді: Я ніколи не знав вас... Відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня!» (Матвія 7:21-23).

«Чудових натхнень без Біблії не буде; не буде одкровень від Бога, що суперечать тому, що вже було об'явлено. У Біблії не буде жодних виправлень, оскільки Бог не помиляється». Він має повне знання про все: минуле, теперішнє та майбутнє. Не буде жодних змін, тому що: «Господній Закон досконалий, він зміцнює душу. Свідчення Господа певне, воно недосвідченого умудряє» (Псалом 18:8).

Ісус Христос каже непокірним і невірним: **«Що звете ви Мене: Господи, Господи, та не робите того, що Я говорю?» (Луки 6:46).** Він каже всім нам: **«Якщо Ви Мене любите, Мої заповіді зберігайте!» (Івана 14:15).**

Тримаймося за Боже Слово і благаймо Бога закарбувати його у нашому розумі й серці, щоб ми могли носити його у наших кістках і мозку, **щоб ніхто не міг забрати його у нас**, і щоб ми могли керуватися ним завжди, **бо тільки Боже Слово робить нас мудрими для спасіння.**

ПІЗНІЙ ДОЩ

У Левит 26:1-4 Бог детальніше пояснює умови завіту, який Він уклав зі Своім народом. «Не зробіте собі божків та ідола, і кам'яного стовпа не поставите собі, і каменя з фігурами не покладете в вашім Краї, щоб кланятися перед ними. Бо Я Господь, Бог ваш! Субіт Моїх будете додержувати, а святиню Мою будете шанувати. Я Господь! Якщо будете ходити згідно з постановами Моїми, а заповідей Моїх будете додержувати й будете виконувати їх, то дам вам дощі в їхнім часі, і земля дасть свій урожай, а польове дерево дасть плід свій».

Пізніше Бог дає дощу застосування для часу кінця: «І пізнаймо, намагаймося пізнати ми Господа! Міцно поставлений прихід Його, мов зірничі, і Він прийде до нас, немов дощ, немов дощ весняний, що напоєє землю» (Осії 6:3).

Ранній і пізній дощ символізують роботу та злиття Святого Духа. Ця обіцянка стосується істинної Церкви, як згадувалося вище, тих, хто дотримується Божих заповідей, суботи, має благочестя первісної Церкви за часів апостолів і готовий прийняти Святого Духа, як наші брати на початку, коли Ісус заснував Свою Церкву. Писання каже: «А ви, сїонські сїни, радійте та тіштесь Господом, Богом своїм, бо вам їжі Він дасть на спасіння, і найперше зішле вам дощу, дощу раннього й пізнього» (Йоїла 2:23). Ранній дощ вже вилився.

Це наш привілей – готуватися до прийняття пізнього дощу та терпляче чекати, як наказав нам Ісус: «Отож, браття, довготерпіть аж до приходу Господа! Ось чекає рільник дорожочинного плоду землі, довготерпить за нього, аж поки одержить дощ ранній та пізній» (Якова 5:7).

Щоб проілюструвати роботу Святого Духа, Господь використовує природні процеси у зародженні, зростанні та дозріванні плодів землі.

На Сході *ранній дощ випадає під час сівби. Насіння має прорости та дати паростки. Пізній дощ випадає у кінці сезону, щоб дати зерну дозріти та підготувати його до жнив.*

Так само Бог дає Свого Святого Духа, щоб поетапно втілювати процес духовного зростання. Дозрівання зерна символізує завершення дії благодаті у людини. Силою Святого Духа характер удосконалюється за образом Божим, щоб повністю перетворитися на подобу Христа.

Пізній дощ готує Церкву до пришествя Ісуса. Без дії раннього дощу немає вічного життя, і пізній дощ не має чого вдосконалювати – зерно не проросло.

Застосовуючи це значення до Церкви, аналізуючи умови та вимоги ранніх дощів та застосовуючи це на практиці, ми можемо підготуватися до прийняття пізнього дощу.

Згідно з обіцянкою Ісуса: «А коли Втішитель прибуде, що Його від Отця Я пошлю вам, Той Дух правди, що походить від Отця, Він засвідчить про Мене» (Івана 15:26); *ранній дощ прийшов у 31 році н. е., у день П'ятидесятниці (Дії 2:1), через п'ятдесят днів після воскресіння Христа (Дії 1:3), згідно з обітницею (Івана 14:16, 26). Ісус залишався на землі сорок днів, а потім вознісся на небо. Через десять днів після Його вознесіння був вилитий Святий Дух (Левит 23:15-16).*

Послушні наказу Христа, учні чекали на вилиття Святого Духа в Єрусалимі. Коли ж вони зібралися разом в одному місці, раптом з неба зійшов Святий Дух (Дії 2).

Перший урок для нас полягає у тому, що вони *не чекали бездіяльно*; вони «*постійно перебували в храмі, прославляючи й хвалячи Бога*» (Луки 24:53). Так само, як і вони, чекають на виконання обіцянки про пізній дощ, *ми повинні упокорити свої серця у щирому покаянні, визнати та відмовитися від нашого невір'я і мирського життя.*

Учні палко молилися за свою *відсутність освячення*, щоб знаходити людей у їхньому повсякденному житті та промовляти слова, які б вели грішників до Христа. Їм, як і нам, потрібно було *відкинути всі розбіжності, усі бажання бути кращими за інших та всі конфлікти, прагнучи бути єдиними з Христом та нашими братами.* Ми маємо найбільше прагнути мати Христовий розум і ті самі думки (1 Коринтян 1:10, 2:16; 2 Коринтян 13:11).

Зіслання Святого Духа відбулося після того, як учні досягли досконалої єдності. Чи є вашим найбільшим прагненням розкривати характер Христа та Його діянь для зміцнення Його Царства?

«Міра Святого Духа, яку ми отримуємо, пропорційна нашому бажанню прийняти Його, вірі, з якою ми просимо, і тому, як ми використовуємо світло та знання, якими володіємо».

Під раннім дощем ми повинні досягти оновлення нашого духовного життя, пробудження наших розумових здібностей, серця, де царює лише Христос, та воскресіння нашої духовної смерті. Це має супроводжуватися переміною думок, звичок та практик.

Наша найбільша та найнагальніша потреба – це справжнє покаяння, а потім реформація нашого духовного життя, як згадувалося вище. Неможливо отримати пізній дощ, якщо у нас досі є гріхи, у яких ми не покаялися, не зізналися і не відкинули їх. Бо написано: **«Хто ховає провини свої, тому не ведеться, а хто признається та кидає їх, той буде помилуваний» (Приповісті 28:13).** Ми повинні сповідати перед Богом ті гріхи, які, на нашу думку, не слід сповідувати за жодних обставин, бо Бог великий у прощенні; і відпочити від важкого тягара, про який ніхто інший не знає, крім Бога. Інакше на нас не виллється пізній дощ».

Сьогодні наше завдання полягає у тому, щоб беззастережно віддати свою душу Христу, повністю підкоритися Богу, щоб Він зробив нас гідними часу відновлення у присутності Господа: ідеальними для хрещення Святим Духом. Це вимагає набагато більше, ніж те, що ми робимо у церкві. Ми повинні перетворитися на активних працівників у служінні Христу.

Господь не вказав конкретного часу, коли відбудеться вилиття Святого Духа. Ми знаємо точно лише те, що це буде той самий час, коли могутній ангел з **Об'явлення 18:1** зійде з небес, щоб приєднатися своїм голосом до третього ангела з **Об'явлення 14:9**. **«У той час вилиття пізнього дощу підготує святих Всевишнього до переживання періоду, коли проллються сім останніх кар. Час для пізнього дощу – це час перед закінченням випробувального часу, перед останніми сімома карами та перед великим часом скорботи. Святий Дух виллється набагато рясніше, ніж у день П'ятидесятниці. Це може статися сьогодні або будь-якої миті, коли Церква буде готова прийняти Його».**

Не всі отримають пізній дощ. Усі ті, хто не докладає зусиль для виконання вищезгаданих умов і лише очікує, що з відновленням воно зійде на них, усуне їхні недоліки та виправить їхні помилки, будуть визнані недостойними. Пізній дощ омине їх, і вони його не отримають.

Ми повинні трудитися. Нам потрібно більше молитися та працювати, і менше говорити. Ми повинні жити відповідно до найвищого рівня світла, який у нас є, щоб отримувати більше світла. Якщо ми не будемо щодня досягати прогресу, послуговуючись на практиці всіма християнськими чеснотами, які маємо, Святий Дух прийде, але ми Його не впізнаємо. Він буде пролитий на людей навколо нас, але ми не побачимо Його та не прийемо.

«Ті, хто не докладає рішучих зусиль, а просто очікує, що Святий Дух змусить їх працювати, загинуть у темряві». Нам не слід спокійно сидіти склавши руки та залишатися бездіяльними у Божій роботі.

Чекати, поки вся Церква відродиться, – це серйозна помилка. Цього ніколи не станеться. Багато людей у церкві не моляться як належить: їхні молитви не палкі і не ревні, бо вони не навернулися. Вони продовжують жити так, ніби не знають Ісуса, бо так і є, тому що вони відкинули любов до істини. Вони здаються благочесливими, але зріклися його сили. Ці люди засмучують Святого Духа та чинять опір Йому».

Серед католиків, протестантів та євангелістів є багато дуже сумлінних християн, які досягають максимального рівня істини, яку Бог їм відкрив; Господь діятиме на їхню користь.

Багато Божих людей досі перебувають у Вавилоні, фальшивій релігійній системі; однак, в **Об'явленні 18** Бог закликає їх вийти звідти. **Більшість учнів Христа досі перебувають у різних церквах, які сповідують протестантську та католицьку віру, незважаючи на духовну темряву та відчуженість від Бога, що спостерігається у церквах, які становлять Вавилон.**

Запрошення таке: **«Вийдіть із нього, люди мої, щоб не сталися ви спільниками гріхів його, і щоб не потрапили в карання його. Гріхи бо його досягли аж до неба, і Бог ізгадав про неправду його» (Об'явлення 18:4-5).**

Пізніше ми визначимо, що таке Вавилон, малий ріг з **Даниїла 7** та звірина з **Об'явлення 13**. Ми також дослідимо причини, чому на нього виливається гнів Божий аж до повного та цілковитого знищення.

Вилиття пізнього дощу готує істинну Церкву до гучного крику ангела з Об'явлення 18. За Божим наказом, попередження трьох ангелів з **Об'явлення 14:6-12** безперервно передаються світові з 1844 року. Перед великим потопом Ной застерігав людей протягом 120 років, а потім великий потоп прийшов, коли його не чекали. **У 2021 році, ми досягли 177 років з моменту цього послання з Об'явлення 14.** Господь біля дверей. **Після цього попередження більше інших не буде.** На жаль, світ вирішив не слухати. Через те, що світ відкинув три попередження трьох ангелів з **Об'явлення 14:6-12, і оскільки час благодаті**

ще не закінчився, останнє попередження від Христа до світу продовжує луnати, аби запросити Божий народ, який досі перебуває у Вавилоні, вийти з нього і не зазнати його покарань.

Незабаром після того, як Бог вирішить, що послання виконало своє призначення і що на планеті більше немає можливості для покаяння, оскільки чаша беззаконня світу наповнилася, час благодаті закінчуватиметься, і починатимуться останні сім кар разом з вином Божого гніву, що буде вилито без домішок (Об'явлення 14:10).

Пізній дощ також відроджує та зміцнює Церкву Живого Бога, даючи їй змогу пережити великий час скорботи. Це приносить божественний захист, що запобігатиме тому, щоб кари торкнулися оселі Його вірних дітей, як це було за часів Мойсея (Вихід 9:3-6, 26; 10:23; 12:13).

Коли настане великий час скорботи, і Бог виле останні сім кар, Його діти житимуть у таємному місці Всевишнього та перебуватимуть під тінню Всемогутнього. Для нас є обіцянки: «Тебе зло не спіткає, і до намету твого вдар не наблизиться, бо Своїм Анголам Він накаже про тебе, щоб тебе пильнували на всіх дорогах твоїх, на руках вони будуть носити тебе, щоб не вдарив об камінь своєї ноги!» (Псалом 90:10-12), а в Ісаї 33:16 сказано: «Його хліб буде даний йому, вода йому завжди запевнена!»

ПОХОДЖЕННЯ ЗЛА. ВЕЛИКИЙ КОНФЛІКТ ТА ГРІХ

*«До гріхопадіння Адама та Єви не було гріха, і смерті не існувало. У всьому всесвіті панував мир, а також радість і любов до Бога за те, ким Він є. Христос був єдиним з Вічним Отцем за природою, характером і суттю. Ісус був єдиною істотою у всесвіті, яка могла брати участь у всіх Божих задумах і планах. **Усі небесні істоти, усе на небі та землі, було створено Отцем через Христа.** Усе небо і новостворена земля віддавали шану та поклонялися Христу так само, як і Отцю».*

***Основною Божого правління є любов.** Бог дав нам свободу вибору, щоб ми всі служили Йому добровільно з любові та вдячності. Рішення слухатися чи не слухатися завжди відкрите перед нами, оскільки Бога ніколи не задовольняє те, що ми робимо з примусу.*

*Цей принцип був встановлений у **Бутті 2**, одразу після створення людини. Ми бачимо, що **«зростив Господь із землі кожне дерево, принадне на вигляд і на їжу смачне, і дерево життя посеред раю, і дерево Пізнання добра і зла» (Буття 2:9).** Людина могла вільно вибирати плід з будь-якого дерева. Саме з цими трьома варіантами йшла заповідь: **«Із кожного дерева в Раю ти можеш їсти. Але з дерева знання добра й зла не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!» (Буття 2:16-17).***

Господь поставив перед нами добро і зло з тим наміром, щоб ми правильно використовували свою свободу, завжди обираючи добро. Але розумно, адже разом із добром було передбачено і вибір зла. Інакше ми були б змушені чинити добро, але Бог не бажає примусового послуху. Боже бажання у тому, щоб ми добровільно обирали Його та Його заповіді.

*Свобода вибору завжди існувала на небесах, як і тут, на землі. **Зло вперше виникло на небесах, коли одна небесна істота вирішила зневажити Божу волю.** Гріх зародився у першому херувимі, Люцифері. Цей ангел був найвище піднесений Богом у честі та славі серед мешканців небес після Христа.*

*Господь-Єгова каже про цього херувима-хоронителя ось що: **«Ти печать досконалости, повен мудрости, і корона краси. Ти пробував ув Едені, садку Божому: усякий дорогий камінь на одежі твоїй... Ти помазаний Херувим хоронитель, і Я дав тебе на святу гору Божу, ти ходив посеред огнистого каміння. Ти був бездоганий у своїх дорогах від дня твого створення, аж поки не знайшлася на тобі несправедливість» (Єзекіїла 28:12-15).***

*Люцифер міг би й надалі насолоджуватися Божою ласкою, бути улюбленим і шанованим усіма ангелами на небесах, але він обрав неправильний шлях. **Пророк Єзекіїл у 28:17 каже: «Стало високим твоє серце через красу твою, ти занапастив свою мудрість через свою красу». Поступово його серце наповнилося величезним бажанням самозвеличення.** Бог каже йому: **«Ти ставив своє серце нарівні з серцем Божим» (Єзекіїла 28:2).** **«Ти ж сказав був у серці своєму: Зійду я на небо, повище зір Божих...підіймуся понад гори хмар, уподібнюсь Всевишньому!» (Ісаї 14:13-14).** Цей величний ангел прагнув почестей, які Вічний Отець дарував Своему Синові, а Люцифер прагнув влади, на яку мав право лише Христос.*

***Немає жодної причини для існування гріха. Його немає бути.** Немає пояснення чому досконала істота, сповнена мудрості та краси, повстала проти свого Творця. Ось чому Біблія називає існування гріха таємницею беззаконня (**2 Солунян 2:7**).*

Це показує, що свобода вибору, свобода волі, з якою ми були створені, справді існує. Ми були створені з повною свободою та вільні любити та шанувати Бога або не слухатися Його, завжди пам'ятаючи, що кожен вибір має наслідки, як добрі, так і погані.

***Таким чином, мир і гармонію на небесах було порушено.** Люцифер з любов'ю та милосердям отримав настанови від небесної ради. Йому нагадали про праведність і доброту Творця та **природу Його святого закону, який є священним і не може бути скасований чи змінений.** Відокремлюючи себе від встановленого Богом порядку, він знеславив би свого Творця та призвів би до власної загибелі. Однак заздрість, гординя за свою славу та бажання верховенства спонукали його повстати проти Христа і наполегливо чинити опір, який з часом ставав дедалі запеклішим.*

*«Невдовзі він покинув місце, яке займав у безпосередній присутності Отця, оскільки йому не було надано суверенності, тієї самої влади та сили, які мали Отець і Син Божий. **Люцифер поширював дух нещастя серед ангелів, натякаючи, що Божі закони та заповіді накладають непотрібні обмеження.** Він сказав їм, що не прагне звеличувати*

себе, а намагається забезпечити справжню свободу для всіх мешканців небес, щоб вони могли досягти вищого рівня існування».

З Божої благодаті та милосердя Люцифера не було одразу скинуто з його посади, а також не було усунено після того, як він представив свої хибні твердження вірним Божим ангелам. Його терпіли та тримали на небесах протягом тривалого часу. Кілька разів йому пропонували прощення, якщо він покається та добровільно підкориться Богові. Якби він це зробив, йому б повернули посаду та відповідне місце у Божому плані. Він наполягав на своєму і заявляв, що йому не потрібно каятися, і він повністю віддався цій великій боротьбі проти свого Творця, відкинувши ту невелику міру послуху, яку ще зберігав Богові.

Він присвятив всю силу свого надзвичайного інтелекту лише обману; сатана є джерелом брехні, і саме тому Ісус каже про нього: «Ваш батько диявол, і пожадливісті батька свого ви виконувати хочете. Він був душогуб споконвіку, і в правді не встояв, бо правди нема в нім. Як говорить неправду, то говорить зо свого, бо він неправдомовець і батько неправді» (Івана 8:44). Він почав з тих, хто був найближчий до нього через узи довіри та любові. Він змусив їх повірити, що його несправедливо засудили, що вони не поважають його позицію і хочуть обмежити його свободу. Коли Христос порадив йому залишити свої злі шляхи, він представив йому велику істину, яка пізніше була записана для нас в Ісаї 55:7: «Хай безбожний покине дорогу свою, а крутії свої задуми, і хай до Господа звернеться, і його Він помилює, і до нашого Бога, бо Він пробачає багато!» Замість того щоб дотримуватися поради Ісуса покаятися, він збрехав і безсоромно звинуватив Сина Божого у бажанні принизити його перед усіма небесними мешканцями, повністю змінюючи характер наміру Христа примирити його з Богом. Він звинувачував усіх, кого не міг підкупити чи залучити на свій бік, у байдужості до інтересів небесних істот. Він розробляв шляхи, щоб заплутати ангелів тонкими та суперечливими аргументами, що суперечили Божим намірам. Перекручуючи навіть найпростіші факти, він сів сумніви щодо найпевніших слів Господа.

Бог дозволив сатанинській роботі продовжуватися, допоки та не перетворилася на активний бунт. Оскільки Божий уряд включає мешканців не лише небес, а й усіх інших створених світів, сатана думав, що як зможе втягнути ангелів у свій бунт, то завоює прихильність мешканців різних світів. ***Тому Бог дозволив планам беззаконня повністю розвинути, щоб для всіх стала очевидною їхня безжална та збочена природа.*** Оскільки Люцифер використовував хибні аргументи та шахрайство, то мав велику силу обману; тепер він здобув перевагу, бо навіть вірні Божі ангели не могли повністю розпізнати справжній характер цієї роботи, ані те, куди вона призведе.

До того часу гріха у всесвіті не існувало, і святі істоти не мали уявлення про його жахливу та страшну природу, оскільки Божий закон ніколи раніше не порушували. ***«Бо гріх то беззаконня» (1 Івана 3:4).*** Сатана стверджував, що зміни, яких він вимагав у Божих керівних законах, потрібні для збереження гармонії на небесах. Він запевняв, що Божий закон має бути вдосконалий, бо Бог бажає лише Своєї слави. ***«Господній Закон досконалий» (Псалом 18:8);*** його не потрібно змінювати чи модифікувати до найменшої деталі. Тож виникла потреба озвучити зміни, запропоновані Люцифером, разом з результатами цих змін. ***Знадобилося понад шість тисяч років, щоб розкрити таємницю беззаконня, і ми вже бачили, що діяння сатани засуджує його, і незабаром побачимо, як цього спокусника буде викрито.***

Оскільки мешканці небес і всесвіту не були готові зрозуміти жахливу та страшну природу та наслідки гріха, коли було вирішено, що сатана більше не може залишатися на небесах, Бог не знищив його. Слід було дозволити злу дозріти, щоб Божжа справедливість, милосердя та незмінний святий закон беззаперечно залишилися назавжди.

Коли було оголошено, що Люцифера та його послідовників виженуть з небесних осель, цей ватажок повстанців висловив свою зневагу до Божого закону. Знову ж таки, він повторив, що ангели не мають підкорятися і що закони Творця обмежують їхню свободу. ***Він заявив, що його головною метою є скасування закону,*** щоб усі небесні істоти на небесах могли досягти вищого рівня славної існування, звільнившись від цих обмежень.

Кожен член групи опору звинувачував Христа у своєму бунті. Вони стверджували, що якби їх не засудили, вони б не повстали. ***Зарозумілі, уперті та богохульні, вони стверджували, що є невинними жертвами гнітючої влади.***

Сьогодні той самий дух, що спричинив бунт на небесах, продовжує надихати його тут, на землі. ***Сатана дотримується тієї самої політики з людьми, що й з ангелами. Сьогодні його***

дух панує у дітях непослуху у світі. Так само вони намагаються звільнити від порушення Божого закону, та обіцяють усім, хто прагне почути про повну свободу через порушення десяти вічних заповідей, які не змінюються і ніколи не зміняться; тому що Бог «учора, і сьогодні, і навіки Той Самий!» (Євреїв 13:8).

Ходивши серед нас, Господь проголосив: **«Не подумайте, ніби Я руйнувати Закон чи Пророків прийшов, Я не руйнувати прийшов, але виконати»** (Матвія 5:17).

Коли Божих посланців посилають застерегти грішників, сатана спонукає грішника шукати самовиправдання серед тих, хто йому співчуває, оскільки ці інші також йдуть шляхом гріха. З підтримкою цих непокірних, **замість того, щоб виправити свої помилки,** шукати Бога всім серцем, щоб Святий Дух вів їх до щирого покаяння та відмови від гріхів, **вони ображаються на тих, хто їм дорікає. Цей злий дух,** який проявляється проти тих, хто сміливо засуджує гріх, **продовжуватиме зростати до кінця.** Він існує з часів праведного Авеля (Буття 4:1-8).

На початку ми розглянули історію Адама та Єви, і побачили, що смерть увійшла у світ через їхній непослух. Авель, їхній другий син, – це перша смерть в історії світу.

Як люди, ми не маємо рішення, як подолати смерть. Однак, щойно гріх і смерть увійшли у світ, Бог приніс у жертву Свого єдиного Сина, обіцяного Месію (Буття 3:15). Щодо цього Біблія проголошує: **«Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне»** (Івана 3:16).

Коли сповнився час, обіцяний Месія, Ісус Христос, Еммануїл, Бог з нами, народився від діви; **«Тому Господь Сам дасть вам знака: Ось Діва в утробі зачне, і Сина породить, і назвеш ім'я Йому: Еммануїл»** (Ісаї 7:14); у місті Віфлеємі, як написано: **«А ти, Віфлеєме-Єфрате, хоч малий ти у тисячах Юди, із тебе Мені вийде Той, що буде Владика в Ізраїлі, і віддавна постання Його, від днів віковічних»** (Михея 5:1).

Минуло понад 2000 років відколи Христос, з любові та милосердя, уперше прийшов на землю, щоб вирішити величезну проблему смерті та гріха. Розп'яття ми також розглянули на початку.

Сатана спонукав світ відкинути Христа, і з більшою силою спонукатиме світ вдруге відкинути Спасителя. Однак цього разу все буде зовсім інакше, оскільки Ісус прийде як **«Господь над панамі та Цар над царями»** (Об'явлення 17:14).

Хоча сатана все ще має силу обманувати та спокушати людей, **він – переможений ворог.** Його оманливий та вбивчий характер проявився у боротьбі проти Христа під час земного служіння Спасителя. **У цій жасливій та жорстокій війні проти Ісуса весь веселі і симпатії небесних ангелів, які вони могли б мати до сатани, були вирвані з корінням. Смерть Христа – це незаперечний аргумент на користь людини.** Покарання закону впало на Нього, Хто був і є рівним Богові. Людина була звільнена, щоб прийняти Божу справедливість, безцінний дар для нас, бо Його любов до нас більша, ніж любов матері до своїх дітей. Водночас Він пропонує нам силу перемогти сатану. Більше того, Він обіцяє нам: **«Переможцеві сісти Я дам на Моему престолі зо Мною, як і Я переміг був, і з Отцем Своїм сів на престолі Його»**, (Об'явлення 3:21).

Ми повинні зробити лише одне: покаятися у своїх гріхах, упокоритися до ніг Ісуса, сповідатися та відкинути всі гріхи, бо написано: **«Господь, Господь, Бог милосердний, і милостивий, довготерпеливий, і многомилостивий та правдивий, що дотримує милість для тисяч, що вибачає провини й переступ та гріх, та певне не вважає чистим винуватого»** (Вихід 34:6-7). Також написано: **«Прийдіть до Мене, усі стуржені та обтяжені, і Я вас заспокою!»** (Матвія 11:28). **«А того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть»** (Івана 6:37).

Ісус прийшов на землю не страждати та померти, а лише щоб викупити людину. **Він також прийшов, щоб дотримуватися закону, звеличувати його та зробити його шанованим.** Це було не лише для того, щоб людина могла дотримуватися та шанувати Божий закон, а й показати всім світам у всесвіті, що **Божий закон не може бути змінений чи модифікований. Інакше Ісусу не потрібно було б помирати, щоб спокутувати його порушення. Смерть Христа є доказом того, що Божий закон незмінний.**

Дуже скоро Боже проголошення про сатану здійсниться: **«І вивів Я огонь з твоєї середини, і він пожер тебе, і Я зробив тебе попелом... і не буде тебе аж навіки!...»** (Єзекіїла 28:18-19).

До цього часу весь веселі побачить природу та наслідки гріха. Ми побачимо, що Божі шляхи праведні та істинні. Божа любов утвердить Його славу та красу Його святості, і перед Його

неймовірною присутністю весь усевіт з насолодою дотримуватиметься Його волі, бо Його святий закон буде викарбуваний у наших серцях з плоті, а не з каменю. Тоді ми житимемо щасливо вічно, бо **«не постане два рази насильство» (Наума 1:9).**

ПРОСІЮВАННЯ

Процес просіювання – це очищення та відділення зерна від домішок шляхом пропускання його через сито або решето. Бог використовує цей приклад, щоб показати нам, що ніхто не може уникнути Його суду. У Старому Завіті Він каже народу Ізраїлю: **«Бо ось Я звелів, і серед народів усіх пересію Ізраїлів дим, як пересівається решетом, і жодне зеренце на землю не випаде!»** (Амоса 9:9).

Тут Ізраїль також постає справжньою Церквою останніх днів. Господь Ісус описує остаточне розділення праведних і нечестивих, яке відбудеться незадовго до Його приходу, використовуючи притчі про пшеницю, кукіль і рибальську сітку в **Євангелії від Матвія 13:24-30; 47-50**. (Будь ласка, знайдіть та вивчіть ці дві притчі, перш ніж читати далі).

У всіх церквах світу є лише дві групи людей: слухняні діти Божі та непокірні діти диявола. Істинних християн символізує пшениця, лжехристиян – кукіль. У фазі зростання пшениця та кукіль ідентичні; відмінність виникає, коли вони дозрівають. Ось чому Господь радив нам сторонитися лжепророків та братів, **«що приходять до вас у одежі овечій, а всередині хижі вовки. По їхніх плодах ви пізнасте їх»** (Матвія 7:15-16).

Незадовго до другого пришествя нашого Господа Ісуса просіювання відділить слухняних від непокірних. Буде лише дві групи: з одного боку – ті, хто служить фальшивій релігійній системі, хто поклоняється її образу та має знамено звірини на чолі або на правиці; з другого боку – правдива Церква, яка не має плями, вади чи чогось подібного, дотримується заповідей Божих і має свідчення Ісуса Христа, запечатане на її чолі печаткою Всевишнього.

Господь пояснює притчу: **«А Він відповів і промовив до них: Хто добре насіння посіяв був, це Син Людський, а поле це світ, добре ж насіння це сини Царства, а кукіль сини лукавого; а ворог, що всіяв його це диявол, жнива кінець віку, а жінці Анголи. І як збирають кукіль, і як палять в огні, так буде й наприкінці віку цього. Пошле Людський Син Своїх Анголів, і вони позбирають із Царства Його всі спокуси, і тих, хто чинить беззаконня, і їх повкидають до печі огненної, буде там плач і скрегіт зубів! Тоді праведники, немов сонце, засяють у Царстві свого Отця. Хто має вуха, нехай слухає!»** (Матвія 13:37-43).

Господь скоро прийде. У кожній церкві буде окремих процес очищення. Господь використовуватиме метод просіювання, бо серед нас є нечестиві люди, які не люблять і не шанують Бога, **«бо любови правди вони не прийняли, щоб їм спастися»** (2 Солунян 2:10); **«вони мають вигляд благочестя, але сили його відреклися»** (2 Тимофія 3:5).

У цей час просіювання все, що може похитнутися, похитнеться. Господь не вважатиме невинними тих, хто знає правду та не дотримується Його заповідей, постанов, прав і законів. Негаразди виведуть з церкви безліч тих, хто сповідує релігію, оскільки вони подібні до притчі про сіяча: **«Це той, хто слухає слово, і з радістю зараз приймає його; але кореня в ньому нема, тому він непостійний; коли ж утиск або переслідування настають за слово, то він зараз спокушується»** (Матвія 13:20-21).

Зовсім близько той час, коли кожен з нас буде випробуваний. Нас змушуватимуть прийняти знамено звірини. **«І зробить вона, щоб усім малим і великим, багатим і вбогим, вільним і рабам було дано знамено на їхню правицю або на їхні чола, щоб ніхто не міг ані купити, ані продати, якщо він не має знамена ймення звірини, або числа ймення його...»** (Об'явлення 13:16-17).

Тим, хто крок за кроком піддається вимогам світу і пристосовується до світських звичаїв, буде легко підкоритися владі і дотримуватися законів, встановлених людьми, перш ніж вони піддадуться глузуванню, образам і погрозам ув'язнення та смерті.

Щоб ми не були здивовані, Господь Ісус сказав нам заздалегідь: **«На муки тоді видаватимуть вас, і вбиватимуть вас, і вас будуть ненавидіти всі народи за Ймення Моє. І багато-хто в той час спокусяться, і видавати один одного будуть, і один одного будуть ненавидіти»** (Матвія 24:9-10). Господь застерігає нас: **«Оце Я сказав вам, щоб ви не спокусились. Вас виженуть із синагог. Прийде навіть година, коли кожен, хто вам смерть заподіє, то думатиме, ніби службу приносить він Богові!»** (Івана 16:1-2).

Ми повинні бути готові до того часу, коли нас каратимуть, критикуватимуть та переслідуватимуть за Христа, коли говоритимуть усіяке зло проти нас, брехатимуть, щоб ми звинувачували Бога або думали, що Він покинув нас, або втрачали віру. **Через ці хибні обвинувачення проти членів їхніх сімей та друзів цілі сім'ї втрачатимуть спасіння через брак підготовки, молитви та вивчення Біблії.** Ми повинні першими підготуватися, щоб не втратити віри за таких обставин.

«Із вас самих навіть мужі постануть, що будуть казати перекручене, аби тільки учнів тягнути за собою...» (Дії 20:30). Через цих поверхневих читачів, які не мають опори і подібні до сипучого піску, сатана запроваджуватиме фальшиві доктрини, що схилятимуть до зручності та комфорту. За допомогою цих та інших засобів і у різні способи сатана підриватиме довіру Божого народу, що залишився, до істинного свідчення, бо він знає, що **«без пророчих видінь люд розбещений» (Приповісті 29:18).**

Через неувважність до попереджень і докорів Свідоцтв Божого Духа хвиля всіляких помилок занурить світ у море плутанини. Після недовіри до вкрай важливих моментів віри настає сумнів у Писанні, а потім віра починає слабнути, що веде до невірального розгублення і закінчується крахом. Часто цей процес відбувається у житті відступників, які раніше обіймали відповідальні посади у всіх керівних рангах Божої Церкви.

Дуже скоро ми побачимо запровадження законів, що суперечать Слову Божому. Ці закони усунуть усіх, кого Бог не призначив, а Ісус підготує чисте та істинне служіння для пізнього дощу.

Боже потрясіння змете безліч людей, як сухе листя. **Здаватиметься, що Церква ось-ось впаде, але цього не станеться. Вона стоятиме, поки солома відокремлюватиметься від дорогоцінного зерна.** Це страшне випробування, але воно має відбутися, щоб золото відокремилося від попелу у Церкві.

Невдовзі зросте опір, фанатизм та релігійна нетерпимість повернуться, і спалахне дух переслідування. Тоді літеплий та лицемірний народ завагається та відкине віру, **а справжній християнин залишить твердим, як скеля, з більшою переконаністю та надією, ніж у часи миру та процвітання.**

Час руйнівних Божих кар – це час милосердя для тих, хто не мав можливості пізнати істину. Господь лагідно спостерігає за ними. Його милосердне серце зворушується, а рука все ще простягнута, щоб спасти. Тим часом для недбалих і байдужих, які вирішили залишатися у темряві та відмовляються входити, двері зачиняються. Їхні місця незабаром займуть інші, хто нещодавно прийняв істину та вирішив залишити ряди ворога і об'єднатися з Божим народом, який дотримується заповідей Божих». **Чи є ви одним із них?**

«Оце каже Той, Хто має сім Божих духів і сім зір: Я знаю діла твої, що маєш ім'я, ніби живий, а ти мертвий. Отож, пам'ятай, як ти взяв і почув, і бережи, і покайся. А коли ти не чуйний, то на тебе прийду, немов злодій, і ти знати не будеш, якої години на тебе прийду. Переможець зодягнеться в білу одежу, а ймення його Я не змию із книги життя» (Об'явлення 3:1, 3, 5).

ГУЧНИЙ КРИК: ЗАКЛИК ВИЙТИ З ВАВИЛОНА

«Господь Ісус має представників у всіх церквах, людей, які ще не почули надзвичайні істини, що містяться у цьому посланні, яке Христос посилає їм. Серед католиків, євангелістів та протестантів є багато сумлінних християн, які ходять у світлі, що вони отримали до цього моменту». Це послання послане вам від імені Ісуса, тому що воно пробудить переконання у ваших серцях і розумі, коли ви вивчатимете та розмірковуватимете над істинами у цій книзі. Коли ви приймете ці істини у своїх серцях, Бог діятиме на ваше благо.

Ісус Христос у 18-му розділі Книги Об'явлення закликає Свій народ вийти з Вавилону. **«Упав, упав великий Вавилон! Став він оселею демонів... Вийдіть із нього, люди мої, щоб не сталися ви спільниками гріхів його, і щоб не потрапили в карання його. Гріхи бо його досягли аж до неба, і Бог ізгадав про неправди його»** (Об'явлення 18:2, 4, 5). Згідно з цим уривком Писання, багато Божих людей досі перебувають у Вавилоні. **Чи знаєте ви, що таке Вавилон? Чи можливо, що й ви перебуваєте у Вавилоні і не знаєте цього?**

Використовуючи символізм, Бог описує Вавилон як жінку-повію, що сидить на звірині. **«І прийшов один із семи Анголів... і говорив зо мною, кажучи: Підійди, я покажу тобі засудження великої розпусниці... З нею розпусти чинили земні царі, і вином розпусти її впивались мешканці землі... І побачив я жінку, що сиділа на червоній звірині, переповненій іменами богозневажними... А жінка була одягнена в порфіру й кармазин, і приоздоблена золотом... У руді своїй мала вона золоту чашу, повну гидоти та нечести розпусти її. А на чолі її було написане ім'я, таємниця: ВЕЛИКИЙ ВАВИЛОН, МАТИ РОЗПУСТИ Й ГИДОТИ ЗЕМЛІ», – (Об'явлення 17:1-5).**

Церква Нового Завіту є законним наступником Божого народу і названа **«жonoю Агнця... і містом великим... святим Єрусалимом»** (Об'явлення 21:9-10). У 1 Петра 2:4-6 апостол говорить про церкву як про **«Камея живого... щоб приносити жертви духовні, приємні для Бога через Ісуса Христа. Бо стоїть у Писанні: "Ось кладу Я на Сіоні Камея вибраного, наріжного, дорогоцінного, і хто вірує в Нього, той не буде осоромлений!"**» Тут йдеться про єдність і стосунки Христа з Його Церквою. Істинну Церкву також символізує Сіон, місто Давида (2 Самуїла 5:7; 1 Царів 8:1); ось чому мешканців Єрусалима було названо синами і дочками Сіону (Псалом 47:11-12; Ісаї 1:8; 10:32).

У Єремії 6:2 Бог називає Сіон, Свою Церкву, **«вродливою та випещеною»**. В Об'явленні 12:1 Ісус описує справжню Церкву як **«жінку, зодягнену в сонце, а під ногами її місяць, а на її голові вінок із дванадцяти зір»**. Пізніше ми визначимо справжню Церкву останніх днів.

У Біблії і справжню Церкву, і хибну церкву зображено жінками та містами. Чиста жінка та святе місто символізують справжню Церкву Бога. Розбещена і перелюбна жінка та несвяте місто символізують грішну церкву. **Вавилон – це грішна церква.**

Щоб краще зрозуміти цю ситуацію та визначити, що таке Вавилон, ми повинні зрозуміти, до чого він причетний. По-перше, біблійний текст в Об'явленні 17:15 навчає, що **це церква, яка займається розпустою. Розпуста – це ідолопоклонство, яке порушує закон Єгови, першу і найважливішу заповідь. Це також богохульна релігійна система; це богохульна, зневажлива та презирлива сутність у словах, письмі чи діях стосовно Бога чи чогось, що вважається божественним. Зрештою, вона сповнена мерзот, надзвичайно огидних, ненависних та мерзенних для Бога.**

Щоб визначити цю занепалу церкву, зверніть увагу, що звірина, на яку сідає велика розпусниця, – це та сама звірина, описана в Об'явленні 13:1: **«І я бачив звірину, що виходила з моря, яка мала десять рогів та сім голів, а на рогах її було десять вінців, а на її головах богозневажні імена»**.

У Даниїла 7:23 Біблія вчить, що **звірина – це царство.** У пророцтвах звірина символізує царства, уряди та керівні земні організації. Звірина з Об'явлення 13:1 виходить з моря і **«води, що бачив ти їх, де сидить та розпусниця, то народи та люди, і племена та язики»** (Об'явлення 17:15). Вода у пророцтві символізує народи світу. Розгляньмо певні ознаки, що визначають звірину з Об'явлення 13:1-10, на якій сидить Вавилон, **універсальна система фальшивої релігії:**

- Вона отримує свою силу, престол своєї влади, від змія (Об'явлення 13:4). Змій **«що зветься диявол і сатана, що зводить усесвіт»** (Об'явлення 12:9).
- Ця звірина стає світовою державою (Об'явлення 13:3, 7).
- Вона править протягом 42 пророчих місяців (пророчі місяці мають 30 днів), що еквівалентно 1260 рокам (Об'явлення 13:5).

- Її звинувачують у богохульстві (**Об'явлення 13:5-6**).
- Вона отримує смертельну рану, що гоїться (**Об'явлення 13:3**).
- Її поклоняються (**Об'явлення 13:4,8**). Це означає, що вона є релігійною силою.
- Вона воює проти святих Божих (**Об'явлення 13:7**).
- У неї є містичне число: 666 (**Об'явлення 13:18**).

Існує лише одна світова сила, що відповідає всім цим характеристикам. Історія доводить, що лише **папство**, універсальна релігійна система, здобула собі місце та велику владу від Римської імперії (**Даниїла 7:24**). Воно відіграло значну роль на світовій арені протягом 1260 років. Цей період почався у 538 році і закінчився у 1798 році. **Папство вбило приблизно 150 мільйонів християн, які відмовилися поклонятися йому**. Крім того, **воно богохульно стверджувало, що може прощати гріхи та заявляло, що єпископ у Римі був «Богом на землі»**.

Символізм тут представляє матір-церкву та її дочок. **Велика Римська церква завжди називала себе материнською церквою. У певний час дочки «запротестували» та відокремилися, назвавшись протестантами. Назва «Вавилон» включає як матір, так і дочок. На жаль, Бог розглядає матір і дочок як грішних. Незабаром усі ці церкви знову об'єднаються і стануть однією – Римо-католицькою церквою**.

У Вавилоні залишилося багато щирих християн; Ісус називає їх Своїми дітьми (**Об'явлення 18:4**). **Ви серед них? Господь кличе їх із Вавилону, бо Його діти з радістю приймуть наказ і послухаються голосу свого Вчителя**.

В Об'явленні використовується давній звичай присвоєння числового значення офіційним іменам або титулам для позначення влади. Головний титул римського єпископа – **«Vicarius Filii Dei»**. В Об'явленні 13:18 сказано: **«Хто має розум, нехай порахує число звірини, бо воно число людське. А число її шістьсот шістьдесят шість»**.

V	5				
I	1				
C	100				
A	0	F	0		
R	0	I	1		
I	1	L	50	D	500
U	5	I	1	E	0
S	0	I	1	I	1
	112	+		53	+
				501	=
					666

Додавши числові значення літер, ми отримуємо суму 666.

Також важливо пам'ятати, хто є єдиним справжнім і законним представником Ісуса Христа на землі. Господь сказав нам: **«І вблагаю Отця Я, і Втішителя іншого дасть вам, щоб із вами повік перебував, Духа правди» (Івана 14:16-17)**. Через десять днів після вознесіння Ісуса на небеса, у день П'ятидесятниці, коли апостоли були разом і одноставно, ця обіцянка здійснилася: **«Усі ж вони сповнилися Духом Святим»**. Дії 2:1-5.

Тільки Бог може пробачити наші гріхи; тільки Ісус Христос є нашим Посередником між Богом і нами через Його жертву на Голгофі, де Він пролив Свою дорогоцінну кров, щоб заплатити ціну, якої вимагає незмінний Божий закон, щоб ми могли спастися. Тільки в ім'я Ісуса їхне спасіння, і немає іншого імені, яким ми можемо спастися (Дії 4:12). **Сьогодні Святий Дух є Богом з нами, єдиним представником Христа, Божества, на землі**. Він відповідає за Божу роботу у світі. **Ми чекаємо на момент, коли Він вилетиться на нас у всій Своїй повноті, як пізній дощ, щоб дати нам змогу завершити Божу роботу, як Він нам наказав. Амінь!**

Історія доводить, що папський Рим перейняв владу та авторитет язичницького Риму і відтоді править замість нього. У Даниїла та Книзі Об'явлення перша звірина та Вавилон – це папство. Загалом, цього навчали усі проповідники протестантської Реформації. **Навіть у Новій католицькій енциклопедії стверджується, що Вавилон тут представляє Рим**.

Вавилон виник після великого потопу, коли нечестиві люди, якими керував Німрод, знехтували Богом і засумнівалися у даному Богом слові. Вони почали будувати настільки високу вежу, щоб Бог не міг знищити їх ще одним потопом після того, як Він пообіцяв, що

таке ніколи не повториться. У відповідь Бог змішав їхню мову, щоб вони не розуміли один одного. З того дня назва **Вавилон означає плутанина**. Стародавнє місто Вавилон, яким правив цар Навуходоносор за часів пророка Даниїла, стало джерелом і центром усіх сатанинських фальшивих релігійних систем, що збивали з пантелику Божий народ і протистояли Його істині (**Буття 10:9-10,11:5-9; Даниїла**).

Сьогодні «з нею розпусти чинили земні царі, і вином розпусти її впились мешканці землі» (**Об'явлення 17:2**). Чисте вино у Біблії символізує справжнє вчення, а вино, від якого п'яніють, вино, що перебродило, символізує хибні доктрини або вчення (**Єремії 51:7**), що породжують духовне сп'яніння. Саме за цей обман і за спричинення цієї плутанини Бог покарає Вавилон, але перед запрошує Своїх дітей вийти з нього, щоб їх не спіткали Його карі. В **Об'явленні 14:8-10** написано: «**А інший, другий Ангол летів слідом і казав: Упав, упав Вавилон, город великий, бо лютим вином розпусти своєї він напоїв усі народи! А інший, третій Ангол летів услід за ним, гучним голосом кажучи: Коли хто вклоняється звірині та образу її, і приймає знамено на чолі своїм чи на руці своїй, то той питиме з вина Божого гніву, вина незмішаного в чаші гніву Його, і буде мучений в огні й сірці перед Анголами святими та перед Агнцем**».

Деякі з хибних вчень, що суперечать Біблії, за які Бог покарає Вавилон:

- Десять заповідей не діють (Десять заповідей вічні) (Вавилон дещо змінив).
- Святість неділі (неправильний день відпочинку; неділя – перший день роботи) (Зовсім скоро ми дослідимо, який день є справжнім днем відпочинку).
- Є друга можливість (якої не існує) (Ми вже говорили про суд. Незабаром ми вивчатимемо про 1000 років).
- Таємне захоплення (це брехня). Ми вивчатимемо про друге пришестя Ісуса пізніше.
- Вічні муки (не існують) (Ми вивчатимемо про пекло або Озеро Огняне пізніше).
- Безсмертя душі (безсмертний лише Бог).
- Фальшиве хрещення (існує лише одне справжнє біблійне хрещення).
- Поклоніння або вклоняння статуям (це суперечить другій заповіді).
- Діва Марія не згрішила (ми всі грішники).
- Марія є співкупителькою Христа (лише Христос помер за нас).
- Називати священника та Папу отцем (Бог – наш єдиний Отець).
- Сповідати свої гріхи священнику для прощення (тільки Бог може пробачити гріх).
- Папа є представником Бога на землі (єдиним і справжнім представником Бога на землі є Святий Дух).

Під веденням Святого Духа навіть діти можуть повністю зрозуміти біблійні істини.

Іноді ми відчуваємо, що нездатні щось зрозуміти, але це не так; проблема у тому, що більшість із нас хибно навчили. Нас навчали людських традицій як Божих заповідей, що породжує плутанину, бо є обманом.

Зміни у Вавилоні, фальшивій універсальній релігійній системі, є поступовими. Ось чому слід бути уважним до знаків часу, які нам дав Ісус, бо їхнє виконання буде досконалим. «**Від дерева ж фігового навчіться прикладу: коли віття його вже розпукується, і кинеться листя, то ви знаєте, що близько вже літо. Так і ви: коли все це побачите, знайте, що близько, під дверима!**» (**Матвія 24:32-33**).

Гріхи Вавилона досягають небес, коли Божий закон остаточно скасовується людським указом на законодавчих засіданнях усього світу. Розділ 18 Книги Об'явлення вказує на час, коли, через відкидання потрібного застереження з **Об'явлення 14:6-12** Церква досягне стану, передбаченого другим ангелом, як ми вже читали вище. *У той час більшість Божого народу опиниться у Вавилоні і буде покликано їх вийти та відокремитися від спілкування з Вавилоном гучним криком ангела з Об'явлення 18 та іншим голосом з неба, вірш 4. Це останнє застереження від Ісуса Христа до світу.*

Ми розкрили гріхи Вавилона. До цього моменту ми розглянули лише деякі з них. Пізніше ми побачимо інші жахливі та катастрофічні наслідки нав'язування церковних обрядів цивільною владою, появі спирітизму та таємного просування папської влади. «**І він буде говорити слова проти Всевишнього» (Даниїла 7:25); «І буде віддане йому військо враз із щоденною службою через гріхи, і він кине правду на землю, і зробить, і матиме успіх» (Даниїла 8:12); «і дивно винищить він, і буде мати успіх, і діятиме. І винищить він сильних і народ святих. А через свою мудрість буде мати успіх, омана буде в його руці, і він звеличиться в своєму серці. І в часі миру він понищить багатьох» (Даниїла 8:24-25). «А тих, хто чинить несправедливе на заповіді, він прихилить через лестоці. А народ, що**

знає свого Бога, зміцніє та й діятиме,... але спіткнуться об меч та полум'я, об полон та грабіж якийсь час. А коли вони спіткнуться, будуть споможені малою поміччю... І буде робити той цар за своїм уподобанням, і підійметься, і підвищиться понад усякого бога, і на Бога богів говоритиме дивні речі, і матиме успіх» (Даниїла 11:3234, 36). Але коли це послання виповниться, усе буде викрито; *тисячі тисяч почують ці серйозні застереження і будуть зворушені, багато хто вийде з Вавилону. Ви серед них?*

Тобто це послання говорить про виправдання через віру в Ісуса та запрошує всіх людей прийняти праведність Христа, яка проявляється у послуху всім Божим заповідям, що починається зі слів «не май інших богів окрім Мене» та «люби Господа, Бога твого, усім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всією силою твоєю».

Це послання лунає вже багато років, і з поширенням перетворюється на гучний крик, що супроводжується великою силою та славою, які Святий Дух дає як пізній дощ. Святий Дух підтримуватиме Божий народ у цей важкий час, як Він це робив й донині, бо буря переслідувань перетворює це послання на гучний крик.

«Бог використовуватиме різні форми та способи, щоб ми побачили, що Він усе контролює. Господь діятиме на цьому заключному етапі інакше, не так, як Він зник, усупереч усім людським планам. Ми будемо здивовані простими засобами, які Він використовуватиме для виконання та вдосконалення Своєї роботи».

Він обере чоловіків і жінок з-поміж простих людей, щоб вони виконували Його роботу, як у давнину Він покликав рибалок. *Ті, хто не розуміє потреби того, що слід зробити, залишаться позаду.* Бог мало кого використає з великих людей. *Помазання Святого Духа – єдина належна умова.* Бог покаже, що Він не залежить від освічених, пихатих смертних. Малі діти, ведені Божим Духом, вийдуть і проголошуватимуть істину для цього часу. *Тисячі голосів проповідуватимуть це послання по всьому світу.*

Багатьом з нас доведеться постати перед законодавчими судами, царями та земними мудрецами, щоб відповісти за свою віру. *Ніхто не повинен обманювати себе, вважаючи, що не потрібно вчитися, тому що поверхневого розуміння істини буде недостатньо, щоб чітко пояснити Писання або уникнути плутанини.* Ми не знаємо, чого Бог вимагатиме від кожного з нас.

Переважає більшість тих, хто не вірний Божим заповідям, не повірять цьому серйозному застереженню. Слуг Божих вважатимуть фанатиками. Популярні та лживі служителі засудять це послання, ніби воно від сатани, і підбурюватимуть людей переслідувати та ображати нас. *Пам'ятаймо, що навіть з Католицької церкви діти Божі вийдуть з набагато більшим запалом, ніж ті з нас, хто досі був у лавах, щоб проголошувати істину.*

Більшість людей, які прочитають це останнє послання від Ісуса, не приймуть правильного рішення, допоки не побачать вищезгаданих подій. *Я благаю вас узяти свою Біблію та перевірити для себе написане тут. Уважно вивчіть це послання, але не відкидайте його, від нього може залежати ваше вічне життя.* Якщо ви хочете поділитися ним, зробіть копію та збережіть свою.

Далі ми розглянемо інші великі біблійні істини. Деякі нам усе ще потрібні.

ПЕЧАТКА БОГА

«Увесь християнський світ втягнений у великий конфлікт між вірою та невір'ям, між Ісусом Христом та сатаною. Ми всі оберемо якусь сторону. Може бути лише дві групи, бо немає золоті середини». Кожна група чітко позначена або печаткою живого Бога, або знаменом звірини чи її образом. **Дехто не бере участі у суперечці на боці жодної зі сторін. Вони намагатимуться здаватися нейтральними та не протистояти істині, але не отожднюватимуть себе з Христом, боячись втратити своє майно та зазнати докорів. Їх зрахають до ворогів Ісуса.**

З нашим наближенням до другого пришествя Господа, межа між дітьми світла та дітьми темряви ставатиме все чіткішою. Ми будемо дедалі більше розходитися у думках. Ті з нас, хто народився згори, померли для світу та живуть для Бога, і обрані, щоб вийти, тоді як інші належать світові та загинуть разом із ним».

Ангели, якими керував Ісус Христос, як описано в **Єзекіїля 9:4**, пройдуть посеред істинної Церкви **«і зроблять знака на чолах людей, що зідхають та стогнуть над усіма тими гидотами, що робляться в його середині»** перед пришествиям нашого Господа. Це буде так само, як до Виходу з Єгипту і до того, як Єгова виконав Свої карі над усіма фальшивими богами та невірними у тому народі; Бог сказав: **«І візьміть в'язку ісопу й умочіть у кров, що в посудині, і доторкніться горішнього одвірка й двох одвірків бічних кров'ю» (Вихід 12:22).** **«І буде та кров вам знаком на тих домах, що там ви, і побачу ту кров, і обмину вас. І не буде між вами згубної порази, коли Я вбиватиму в єгипетським краї» (Вихід 12:13).**

Це запечаткування вже розпочалося, і Бог зараз запечатує народ, який житиме та царюватиме з Ним вічно. Ми всі зараз добровільно чи несвідомо обираємо або Божу печатку, або знамено звірини. **Що оберете ви?**

Об'явлення описує запечаткування Божого народу. **«І бачив я іншого Ангола, що від схід сонця виходив, і мав печатку Бога Живого. І він гучним голосом крикнув до чотирьох Анголів, що їм дано пошкодити землі та морю, говорячи: Не шкодьте ані землі, ані морю, ані дереву, аж поки ми покладемо печатки рабам Бога нашого на їхніх чолах!» (Об'явлення 7: 2-3).**

У Римлян 4:11 це знамено називається печаткою праведності віри, а в **Ефесян 4:30** додається, що обрані були запечатані Святим Духом на день викуплення. Тут ми бачимо, що печатка може стосуватися істини або вимоги Бога. Вона також може вказувати на те, що Бог володіє запечатаним об'єктом і схвалює його.

Мета печатки – засвідчити або підтвердити справжність постанови чи закону, проголошеного особою чи владою. Прикладами цього у Писанні є **1-е Царів 21:8, Естер 3:12, 8:8.**

Три основні компоненти печатки: ім'я законодавця, його титул або посада і територія, над якою він править як суверенна влада. Наприклад, наш нинішній президент:

Ім'я: Дональд Трамп

Титул: Президент

Територія: США

Усі закони мають печатку влади чи авторитету, що встановлює приписи, статuti, постанови, едикти, заповіді чи накази. Тому закон Божий повинен мати Його печатку. Божий закон – це Десять Заповідей, які Він написав на кам'яних скрижалях Своїм пальцем. Вони записані у 20-му розділі **Книги Вихід.** Божя печатка знаходиться у **віршах 8-11.**

«Пам'ятай день суботній, щоб святити його! Шість день праці і роби всю свою працю, а день сьомий субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці ти й син твій, та дочка твоя, раб твій та невілниця твоя, і худоба твоя, і приходько твій, що в брамах твоїх. Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив тому поблагословив Господь день суботній і освятив його». Бог благословив і освятив сьомий день, коли відпочив після створення світу (**Буття 2:1-3**). Тут ми бачимо печатку Бога:

Ім'я: Єгова (Господь, Бог твій)

Титул: Творець (створив)

Територія: Небеса і Земля

Божий народ має Його печатку, сьомий день, день відпочинку, суботу. **«Це знак навіки поміж Мною та поміж Ізраїлевими синами, бо шість день творив Господь небо та землю, а дня сьомого перервав працю та спочив» (Вихід 31:17).** Пам'ятаймо, що Ізраїль Старого Завіту є еквівалентом Церкви Нового Завіту. Обое є народом Божим. Субота була встановлена

для всього людства під час створення світу (**Буття 2:1-4**). Це також знак викуплення, тому що ми були викуплені від гріха та смерті дорогоцінною кров'ю Христа (**Ефесян 1:7**). Ісус спочив у гробі у суботу після того, як завершив місію викуплення (**Луки 23:54-24:3**).

Десять заповідей вічні, бо Бог вічний. Він ніколи не змінюється і не помиляється. Ось чому наш Господь Ісус сказав: «**Легше небо й земля проминеться, аніж одна риса з Закону загине**» (**Луки 16:17**). Так само, як Ісус і Павло, християни з язичників дотримувалися суботи (**Дії 13:42**). Цей вірш стосується подій, що відбулися більш ніж через три з половиною роки після смерті Ісуса. **Вірш 43** зазначає, що **Церква дотримувалася справжнього дня відпочинку, сьомого дня, живучи під благодаттю. Жити під благодаттю означає дотримуватися заповідей.** Ісус Христос очікував, що Його учні дотримуватимуться сьомого дня, суботи, навіть через сорок років після Його відходу, бо коли Він говорив їм про руйнування Єрусалима, що сталося у 70-му році н. е., Він передбачав: «**Моліться ж, щоб ваша втеча не сталась зимою, ані в суботу**» (**Матвія 24:20**).

Так само **ті, хто буде спасенний у кінці часів, згадуються як «святі, що додержують заповіді Божі та Ісусову віру!»** (**Об'явлення 14:12**). Сюди входить дотримання суботи, оскільки воно стосується четвертої заповіді. Коли ми житимемо на новій землі та нових небесах, то будемо дотримуватися суботи вічно (**Ісаї 66:22-23**).

Навіть церкви, які сьогодні дотримуються неділі, першого дня тижня, як суботи або дня відпочинку, погоджуються:

Баптистська церква: «**У Святому Письмі немає жодних доказів зміни встановлення суботи на перший день тижня**» – **Баптистський посібник.**

Католицька церква: «**Ви можете прочитати Біблію від Буття до Об'явлення, і не знайдете жодного рядка, який би підтверджував святість неділі**» – **кардинал Гіббонс, «Віра наших отців».**

Християнська церква: «**У жодній частині Біблії немає ніякого натяку на таку зміну**» – **Дотримання Першого дня.**

Методистська церква: «**Наприклад, візьмемо питання неділі... Немає жодного уривку, який би говорив, що християни повинні шанувати цей день**» – **Гарріс Франклін Ролл, християнський адвокат; 1 липня 1941 року.**

Лютеранська церква: «**Дотримання дня Господнього (неділі) не ґрунтується на жодній із Божих заповідей**» – **Аугсбурзьке віросповідання.**

Примітка: Пам'ятайте, що у Біблії День Господній – це завжди субота, день відпочинку, сьомий день.

Інші церкви, такі як Церква Христа, Єпископальна та Пресвітеріанська, у своїх офіційних богословських документах та посібниках з доктрини говорять те саме, що й згадані церкви.

Об'явлення 12:17 та **Матвія 7:21** вказують на те, що **спасіння**, яке Христос принесе з Собою під час Свого Другого пришестя, **призначене для слухняних, а не для непокірних.**

Ісус каже, що проблема у тому, «**чого й ви порушите Божу заповідь ради передання вашого?**» (**Матвія 15:3**). Сьогодні Ісус каже вам: «**Якщо Ви Мене любите, Мої заповіді зберігайте!**» (**Івана 14:15**).

Ми служимо тому, кого слухаємо. **Кому ми будемо служити та поклонятися: Ісусу в Його святий день чи людям, які помиляються, якими керує сатана, щоб замінити сьомий день, суботу, фальшивим днем відпочинку?**

ЗНАМЕНО ЗВІРИНИ

В Об'явленні Ісус Христос навчає, що дуже швидко всі мешканці землі поділяться лише на дві групи: одна слухається та виконує заповіді Бога, а друга робить усе, чого хоче сатана.

Ми дізналися, що **печатку Бога та знамено звірини не видно**. Вони є духовним та інтелектуальним зв'язком, який ми відчуваємо у нашому повсякденному житті, чи то до істини, чи до брехні. Ми знаємо, що **печатку Бога покладено на тих, хто свідомо дотримується справжнього дня відпочинку, – сьомого дня тижня**. Біблія вчить, що день відпочинку є знаком вірності Богові (**Єзекіїла 20:12**). **Безумовно, це розділення двох груп вже почалося і швидко прогресує**.

Найжахливіші та найстрашніші слова у **Книзі Об'явлення**, які змушують нас тремтіти, вжиті у тих випадках, коли йдеться про знамено звірини. Звірина символізує сатану. Того, як Ісус описує покарання, яке зазнають ті, хто отримає знамено звірини, достатньо, щоб ми дуже серйозно поставилися до цього питання.

У цій книзі встановлені такі уточнення щодо знамена сатани (звіра):

а) Кожна людина, яка отримає це знамено, втратить вічне життя.

б) Більшість людей прийме це знамено.

в) Цивільна влада намагатиметься змусити людей отримати це знамено за допомогою прийнятих законів.

Щоб правильно це зрозуміти, спочатку розглянемо, що звірина у пророцтві символізує земні царства, уряди або урядові організації (**Даниїла 7:23**). Води у пророцтві символізують народ світу (**Об'явлення 13:1, 17:15**). Ми також дізналися, що Вавилон і звірина з **Об'явлення 13:1** є однією і тією самою силою.

Це не критика наших друзів-християн, а біблійний опис хибної римської релігійної системи, яку очолює сатана та звірина, згадані вище. Багато щирих та люблячих християн перебувають у римських, протестантських та євангельських громадах, до яких звернений заклик Ісуса: **«Вийдіть із нього, люди мої»**, бо вони із радістю служать Ісусу, і Бог називає їх дітьми. Бог не хоче, щоб хтось із них зазнав кар, що виллюється на Вавилон. Єдиний спосіб уникнути їх – це вийти звідти, як це зробив Лот, коли покинув Содом, послухавшись голосу Бога, щоб не загинути під час покарання міста (**Буття 19**).

Що ж тоді є знаменом звірини? Дозвольмо папській системі сказати нам, що є її знаком влади. **«Неділя – це наш знак влади... церква вища за Біблію, і це перенесення суботи є доказом цього факту»**. Католицький запис Лондон, Онтаріо, Канада, вересень 1923 року.

На сторінці 50 «Катехизису католицької доктрини для навернених» Пітера Гайермана сказано:

З: Який день є днем відпочинку?

В: Субота – день відпочинку

З: Чому ми освячуємо неділю замість суботи?

А: Тому що Католицька церква перенесла урочистість суботи на неділю.

Папство вдає, що змінило закон Божий, порушивши заповідь і назвавши неділю днем богослужіння замість суботи. Так воно показує, що оскільки світ дотримується неділі, це знак його влади та могутності. Про цю нібито зміну свідчать чимало католицьких джерел, яких надто багато, щоб їх навести.

Так не може бути, тому що могутній Правитель всесвіту, який править над людьми і чію владу слід поважати, ніколи не скасує Свого вічного закону. Ось чому послання чітке, як у **Даниїла 7**, так і у паралельному пророцтві, **Об'явленні 13**, про те, що звірина буде **«думати позмінювати свята та права»** (**Даниїла 7:25**). Папство лише думає, що може змінити Божий День поклоніння. **Сьомий день четвертої заповіді залишається чинним і діє у повній мірі; неділя завжди була і завжди буде робочим днем**, бо **«шість днів працею і виконуй усю свою роботу»**, і, **отже, це не святий день**.

«Не додавайте до того, що я вам наказую, і не зменшуйте з того, щоб виконати заповіді Господа, Бога вашого, що я вам наказав» (Повторення Закону 4:2). **«Легше небо й земля проминеться, аніж одна риса з Закону загине»** (Луки 16:17). Господь ніколи не дозволяв змінювати навіть крапку чи кому у Його святому законі, бо він досконалий (**Псалом 18:7**).

У єдиних восьми текстах Нового Завіту, що стосуються неділі, вона завжди називається першим днем тижня, і немає жодної згадки про перенесення на неї святості сьомого дня (**Матвія 28:1, Марка 16:1-2, 9, 19, Луки 24:1, Івана 20:1, 19, Дії 20:7-11, 1 Коринтян 16:1-2**). Тому безпосередньо перед Своїм прощанням Ісус залишає нам це останнє застереження,

«Свідкую я кожному, хто чує слова пророцтва цієї книги: Коли хто до цього додасть що, то накладе на нього Бог кари, що написані в книзі оцій. А коли хто що відійме від слів книги пророцтва цього, то відійме Бог частку його від дерева життя, і від міста святого, що написано в книзі оцій» (Об'явлення 22:18-19).

Гнів Божий буде на тих, хто **«приймає знамено на чолі своїм чи на руці своїй»** (Об'явлення 14:9). Пам'ятайте, що *ми маємо справу із символами; знамено не є буквальним. Чоло символізує розум, яким ми служимо Богові* (Римлян 7:25). *Рука є символом людської праці*, (Екклезіяста 9:10). *Ті, хто приймає дотримання неділі як святого дня, символічно приймають знамено на своїх чолах, тому що у своєму розумі вони добровільно прийняли неділю як день поклоніння у відповідь на владу та силу того, кого вони вирішили слухатись. Знамено звірини – це дотримання неділі, першого дня тижня.* Інші з подібним мисленням погодяться працювати у суботу, щоб уникнути переслідувань або смерті, і за це символічно отримають знамено на правій руці.

«До сьогодні ніхто не отримав знамено звірини. Ніхто не отримає, поки не буде прийнято всесвітній закон, що забороняє купівлю чи продаж без цього знамена. Випробування у дотриманні неділі чекає тоді, коли знамено буде накладено законом. Дотримання суботи буде наріжним каменем вірності Богові, коли буде прийнято указ, який змушує людей святити фальшивий день відпочинку. **Після отримання світла у цьому останньому посланні від Ісуса Христа до світу, ті, хто далі не дотримуватимуться заповідей Божих і звеличуватимуть людські закони вище за Божі у великій кризі, що ось-ось нас накриє, отримають знамено звірини».**

Порушення сьомого дня, суботи, є серйозною проблемою, тому що **«кожен, хто чинить гріх, чинить і беззаконня. Бо гріх то беззаконня»** (1 Івана 3:4). Ті, хто сьогодні свідомо порушує справжній день відпочинку, святий Божий день, втрачать здатність ясно мислити та розуміти і закінчують у темряві (Івана 12:35). **Дотримання сьомого дня – це** не просто питання вибору дня, а **питання вірності Христу чи антихристу**, іншій назві звірини. Антихрист хоче зайняти місце Христа. Господь чітко каже: **«Хто не зо Мною, той супроти Мене»,** (Матвія 12:30). Ми повинні чинити так, як чинили учні Христа, коли стикалися з випробуванням: **«Бога повинно слухатися більш, як людей!»** (Дії 5:29). Святі, які перемогли диявольський союз та його знамено, дотримуються попередження, даного в **Об'явленні 14:9-11**, тому що вони примирилися з Богом та отримали обітницю про вилиття Святого Духа, і завдяки цьому вони **«додержують заповіді Божі та Ісусову віру!»** (Об'явлення 14:12).

СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ У ПРОРОЦТВІ

Звірина з **Об'явлення 13:1** була чітко визначена як папський Рим і Вавилон. Однак очевидно, що вона не єдина, оскільки є тому самому розділі згадується ще одна сила.

Протягом 1260 років Римська церква була головною релігією та політичним центром західного світу. З моменту свого заснування у 538 році її могутність зростає настільки, що у певний момент історії Папа Григорій VII, принижуючи німецького короля та імператора Священної Римської імперії Генріха IV, вихвалявся, що його обов'язок – придушити зарозумілість королів.

Малий ріг з **Даніїла 7:8**, якому було дозволено говорити «**слова проти Всевишнього, і пригнобить святих Всевишнього, і буде думати позмінювати свята та права, і вони віддані будуть у його руку аж до одного часу, і часів і половини часу**» (**Даніїла 7:25**), це та сама сила, що й звірина з **Об'явлення 13:1**, і та сама звірина, на якій сидить жінка в **Об'явленні 17:3**.

В **Об'явленні 13:5** сказано, що звірині було дано «**уста, що говорили зухвале та богозневажне. І їй дано владу діяти сорок два місяці**».

У пророцтві час – це один рік (**Даніїла 4:16; 7:25; Об'явлення 12:14; 12:7**), часи – це два роки, а пів часу – це пів року. Це дорівнює трьом *з половиною рокам, тобто сорока двом місяцям або 1260 дням*. Використовуючи пророчий принцип 1 день за 1 рік, ми бачимо, що **це 1260 років**.

Як ми вже згадували, папство встановило свою владу у 538 році, знищивши три сили, що стояли на його шляху, «**і скине трьох царів**» (**Даніїла 7:24**). *Указ Юстиніана, який вперше в історії зробив Папу Римського главою церкви та виправителем єретиків, був виданий у 533 році, але набув чинності у 538 році*, коли не було іншої сили, що могла б протистояти Папі Римському та заборонити йому мати повне верховенство.

Його влада, що тривала 1260 років, закінчилася у 1798 році, коли через протестантську реформу та Французьку революцію владу та авторитет Римської церкви було остаточно повалено. Папа Пій VI був захоплений французькою армією під командуванням Наполеона у 1798 році та помер у вигнанні у 1799 році.

Незважаючи на все це, в **Об'явленні** говориться про відродження. «**А одна з її голів була ніби забита на смерть, але рана смертельна її вздоровилась. І вся земля дивувалась, слідкуючи за звіриною!**» (**Об'явлення 13:3**). Хоча папство ще не має такої політичної влади, як за часів Григорія VII, але воно мирно та тихо просувається вперед гігантськими кроками. Сьогодні воно є впливовою силою в усьому світі, як у релігійному, так і у політичному середовищі. У 2015 році промова Папи Франциска у Конгресі США стала першою ластівкою. Біблія говорить, що цей вплив зростатиме.

Приблизно наприкінці 42 місяців (1798 рік), коли папській владі було завдано смертельного удару, з'явилася інша сила. «**І бачив я іншу звірину, що виходила з землі. І вона мала два роги, подібні ягнячим, та говорила, як змії**» (**Об'явлення 13:11**).

Вона відрізняється від попередньої сили, що вийшла з води (**Даніїла 7:2-3**), і символізує багатьох людей, тому що ця звірина «**виходила з землі**». Їй не потрібно було підкорювати інші сили, щоб утвердитися. Ця країна мала виникнути на незайнятій території з дуже невеликою кількістю людей. Як і рослини на землі, вона народилася і поступово та мирно зростала. Вона не могла виникнути серед густонаселених народів, які боролися у бурхливому океані Старого Світу.

Ми бачимо цю країну у Новому Світі приблизно у 1798 році, коли її влада розвинулася і стала могутньою та значною, привертаючи увагу всього світу. Вона утвердиться як світова держава та отримає владу та силу першої звірини (папства) і, як наслідок, силу змія (сатани). Лише одна країна відповідає цьому опису та характеристикам пророцтва. Немає сумніву, що воно описує Сполучені Штати Америки, що були засновані у 1776 році. У тиші землі ця велика імперія постійно зростала у могутності та славі, і стала наддержавою, якою ми знаємо її сьогодні.

«**Вона мала два роги, подібні ягнячим**». Роги символізують молодість, невинність і смиренність – риси характеру США, коли вони «**вийшли із землі**» у 1798 році.

Конституція гарантує народу право керувати собою та встановлює, що обрані представники шляхом всенародного голосування можуть приймати та забезпечувати виконання законів. Кожній людині також було надано релігійну свободу поклонятися Богові відповідно до веління своєї совісті. **«Республіканізм і протестантизм є фундаментальними принципами нації та секретом її сили та процвітання»**. Ці два принципи символізують «два роги, подібні ягням». Але ця звірина «говорила, як змії. І вона виконувала всю владу першої звірини перед нею, і робила, щоб земля та ті, хто живе на ній, вклонилися першій звірині, що в неї вздровлена була її рана смертельна» (Об'явлення 13:11-12). «Намовляючи мешканців землі зробити образа звірини, що має рану від меча, та живе» (Об'явлення 13:14).

«Роги, подібні ягням, та голос змія символізують дивну суперечність між тим, за кого вона себе видає, і тим, що вона робить. **“Говоріння” країни символізує закони її законодавчої та судової влади. Через закони, які незабаром будуть встановлені, вона заперечить принципи миру та свободи, які оголосила основою свого уряду та політики**. Пророцтво показує, що дуже скоро цей народ, який «говорить, як змії. І виконував всю владу першої звірини» розвине дух нетерпимості та переслідування, як це вже неодноразово було з народами, які символізує змії і звірина, подібна до леопарда. Слова про те, що звірина з двома рогами «робила, щоб земля та ті, хто живе на ній, вклонилися першій звірині» вказує на те, що *перша звірина, Вавилон, використовує всю силу та авторитет цього народу, щоб нав'язати певні обряди на знак поваги до папства*».

Хоча здається, що це неможливо, ми повинні пам'ятати, що це говорить саме Бог, Всемогутня та Всезнаюча істота, який **«все наге та відкриті перед очима Його, Йому дамо звіті!»** (Євреїв 4:13). Наш Бог не робить нічого, не об'явивши цього спочатку Своім рабам пророкам, і **«Він відкриває глибоке та сховане, знає те, що в темряві, а світло спочиває з Ним»** (Даниїла 2:22). Про це свідчить пророк Даниїл у 2:28, коли каже: **«Але є на небесах Бог, що відкриває таємниці»**. Господь Бог каже про Себе: **«Я Бог, і немає більш Бога, й нікого, як Я, що звіщаю кінець від початку, і наперед що не сталося ще, і що говорю: Мій замір відбудеться, і всяке жадання Своє Я вчиню»** (Ісаї 46:9-10). **«Я перший, і Я останній, і Бога нема, окрім Мене! ...і хай нам розкаже майбутнє й прийдешнє»** (Ісаї 44:6-7).

Ця ж сила, США, наказує мешканцям землі зробити **«образ звірини»**. Що таке образ звірини? Як його буде зроблено? Щоб зрозуміти це, потрібно вивчити риси самої звірини: папства. Пам'ятаймо, що відступницький протестантизм і папство – це Вавилон.

Історія показує, що первісна Церква зіпсувалася, відійшла від простоти євангелія та прийняла язичницькі ритуали та звичаї, унаслідок втратила Святого Духа та Божу силу. Щоб контролювати розум людей, вона шукала підтримки у цивільній владі. Це призвело до того, що одна церква, папство, контролювала державну владу, використовуючи її для просування власних інтересів, особливо для викорінення «ересі». **Щоб США сформували... «образ звірини», папство так повинно контролювати цивільний уряд, щоб державна влада могла використовуватись для досягнення його мети**.

«Щоразу, коли церква домінувала над цивільною владою, то використовувала її для покарання тих, хто не приймав її доктрин. Наприклад, ми маємо випадок дисидентів в Англійській церкві. Протягом XVI та XVII століть тисячі непокірних священників були змушені покинути свої церкви, а багато пасторів та парафіян були покарані, ув'язнені, піддані тортурам та зазнали мученицької смерті».

Відступництво спонукало первісну Церкву звертатися по допомогу до цивільного уряду, і Біблія пророкує, що спочатку настане **«відступництво»**, а потім **«виявиться беззаконник»** (2 Солунян 2:3). Таким чином, відступництво у церкві готує шлях для створення образу звірини. Сьогодні ми живемо у **«тяжкі часи. Будуть бо люди тоді самолюбні..., що більше люблять розкоші, аніж люблять Бога, вони мають вигляд благочестя, але сили його відреклися»** (2 Тимофія 3:1-5).

Протягом багатьох років у протестантських церквах зростає рух за об'єднання з Римокатолицькою церквою на основі спільних доктринальних положень. Цей екуменічний рух майже досяг свого апогею, він прогресує і дуже скоро завершиться.

«Коли головні церкви Сполучених Штатів об'єднуються, щоб впливати на той чи інший штат, аби він ухвалив власні накази та статuti, тоді протестантська Америка створить образ звірини, Римокатолицьку церкву. Природно з'являться цивільні покарання проти дисидентів. Потім приймуть закон про неділю, зобов'язання дотримуватися неділі

як святого дня, знамено звірини всупереч четвертій заповіді, яка проголошує, що єдиним святим днем, справжнім днем відпочинку, встановленим Богом від створення світу, є сьомий день тижня – субота. Іншими словами, образ звірини – це союз церкви та держави. Коли це станеться, церква контролюватиме державу, як Єзавель контролювала Ахава, царя Ізраїлю **(1 Царів 21:25)**.

Ті, хто дотримується Божих заповідей, будуть протиставлені тим, хто поклоняється звірині та її образу та приймає її знамено. **Найхарактернішою рисою звірини та її образу є порушення Божих заповідей.** Даниїл каже, що малий ріг, папство, буде «думати позмінювати свята та права», Даниїла 7:25. Другу заповідь, яка забороняє поклоніння ідолам, уже вилучено із закону. Четверту заповідь було спотворено, щоб дозволити дотримання першого дня тижня замість сьомого дня відпочинку.

«За допомогою світської влади, закону та нав'язування релігійного обов'язку протестантські церкви піднімуть образ звірини; дотримання неділі у Сполучених Штатах буде рівнозначне зобов'язанню поклонятися звірині та її образу».

СПРАВЖНІЙ ДУХ ЗВІРИНИ ТА ЗМІЯ

«Нинішні протестанти ставляться до римського католицизму з великою прихильністю. Вони стверджують, що несправедливо судити сучасну Католицьку церкву за огидні вчинки та абсурд епохи невігластва та темряви, і виправдовують її жорстокість варварством минулого, запевняючи, що сучасна цивілізація змусила Католицьку церкву змінити свої погляди».

Безперечно те, що папська церква ніколи не відмовиться від своїх претензій на непогрішність і нездатність до помилок. Біблія, яка містить певне та незмінне пророцтво, говорить: **«І дано їй вкласти духа образів звірини, щоб заговорив образ звірини, і зробити, щоб усі, хто не поклоняться образів звірини, побиті були» (Об'явлення 13:15)**. Зрозумілість Люцифера і папства ніколи не зникнуть. Як ангел, якого Бог колись найбільше шанував, так і Вавилон, столиця фальшивого поклоніння, завжди прагнутимуть **«уподібнитись Всевишньому» (Ісаї 14:14)**. Увесь світ повинен буде вирішити, кому служити та поклонятися, як за часів Ісуса Навина та пророка Іллі **(Ісуса Навина 24:15; 1 Царів 18:21)**.

Не даймо себе обдурити; позиція Католицької церкви щодо свободи совісті завжди була однаковою, вона ніколи не змінювалася і ніколи не зміниться. В енцикліці від 15 серпня 1854 року Папа Пій IX проголошує: «Доктрини або абсурдні та помилкові вигадки на користь свободи совісті є однією з найшкідливіших оман; однією з пошестей, якої слід найбільше боятися у державі».

Посилаючись на цю силу, у **Даниїла 8:25** написано: **«А через свою мудрість буде мати успіх, омана буде в його руці»**. Мирний і добрий тон, який Рим використовує у Сполучених Штатах, не означає зміни мислення. Він толерантний, бо наразі не має тієї влади, якої бажає. Єпископ О'Коннер каже: **«Релігійна свобода терпить лише доти, доки протилежне не може практикуватися без небезпеки для католицького світу»**. Архієпископ Сент-Луїса сказав: «Єресь та невір'я – це злочини, і там, де католицька релігія є частиною країни, вони караються так само, як й інші злочини». Кожен лідер католицької церкви складає присягу на послух папі, а не Богу, у якій обіцяє: «Я буду протистояти всім інакодумцям-єретикам та бунтівникам проти нашого Господа (папи) або його наступників, і я буду переслідувати їх усією своєю силою» (Джозія Стронг, «Our Country», розділ 5, параграфи 2–4).

У Римо-католицькій церкві дуже багато справжніх християн. Вони служать Богові згідно зі своїм найкращими покличами. Бог дивиться на них з ніжним милосердям, бо вони були виховані у поганій та обманливій вірі. Господь зробить так, щоб істина проникла крізь темряву, що їх оточує, за допомогою цієї книжки, і коли вони почують запрошення Ісуса: **«Вийдіть із нього (Вавилону) люди мої» (Об'явлення 18:4)**, багато хто вийде і приєднається до вірного народу Бога, єдиної істоти у всесвіті гідної поклоніння, бо Він і тільки Він є Творцем, Охоронцем і Вкупителем. Йому честь, слава, сила і благословення! Амінь!

«Папісти розміщують хрест на своїх церквах, вівтарях та одязі. Знак хреста видно всюди. Але вчення Христа поховане під купою абсурдних традицій, хибних тлумачень та суворих вимог. Вони звеличують символ страждань Христа, але своїм життям заперечують Того, Кого цей символ представляє, бо мають видимість благочестя, але заперечують його дієвість».

Поклоніння образам, закликання святих та звеличення папи – це хитрощі сатани, метою яких є знецінити другу заповідь Божого закону (Вихід 20:4-5), щоб відвернути людей від Бога та Його Сина. Щоб підкріпити свої претензії на те, що папа подібний до Бога, вони намагаються відвернути увагу людей від Єдиного, Хто здатний дарувати їм спасіння, не турбуючись про те, що ведуть їх до зовнішньої руїни та загибелі.

Наразі Католицька церква показує світу свій лагідний бік і виправдовує жахи минулого. Вона одягається у шати, подібні до шат Христа, але насправді не змінилася: усі принципи, сформульовані папстами у минулому, і доктрини темних віків сповідаються дотепер. Папство є тією самою організацією, що правила світом у часи протестантської Реформації і досі вважає за правду ті самі горді претензії та привласнює собі прерогативи Бога. Її дух сьогодні так само жорстокий і тиранічний, як і у часи, коли вона нищила людську свободу і вбивала святих Всевишнього.

Протестантам варто вивчати Біблію, бо вона відкриє їм справжній характер папства. Проте багато хто з них вважає себе надто мудрим і не відчуває потреби смиренно шукати Бога, щоб Він привів їх до істини, хоча не знають ані Святого Письма, ані сили Божої, «бо любови правди вони не прийняли, щоб їм спастися. І за це Бог пошле їм

дію обмани, щоб у неправду повірили» (2 Солунян 2:10-11). Вони прагнуть знайти спосіб забути Бога, але такий, щоб здавалося ніби вони пам'ятають Його. **Папство – ідеальне рішення для них, бо воно підходить обом типам людей, які населяють майже весь світ: тим, хто хоче спастися завдяки власним заслугам, і тим, хто хоче спастися у своїх гріхах. У цьому таємниця папської влади.**

«Руки, що зараз діють у Сполучених Штатах Америки, мають на меті забезпечити підтримку інститутів і практик Римської церкви. Це відкрило папству можливість відновити у протестантській Америці верховенство, втрачене у Старому Світі. Головна мета – нав'язати **дотримання неділі**, інституції, яку папство вважає ознакою своєї влади. Це **несе у собі дух папства, який є вищим шануванням людських звичаїв і традицій над заповідями Божими**».

Протестантські вчителі висувають ті самі твердження про божественну владу на користь дотримання неділі, але страждають від нестачі біблійних доказів, як і папські наставники. Ось чому вони вигадують чудеса, щоб заповнити відсутність Божої заповіді, і змушують людей вірити їхній брехні. **Коли Бог винесе Свій вирок людям за це явне порушення Його святого закону, вони запевнятимуть і помилятимуться, як і папство у минулому, що покарання є за те, що вони не дотримувалися неділі як дня відпочинку.**

Рим прагне відновити свою владу, і вся його рішучість спрямована на повернення втраченого верховенства. **Коли у США буде встановлено принцип, що церква зможе використовувати або керувати державною владою, тріумф Риму буде забезпечено, і настане час готуватися до виїзду і залишити великі міста. Невдовзі за цим приймуть цивільні закони, які зроблять обов'язковими всі релігійні обряди, що суперечать праву на свободу віросповідання та совісті**».

«Дуже скоро весь світ, особливо протестанти, дізнається про справжні наміри та мету папства. Католицька церква непомітно посилює свою владу. Її доктрини впливають на церкви, серця людей та законодавчі органи, а величні будівлі з їхніми таємницями готові відновити давні переслідування. Потайки вона накопичує свої сили і, не викликаючи підозр, незабаром досягне своїх цілей і завдасть удару. **Дуже скоро кожного, хто слухається Божого Слова, будуть переслідувати і осоромлювати**».

«Порушуючи Божий закон і відкидаючи Божі заповіді, гріх більше не буде провиною, а справедливість більше не буде бажаною. Це призведе до соціального стану, де пануватиме хаос. У той час як вірні та слухняні Божим заповідям, будуть об'єктом глузувань, **багато хто охоче прийме обмани сатани. Вони потонуть у своїх безладних бажаннях, живучи у гріхах, які спричинили кари Божі**».

Відкидання Божих законів незабаром призведе до зневажання людських законів. Божий закон буде відкрито зневажатися, бо він є перешкодою для матеріального процвітання неосвяченого розуму, оскільки забороняє жадібність, брехню та шахрайство. **Кожна людина силою забиратиме майно свого ближнього; найсильніші стануть найбагатшими. Життя не поважатимуть.** Шлюб не захищатимуть заради сім'ї. Діти без вагань чинитимуть зло проти своїх батьків, якщо це суперечитиме бажанням їхніх зіпсованих сердець. **Світ стане збіговиськом злодіїв і вбивць, а мир зникне з землі.** Світ охопить непереможна хвиля заздрості, підозри, лицемірства, байдужості, суперництва, суперечок та зрад.

«Суди корумповані; **«І правосуддя назад відступилося, а справедливість здалека стоїть, бо на майдані спіткнулася істина, правда ж не може прийти» (Ісаї 59:14).** У цей момент сатана знищить віру у Біблію, що буде рівнозначно знищенню самої Біблії. Як і у минулі часи, **великий змій діятиме через відступницьку церкву, щоб просувати свої інтереси. Релігійні організації будуть триматися папської помилки про безсмертя душі та свідомий стан померлих, забуваючи (Ісаї 8:20),** що вони відкинуть єдиний можливий захист від обману спіритизму. **Через ці дві головні помилки, – безсмертя душі та святість неділі, – сатана заманить людину у свої сіті.** Він утворить потрібний союз між протестантами, католицькою церквою та спіритизмом, щоб похитнути права нашої совісті, даровані Богом усім людям.

За допомогою спіритизму буде здійснено багато чудес, хворі зіляться, і станеться чимало чуд, які неможливо буде заперечити. Духи заявлятимуть, що вірять у Біблію, і вказуватимуть повагу до церковної влади, а їхня діяльність буде сприйматися як прояв божественної сили».

Члени церков люблять те, що й світ, і готові приєднатися до нього. Сатана вирішив об'єднати їх в одне ціле. За те, що вони не прийняли любов до істини, Сатана спокушатиме їх повністю прийняти спіритизм. **Сьогодні майже весь світ уже прийняв спіритизм, бо вірять, що**

мертві йдуть на небеса, і ставиться до Біблії як до байки, яка йому не подобається, ігноруючи впевненість у тому, що «ти порох, і до пороку вернешся» (Буття 3:19) і «Забираєш їм духа вмирають вони, та й вертаються до свого пороку» (Псалом 103:29).

«За ігнорування місць Писання, які чітко говорять, що мертві нічого не знають, нечують, не бачать і не залучені до цього світу, оскільки вже не існують і їх не буде, коли *демонічні духи постануть як мертві, що сходять з небес, і творитимуть чудеса та дива, світ прийме їх. Тоді паписти хвалитимуться, що чудеса є ознакою того, що їхня церква є істинною церквою.* Увесь світ буде обдурений цією великою силою, і протестанти, які відкинули захисний щит істини, Боже Слово, будуть разом спокушені. Паписти, протестанти та миряни однаково приймуть цей обман. У цьому союзі вони побачать великий рух за навернення світу та початок довгоочікуваного тисячоліття».

Папське тисячоліття є хибною доктриною, оскільки біблійне тисячоліття починається з другого пришествя Ісуса Христа та першого воскресіння (Об'явлення 20). Крім того, протягом цієї тисячі років сатана залишається зв'язаним. Ми вивчатимемо це пізніше.

«Спіритизм зображає сатану як благодійника людства, який зцілює і стверджує, що пропонує вищу та нову релігійну систему. Однак він діятиме як руйнівник без відома людей, поки не стане надто пізно. Його благословення занурять людей у пороки та насильство, щоб пізніше кинути їх у вічну загибель. Він підбурюватиме людей до війни, щоб відволікти їх від підготовки до дня Господнього, який буде жахливим і страшним». **«Бо прийшов це великий день гніву Його, і хто встояти може?» (Об'явлення 6:17).**

Сатана панує над усіма, хто відкинув Христа і не має Його захисту. Він зробить одних успішними, а інших руйнуватиме, як зробив це з Йовом, а потім змусить їх повірити, що це Бог їх карає. Хоча він видає себе за творця усього доброго, але посилає хвороби та лиха, що перетворюють густонаселені міста на руїни та пустки. Протягом багатьох років ми повсюди бачимо його діла: у руйнуванні та лихах на суші та морі, жахливих ураганах, штормах, повенях, пожежах, землетрусах і торнадо. Він знищує урожай та несе голод і страждання всім нам. Він поширює повітрям шкідливі викиди, і тисячі людей гинуть від епідемій (таких як пандемія Covid-19). Ці хвороби ставатимуть дедалі частішими та небезпечнішими. Руйнування спіткає людей і тварин». **«Засумує, зів'яне земля, ослабіє й зів'яне вселенна, ослабляють вельможі народу землі... Й осквернилась земля під своїми мешканцями, бо переступили закони, постанову порушили, зламали вони заповіта відвічного...» (Ісаї 24:4-5).**

Це відбувається тому, що *Святий Дух віддаляється від Землі.* Бог захищає Свої творіння і тримає їх подалі від брехливого руйнівника. Християнський світ все більше зневажає закон Єгови, і, як й Ісаїя, пророк каже: Господь відбирає Свої благословення від світу і Свій захист від тих, хто бунтує проти Його закону і вчить та змушує інших робити те саме.

«Після своєї руйнівної роботи великий обманщик переконає всіх людей, що відповідальними за всі ці лиха є ті, хто служить Богу. *Та частина людства, яка викликала Боже невдоволення, звинувачуватиме у цих лихах тих, хто дотримується Божих заповідей. Вони заявлятимуть, що вірні та слухняні – це ті, хто ображає Бога, порушуючи неділю – святий день; і що гріх проголошення у повній силі четвертої заповіді призводить до втрати поваги до неділі та відкидає божественну милість, непокоїть людей і позбавляє їх тимчасового благополуччя.* Таким чином, звинувачення, висунуте проти Божого слуги у давнину, повториться з подібних мотивів; «І сталося, коли Ахав побачив Іллу, то Ахав сказав до нього: Чи це ти, що непокоїш Ізраїля? А той відказав: Не я внещасливив Ізраїля, а тільки ти та дім твою батька через ваше недотримання Господніх заповідей, та й ти пішов за Ваалами» (1 Царів 18:17-18). Ці хибні звинувачення пробудять гнів людей, і ті поводитимуться так само, як відступницький Ізраїль поведився з Іллею».

«Чудодійна сила спіритизму зашкодить тим, хто вважає за краще слухатися Бога, а не людей. *Приходитимуть одкровення від духів; вони заявлятимуть, що Бог послав переконатити у помилці тих, хто відкидає неділю, і стверджуватимуть, що законів країни слід дотримуватися як законів Божих.* Вони підтримають свідчення про те, що моральний занепад є наслідком осквернення неділі. Буде велике обурення проти всіх, хто відмовляється прийняти їхні твердження».

Сатана намагається знищити тих, хто шанує Божий закон, а інших підбурює звинувачувати їх у порушенні закону, зневажанні Бога і приносять Його суди на світ. *За допомогою сили та страху він намагається контролювати нашу совість, щоб ми поклонялися йому як*

Богу. Для цього він діятиме через релігійну та цивільну влади, що перебувають під його впливом, спонукаючи їх приймати людські закони, що суперечать Божому закону.

«Ті, хто дотримуються біблійної суботи, будуть засуджені як вороги закону та порядку, як порушники моральних обмежень суспільства і як причина анархії та корупції, що принесли на світ Божі суди. Через їхню вірність Богові та велику турботу про власну совість, їх вважатимуть нерозумними, впертими та бунтівними щодо влади, а також нелояльними до уряду».

«Пастори, які вважають обов'язок дотримуватися Божого закону марним, будуть проповідувати, що ми повинні коритися цивільній владі, тому що її встановив Бог. У законодавчому конгресі та судах ті, хто дотримується Божих заповідей, стануть жертвами несправедливих звинувачень і вироків. Їхні слова вириватимуть з контексту, і їм приписуватимуть найгірші наміри».

Оскільки протестантські церкви відкидають чіткі аргументи Біблії на захист Божого закону, вони думатимуть, як придушити віру тих, кого не можуть спростувати за допомогою Біблії. Це факт, що сьогодні вони вже займають позицію, що веде до переслідування тих, хто з чистою совістю відмовляється робити те, що й решта християнського світу, і визнавати аргументи на користь папського дня відпочинку.

«Церква та держава об'єднуються, щоб змусити всіх шанувати неділю, або за допомогою підкупу, або силою. Через брак божественної влади вони використовуватимуть жорсткі заходи. Політична корупція, яка зруйнувала любов, справедливість і повагу до істини у багатьох країнах світу, швидко поширюється у вільній Америці, у Сполучених Штатах. Незабаром тут, у США, ми побачимо, як представники народу та законодавці забезпечать собі прихильність громадськості, поступившись популярним вимогам закону, що накладає обов'язкове дотримання неділі». Коли це станеться, увесь світ наслідуватиме їхній приклад, і свободу совісті (право вибору) більше не поважатимуть. І здійсняться слова пророка: «І змії розлютувався на жінку, і пішов вовчати з останком насіння її, що вони бережуть Божі заповіді та мають свідоцтво Ісусове» (Об'явлення 12:17).

БОЖА ЦЕРКВА ОБ'ЯВЛЕНА

У світі існують сотні конфесій та церков, що називають себе християнськими. Більшість із них стверджують, що саме вони є істинною церквою Бога, хоча всі вони дуже схожі між собою. Того, хто шукає істину, це трохи спантеличує. Слава Богу за те, що Він чітко описав Свою Церкву у **Книзі Об'явлення**.

Розгляньмо спочатку певні ключові аспекти знання про Церкву, заради якої повернемося Ісусу.

«Церква – це спільнота вірян, які сповідують, що Ісус Христос є Господом, Викупителем і Спасителем, і що тільки у Христі є спасіння (**1 Івана 4:14; Дії 4:12**). Церква складається з усіх тих, хто прийняв запрошення вийти зі світу, і є продовженням Божого народу зі старозавітних часів, Ізраїлю. Ми збираємося для поклоніння, щоб бути у спільності одне з одним, щоб отримувати настанови з Божого Слова, щоб проводити Причастя, щоб служити людству та проголошувати Євангеліє в усьому світі. Церква отримує свою владу від Христа, який є Словом у плоті, і від Писання, що є написаним Словом Божим. Церква – це Божа родина; ми усиновлені діти і живемо відповідно до нового завіту. Церква – це тіло Христове, спільнота віри, головою якої є Сам Христос. Церква – це дружина Христа, за яку Він помер, щоб освятити та очистити її. Коли Він з тріумфом повернеться вдруге, Він представить Себе славною Церквою, вірянами всіх віків, викупленими Його дорогоцінною кров'ю на хресті на Голгофі, Церквою без вади та пороків, але святою та непорочною (**Буття 12:3, Дії 7:38; Ефесян 4:11-15; 3:8-11; Матвія 28:19-20; 16:13-20; 18:18; Ефесян 2:18-22; 1:22-23, 5:23-27; Колосян 1:17-18**).

Ісус Христос сказав, що час перед Його другим пришестям буде подібним до часів Ноя (**Луки 2:26**). У ту пору був лише один шлях втечі від знищення світу – Ноїв ковчег. Так буде і перед пришестям нашого Господа. *Істинна Церква – це Ноїв ковчег останніх днів; людина, що не належатиме до неї, коли Ісус повернеться, неодмінно помре навечно. І добра новина у тому, що у людини ще є час, щоб залишити світ та Вавилон і приєднатися до істинної Церкви.* Щодо того, скільки систем віри або церков має Ісус, Павло каже, що в Ісуса Христа лише «одне тіло, один дух»... є лише «Один Господь, одна віра, одне хрещення, один Бог» (**Ефесян 4:4-6**).

Істинна Церква ще не готова щоб її забрали на небеса, але вона швидко наповнюється, тож не можна гаяти часу. З цього приводу Добрий Пастир каже: «Також маю Я інших овець, які не з цієї кошари, Я повинен і їх припровадити. І Мій голос почують вони, і буде отара одна й Один Пастир!» (**Івана 10:16**). «Мого голосу слухають вівці Мої, і знаю Я їх, і за Мною слідком вони йдуть» (**Івана 10:27**). Чи є ви однією з цих овець? Чого чекаєте? Встаньте і негайно увійдіть до Господньої кошари.

У Біблії Церква також називається Сіоном, а пророцтва неодноразово показують Божу Церкву в образі доброчесної жінки. Назву «Сіон» також вживали стосовно міста Єрусалим (**Ісаї 33:20**) та всього народу Ізраїлю (**Ісаї 40:9**). В **Об'явленні 21:9-10** для дружини Агнця, Церкви, використано символ «великого міста, святого Єрусалима». Для хибної Церкви у пророцтві також використано образ жінки, але у цьому випадку це невірна жінка-перелюбниця. Як ми бачили раніше, Біблія використовує образ розпусниці, блудниці. Місто Вавилон у пророцтві символізує відступницьку та хибну церкву.

Так само, як пророк Єремія називає Божий народ, Церкву, «дочкою, вродливою та випещеною» (**Єремії 6:2**); Ісус Христос каже про Свою Церкву: «Жінка, зодягнена в сонце, а під ногами її місяць, а на її голові вінок із дванадцяти зір» (**Об'явлення 12:1**).

Ця жінка символізує Божу Церкву всіх часів. Вона одягнена у сонце, бо сонце символізує Ісуса та Його праведність (**Малахії 4:2**). Місяць під її ногами символізує систему жертвоприношень Старого Завіту, бо як місяць лише відбиває сонячне світло, так і система жертвоприношень лише відбивала світло Євангелія Христа Нового Завіту (**Євреїв 10:1**). Вінок з дванадцяти зірок символізує роботу дванадцяти учнів, які увінчали перші роки Церкви (**Матвія 10:1-4**). Символи місяця та сонця – це Церква до хреста і Церква після хреста.

Для Церкви народжується хлопчик (**Об'явлення 12:5**), як пророкував **Ісаїя у 9:5**: «**Бо Дитя народилося нам, даний нам Син, і влада на раменах Його, і кликнуть ім'я Йому: Дивний Порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру**». Ця дитина, Ісус, пізніше «була взята до Бога, і до престолу Його» (**Об'явлення 12:5**).

Перед народженням дитини на небесах з'явився червоний змій, що **«стояв перед жінкою, що мала вродити, щоб з'їсти дитину її, коли вродить...»** (Об'явлення 12:3-4). Великий змій, **«що зветься диявол і сатана, що зводить усесвіт, і скинений був він додолу, а з ним і його анголи (демони) були скинені»** (Об'явлення 12:9). Це сталося після війни на небесах між сатаною та Ісусом Христом (Об'явлення 12:7).

Щойно Дитя народилося, сатана спробував убити Його через свого посередника тут, на землі. **«Ірод... розгнівався дуже, і послав повбивати в Віфлеємі й по всій тій околиці всіх дітей від двох років і менше, за часом, що його в мудреців він був випитав»** (Матвія 2:16).

Коли сатана не здійснив свій план убити Ісуса і побачив, що **«додолу він скинений, то став переслідувати жінку, що вродила хлоп'я»** (Об'явлення 12:13), і продовжує робити це і сьогодні, **«маючи лютість велику, знаючи, що короткий час має»** (Об'явлення 12:12).

«Жінка (істинна Церква) втекла на пустиню, де вона мала місце, від Бога для неї вготоване, щоб там годували її тисячу двісті шістьдесят день» (Об'явлення 12:6). **«І жінці дані були дві крили великого орла, щоб від змія летіла в пустиню до місця свого, де будуть її годувати час, і часи, і півчасу»** (Об'явлення 12:14).

Жінку, істинну Церкву, переслідували протягом 1260 років. У попередніх розділах ми бачили, що 42 місяці, 3,5 роки та 1260 днів – це один і той самий період, і, використовуючи пророчий принцип «день за рік», ми знаємо, що це 1260 років.

В обох уривках Ісус каже нам, що жінка втекла у пустелю. Пустеля або дика місцевість у пророцтві символізує невелику кількість людей і місця з малим населенням. Це нагадує нам про звірину з **Об'явлення 13**; перша вийшла з моря – безлічі людей, а друга (США) вийшла із землі – місця з невеликою кількістю населення.

Як ми вже вивчали, папство міцно утвердилося у Римі у 538 році, коли католицького єпископа було проголошено главою всієї Церкви. У цей час збулося **Об'явлення 13:2**, бо змій дав першій звірині, папству, **«свою силу, і престола свого, і владу велику»**. У цей момент розпочалися 1260 років гноблення сатаною жінки, істинної Церкви, через папство – його представника на землі.

«Справжні християни, жінка, були змушені вибирати між тим, щоб пожертвувати своєю доброчесністю та прийняти папське богослужіння та церемонії, або ж провести своє життя у в'язниці, померти під час тортур, на багатті чи від сокири ката». Переслідування вилилося на вірян з небаченою до того часу люттю, і світ перетворився на величезне поле бою, тому що **«пустив змій за жінкою з уст своїх воду, як річку, щоб річка схопила її»** (Об'явлення 12:15).

«Прихід до влади Римо-католицької церкви ознаменував початок Середньовіччя. Зі зростанням її могутності темрява посилювалася і ставала густішою. **Віра переходила від Христа – справжньої основи Церкви, тому що Він є скелею, головним наріжним каменем, на якому заснована Церква (Ефесян 2:20), – чоловікові з пороку, Папі Римському**. Замість вірити у Сина Божого, аби отримати прощення своїх гріхів та вічне спасіння, люди звертаються до Папи Римського, священників та єпископів – грішників, які самі потребують прощення. Людей навчали, що Папа Римський є їхнім земним посередником і що ніхто не може звернутися до Бога, окрім як через папу, тим самим ставлячи його на місце Христа. Апостол Іван застерігав нас від цього обману та викривав самозванців: **«Хто неправдомовець, як не той, хто відкидає, що Ісус є Христос? Це антихрист, що відрікається Отця й Сина!»** (1 Івана 2:22). З плином часу вірян також навчали, що Папа займає місце Бога, і тому вони повинні його слухати. Найменше відхилення від настанов Папи вважалося б гідним найсуворішого тілесного покарання. **Зневага до Божого закону та звеличення людських законів і традицій завжди призводять до жахливого зісуптя**.

Людей навчали не лише приймати Папу як свого посередника, а й довіряти тому, що він робить, для спокутування своїх гріхів. Хоча Біблія чітко говорить, що лише **«кров Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас від усякого гріха»** (1 Івана 1:7).

Щоб заслужити Божу ласку, ніби Бога та Його спасіння можна купити, вірні здійснювали тривалі паломництва, покаяння, поклонялися реліквіям, будували храми, вівтарі та святині, жертвували великі суми грошей церкві та багатьом іншим подібним речам. Ці та інші гірші речі й надалі використовуватимуть для панування над вірянками.

«З кожним днем темрява ставала густішою. Поклоніння образам стало поширенішим, усюди запалювали свічки і молилися цим ідолам. Переважали найабсурдніші та найзабобонніші

звичаї та традиції. Розум повністю втратив свою силу майже над всіма парафіянами. З іншого боку, єпископи були любителями розпусних і чуттєвих задоволень. Така поведінка фальшивих пророків буде ставала все частішою. Тому здійснився написане: **«Будуть бо люди тоді самолюбні, грошлюбні, зарозумілі, горді, богозневажники... ненависники добра,... що більше люблять розкоші, аніж люблять Бога, вони мають вигляд благочестя, але сили його відреклися»** (2 Тимофія 3:2-5).

А далі, у XI столітті, послідувала жажлива заява Папи Григорія VII, який проголосив позицію Римської церкви, тієї самої, яка довгий час займалася сексуальним насильством над дітьми, що церква ніколи не помилялася і ніколи не може помилитися згідно зі Святим Письмом. Однак доказів зі Святого Письма як завжди бракувало і бракуватиме. Зарозумілий і гордий понтифік ще претендував на право скидати імператорів і стверджував, що винесений ним вирок не може скасувати жодна людина.

Який контраст між деспотичною гординою зарозумілого понтифіка та смиренням і лагідністю Христа, який приходив до дверей людського серця, просячи дозволити йому увійти туди, щоб принести прощення, мир і спокій! **(Об'явлення 3:20)**.

«Наступні століття стали свідками постійного зростання хибних доктрин, яких дотримувався Рим. **Хибні доктрини і надалі поширюватимуться до своєї кульмінації, коли Ісус Христос повернеться вдруге**. Час благодаті ось-ось закінчиться, і зараз **«Неправедний нехай чинить неправду ще, і поганий нехай ще опоганюється. А праведний нехай ще чинить правду, а святий нехай ще освячується!»** (Об'явлення 22:11).

Одна з головних помилок – це віра у безсмертя людини та її свідомий стан після смерті. На основі цієї хибної доктрини було встановлено практику вшанування святих та поклоніння Марії. **З цієї хибної доктрини також походять хибні вчення про вічні муки (пекло), яких з біблійного погляду не існує; бо хто помирає без покаєння, нібито потрапляє до чистилища. Це вигадка, яка існує лише в уяві злих і брехливих людей, щоб скористатися страхами та слабкостями своїх послідовників**. Невдовзі ми будемо вивчати про огняне озеро з Книги Об'явлення.

«Щоб задовольнити свою жадібність до влади та багатства, відступницька Церква придумала доктрину про індульгенції. У ній дарувалось прощення гріхів, теперішніх і майбутніх, а також усувалися всі заслужені за них горя та покарання. Людей також навчали, що за допомогою грошових внесків церкві можна звільнитися від гріха, і позбавити померлих чистилищного вогню».

Ось так Римо-католицька церква наповнювала свої скарбниці та підтримувала свою пишноту, розкішню та злом тих, хто начебто представляє Того, Хто не мав де прихилити голову».

То де ж істинна Церква Христа?

«Коли Рим постановив, що світло Божого Слова слід погасити через поклоніння Богові невідомою мовою, люди опинилися у темряві. Для цього небеса вже передбачили інших посередників, що збережуть Церкву. Багато альбігойців та вальденсів, які через переслідування були вигнані зі своїх домівок, покинули Францію та Італію та оселилися у Богемії. Вони ревно таємно працювали, завдяки чому справжня віра зберігалася зі століття у століття. Їхня робота викликала інтерес і страх духовенства. **Невдовзі по тому було постановлено, що кожен, хто відмовиться від католицької віри, помре на вогнищі**».

Протягом цього часу Бог обрав скромних людей, які не пишалися своїм походженням і не піддавалися впливу фанатизму духовенства, щоб реформувати Церкву та зберегти істину недоторканою. **Від створення світу та гріхопадіння людини до сьогодні і до кінця світу Бог зберігав залишок вірян, які, по благодаті Христа, зберігали істинні біблійні доктрини чистими та незіпсутими**. Світ завжди мав світло небесне, тому що Бог запевнив, що істина не помре. Сам Христос зробив це; ось чому Він проголошує: **«Я Світло для світу»** (Івана 8:12) і **«Я дорога, і правда, і життя»** (Івана 14:6). **Істинна Церква завжди була присутня на землі**.

Про те, як чудово чинив Бог, свідчить історія. Він повсюди піднімав реформаторів: Яна Гуса у Богемії, Ієроніма у Празі та Вікліфа в Англії. У Швейцарії – Ульріха Цвінглі, а у Німеччині – Мартіна Лютера, ці два римо-католицькі священники були обізнані з римськими ересями, але посвячені Богові та істині, яку об'явив Христос.

Переслідування проти проповідників істини не вщухали. Вони виконували накази свого Вчителя: **«А коли будуть вас переслідувати в однім місті, утікайте до іншого»**

(Матвія 10:23). Істина проникала всюди. Переслідування лише поширювали її. Їх кидали до в'язниць, катували, спалювали та обезголовлювали, але даремно. Тисячі вірян запечатали свою віру кров'ю, але місія продовжувалася Божою волею. У 1529 році німецькі християнські князі виступили з протестом перед Шпаерським рейхстагом на підтримку реформи. Таким чином Бог гарантував майбутнім поколінням свободу думки та свободу совісті. Цей протест дав реформатській церкві назву протестантської, а її принципи стали основою протестантизму. Протестантські реформатори будували свою діяльність на Христі, і Бог стримував усі сили, що протистояли істині.

Роки конфліктів і темряви настали як у Німеччині, так і у Швейцарії. Але Всемогутній ніколи не покидав місії Свого народу. Він виховував служителів в інших країнах, бо Його могутня рука мала звільнити Його дітей наприкінці визначеного часу. У Франції, задовго до того, як стало відомо про Лютера, завдяки Лефевру розпочалася французька реформа, яку продовжив Фарель, один з його учнів. Серед них було багато інших лідерів, таких як Беркен.

Серед інших, Бог підготував француза, Жана Кальвіна, до Його місії. Хоча кар'єра Кальвіна була не беззмарною, а його доктрини не безпомилковими, він став інструментом, який Бог використовував для поширення істин, особливо важливих для його епохи. **Завжди пам'ятаймо, що Божя істина розкривається поступово. Вона безперервно дається частинами згідно з божественним задумом.** Через Кальвіна Бог підтримував принципи протестантизму та встановив реформи, простоту і чистоту життя замість корупції та зарозумілості, яких навчав і практикував католицизм.

У 1600-х роках відбулося пробудження в Іспанії. Тоді ж у Нідерландах і Скандинавії піднявся протест проти папської тиранії. Протест, що розпочався за шістьсот років до Лютера, коли два єпископи відправили делегацію до Риму, у наступні століття повторювали інші. **Цей конфлікт віків, велика битва, що почалася на небесах, а потім перейшла на землю, війна між Ісусом Христом і сатаною, не закінчиться допоки не мине 1000 років після другого пришествя Ісуса. Потім, незабаром після цього, з'являться нові небеса і нова земля (Об'явлення 20 та 21).**

У той самий час, коли Лютер боровся за те, щоб дати Німеччині Біблію, Божий Дух спонукав Тіндейла поширювати істину в Англії.

У XVI столітті збулося пророцтво про 42 місяці. Те саме, що відоме як пророцтво про 1260 днів. Саме тоді істинну Церкву буде переслідувати змії, який **«розлютювався на жінку, і пішов воювати з останком насіння її» (Об'явлення 12:17)**, – невелику групу людей, що залишилися вірними Богові. **Вони є Церквою Ісуса Христа всіх часів.**

Цей час, протягом якого Церква Христа страждала під римським гнітом, пророкували Даниїл та Іван. 1260 років світського папського панування розпочалися у 538 році і закінчилися у 1798 році. У цей день, після Французької революції, коли Біблію відкинули і спалили, французький народ зневажив дар благодаті від Бога, і владу Святого Духа над народом було знято. Увесь світ зміг оцінити наслідки добровільного відкидання світла. Потім французька армія увійшла до Риму та взяла у полон папу, який помер у вигнанні, **«рана смертельна»** папства (Об'явлення 13:3).

На жаль, хоча англійські реформатори й відмовилися від католицької віри, вони зберегли багато її форм. Чимало вірян гарячково прагнули повернутися до чистоти та простоти первісної Церкви. Але вони не могли з чистою совістю приєднатися до Англійської церкви, оскільки **та зберігала звичаї, що були пам'ятками ідолопоклонства.** Більш того, **цивільна влада підтримувала церкву, оскільки не було відділення церкви від держави, і вона не припускала, щоб хтось думав інакше. Відвідування богослужінь було обов'язковим за законом, а збиратися без дозволу заборонялося під загрозою тюремного ув'язнення, вигнання або смертної карі.**

У XVII столітті англійський монарх заявив про свій намір змусити пуритан підкоритися, інакше їх виженуть з країни або ж до них будуть ставитися ще гірше. Переслідувані та ув'язнені вони переконали себе, що для служіння Богові згідно зі своєю совістю, їм доведеться покинути Англію.

Хоча вони жили у вигнанні, їхня любов і віра зростали; вони довіряли Господній обіцянці: **«Та жінці земля допомгла, і розкрила земля свої уста, та й випила річку, яку змії був пустив із своїх уст...» (Об'явлення 12:16).**

Божя рука показала їм землю за морем, де вони могли б заснувати державу та залишити своїм дітям дорогоцінну спадщину свободи віросповідання. Жінці було підготовлено шлях до Америки, землі свободи, з «двома крилами великого орла». Невдовзі світ почав захоплюватися миром і процвітанням Церкви без папи та держави без короля.

Керована та захищена Богом, істинна Церква, – тобто її залишок, бо переважна більшість християн слідувала за відступницькою Церквою, – досягла Америки, де Ісус забезпечив свободу віросповідання аж до 1798 року, коли закінчився пророкований час».

«Невдовзі після цього виник великий інтерес до дуже важливого пророцтва. В Америці цьому значно сприяв Вільям Міллер. Він виявив, що Біблія чітко навчає про справжнє та особисте повернення Ісуса; **«Сам бо Господь із наказом, при голосі Архангола та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі» (1 Солунян 4:16)**. Спаситель проголошує: **«побачать вони Сина Людського, що йтиме на хмарах небесних із великою потугою й славою» (Матвія 24:30)**. **«І пошле Анголів Своїх Він із голосним сурмовим гуком, і зберуть Його вибраних від вітрів чотирьох, від кінців неба аж до кінців його» (Матвія 24:31)**. Він з глибоким інтересом вивчав Книгу Даниїла та Об'явлення.

Під час свого дослідження В. Міллер знайшов кілька хронологічних періодів і відповідно до свого бачення визначив, що оскільки Бог нічого не робить, не повідомивши спочатку Своїх слуг-пророків, то прослідкувавши дати історичних подій у Божому Слові, можна вирахувати, коли станеться друге пришестя Христа, оскільки багато ознак кінця часів вже збулися.

Пророцтво **Даниїла 8:14**, яке ми вже вивчали, схоже, ясніше розкриває час другого пришестя: **«Аж до двох тисяч і трьох сотень вечорів-ранків, тоді буде визнана очищеною святиня»**. Міллер хибно вважав, що земля є святинею, і помилково дійшов висновку, що це пророцтво стосується очищення землі. Він правильно визначив дату пророцтва: 22 жовтня 1844 року, але помилявся стосовно події, передбаченої ним. Як ми раніше вивчали, у 1844 році розпочався суд на небесах, що об'явлено у пророцтві, а не друге пришестя Ісуса.

Перед тим, у 1833 році, Міллер отримав від баптистської церкви, членом якої він був, ліцензію на проповідування. Він почав безперервно подорожувати та проповідувати по всій країні, сповіщаючи, що Христос ось-ось повернеться.

Незадовго до того у Північній Америці здійснилося пророцтво про шосту печатку, «І на землю попадали зорі небесні, як фігове дерево ронить свої незрілі плоди, коли потрясе сильний вітер...» (Об'явлення 6:13). Цю подію зафіксовано у багатьох історичних книгах та документах, оскільки вона сталася у Сполучених Штатах 13 листопада 1833 року.

Це, разом з іще одним дивовижним втіленням пророцтва, пробудило загальний інтерес. За два роки до того Джосія Літч, ще один з провідних пасторів, які проповідували про другий прихід, опублікував тлумачення 9-го розділу Об'явлення. Він оголосив, що згідно з пророцтвом 11 серпня 1840 року впаде Османська імперія у Константинополі (Стамбулі). Подія відбулася точно так, як було передбачено. Це привело до швидкого поширення руху Міллеритів у 1840–1844 роках.

У той час існував значний опір адвентистським ученням Міллера. Коли вороги Бога змовилися позбавити його життя після одного із зібрань, самі ангели зібралися, щоб врятувати його від небезпеки; і сатана та його посланці були розчаровані у своїх планах відібрати життя у цього Господнього слуги. Робота ще не була завершена, і рух продовжував зростати, нараховуючи тисячі людей. Багато хто прийняв адвентистську доктрину Христа та приєднався до адвентистського руху.

Ті, хто прийняв послання, з великою надією чекали на прихід Ісуса Христа. Упевнені, що ця зустріч близько, вони очікували на той день з урочистим спокоєм, сповнені ентузіазму щодо миру, процвітання та щастя, які незабаром матимуть завдяки славі, що мала явитися. Радість від такого дорогоцінного та щасливого очікування була невимовною, і такого ще ніхто ніколи раніше не відчував. За кілька тижнів до визначеного часу вони покинули більшість мирських справ. Віряни глибоко досліджували свої думки та почуття, ніби перед смертю, щоб бути у єдності з Богом, і переконатися, що вони визнали всі свої гріхи. Кожен хотів бути впевненим у тому, що він готовий прийняти Спасителя у славі. Вони шукали впевненості у чистоті своїх душ та характері, очищеному від гріха дорогоцінною кров'ю нашого Господа Ісуса. Кожен виявляв лагідність і смирення Христа та благав благодаті перед престолом милосердя, просячи справжнього досвіду покаяння, сповіді, прощення й прийняття від Бога. Бог

захотів випробувати Свою істинну Церкву того часу. Тому Він Сам приховав помилку, допущену в обчисленні пророчих періодів, не дозволивши виявити її ні адвентистам, ні супротивникам. Визначений час настав, час великого очікування минув, а Христос не явився, щоб визволити Свій народ. **Ті, хто зі щирою вірою чекав на свого Спасителя, зазнали великого гіркого розчарування».**

«Однак, Божі наміри виконувалися, як описано в **Об'явленні 10**. Це було останнє пророцтво про конкретний час, дане людям: **«потужний Ангол, що сходить із неба. Був одягнений в хмару, і над його головою веселка була, а обличчя його як стовпи огняні»** (цей ангел – Ісус Христос). **«Він мав у руці своїй книжку розгорнену»** (ця книжка – це Книга Даниїла, яка була запечатана, щоб ніхто не міг її зрозуміти до цього часу; її почали розуміти приблизно з 1790 року разом із **Книгою Об'явлення**), **«та й поклявся Живучим по вічні віки,... що вже часу не буде»** (**Об'явлення 10:1, 2, 6**). **Той факт, що Іван, улюблений учень, з'їв книжку і відчув солодкість у роті та гіркоту в шлунку (Об'явлення 10:8-10), символізувало велике розчарування Божого народу у 1844 році.** Дорогоцінне очікування Ісуса, що сходить на небесних хмарах, було солодким, як мед, але коли Ісус не з'явився – гірким, як полин.

Ісус та всі небесні воїнства з любов'ю та співчуттям споглядали на вірян, які проходили випробування. Ведені Святим Духом, вони повернулися до Писання, щоб продовжити вивчати його. За короткий час Господь перетворив велике розчарування на велике благословення; Він об'явив їм їхню помилку разом з іншими фундаментальними доктринами, які характеризують істинну Церкву Христа останніх днів.

Усі біблійні доктрини та вірування, що є справжньою основою Євангелія Ісуса Христа, Господь відновив і підтримує лише в одному тілі – Своїй істинній Церкві, тій **«що вони бережуть Божі заповіді та мають свідоцтво Ісусове»** (**Об'явлення 12:17**). **«Засвідчення Ісусове, то дух пророцтва»** (**Об'явлення 19:10**).

Таким чином, Божа Церква останніх днів має дар пророцтва та дотримується всіх Божих заповідей з любов'ю до Ісуса; як Ісус постійно каже: **«Якщо Ви Мене любите, Мої заповіді зберігайте!»** (**Івана 14:15**); як неможливо любити Христа і не любити Його заповідей (**1 Івана 5:3**).

Багато щирих християн у церквах не дотримуються всіх заповідей, не мають печатки Божої (сьомого дня, суботи) і не мають духа пророцтва. На жаль, хоча вони й називають себе християнськими церквами, але не є істинною Церквою Бога, до якої Він закликає Свій народ: **«Вийдіть із нього, люди мої»** – це запрошення Ісуса до Його дітей вийти з Вавилону.

Згідно з **Об'явленням 12 та 14**, наведені далі пункти визначають істинну Церкву Бога останніх днів. Останні дні почалися, коли **«вже часу не буде»**; у 1844 році Ісус Христос увійшов до Святеє Святих у небесній Святині. У цей момент на небесах розпочався попередній суд перед пришествям, про який згадував перший ангел **Об'явлення 14:6-7** **«Бо настала година суду Його»**.

Визначальні моменти:

- Божа Церква з'являється після гонінь Темних віків (вони тривали 1260 років, з 538 по 1798 роки). Ця істинна Церква з'явилася після 1798 року: в Америці вона втекла у пустелю за допомогою двох крил великого орла.
- Вона навчає тих самих істин, що й апостоли Христа.
- Вона дотримується заповідей Божих, зокрема про сьомий день, суботу, знак між Богом та Його народом; знак, обраний і даний Самим Богом.
- Вона має дар пророцтва.
- Вона проповідує останнє послання Ісуса Христа для кінця часів (**Об'явлення 14**).
- Це всесвітня місіонерська церква.
- Вона навчає про спасіння через віру у кров Христа.

Єдина всесвітня церква, що відповідає всім цим пунктам, – це Церква адвентистів сьомого дня. Її було засновано у 1863 році, через 19 років після великого розчарування. Вона існує щонайменше у 192 країнах світу та налічує понад 20 мільйонів охрещених членів. **Це церква залишку, що складається з кожного народу, племені, язика та люду.** Вона дотримується заповідей Божих, щосуботи збирається для поклоніння Богові та з 1844 року проповідує друге пришествя Христа. Вона має місії по всьому світу та серед інших доктрин навчає виправдання вірою. Основою всіх її доктрин є Біблія і тільки Біблія. Вона має дар пророцтва у служінні Еллен Г. Уайт.

Надзвичайно важливо сьогодні увійти до Божого ковчега, єдиної та істинної Церкви, як це зробили за часів Ноя. Адже Христос прийде лише для цієї однієї церкви, і цією церквою є Церква адвентистів сьомого дня.

ЗАКони про неділю

Бог створив небо і землю за шість днів, а сьомого дня відпочив. Він благословив і освятив той день і відділив його від інших днів як святий день для Себе (**Буття 2:1-3**). Його вірні вшановують цей день протягом усіх поколінь від створення світу.

Беззаконник, який сидів у храмі Божому та видавав себе за Бога, задумав змінити часи та закон. Папство, вдаючи, що воно не лише рівне Богові, але й вище за Нього, змінило день відпочинку з сьомого на перший. Протестанти вважають цей фальшивий день відпочинку священним. У Біблії він називається розпустою жінки. Бог звинувачує Вавилон у тому, що **«лютим вином розпусти своєї він напоїв усі народи»**. Адже він вчинив перелюб проти Бога, давши світові хибні доктрини.

Саме так сатана кидає виклик владі Господа, діючи всупереч Божим заповідям та намірам. Сатана має намір стерти пам'ять про святий день, замінивши його днем, який не схвалює Всевишній, днем, який не є знаком між Богом та Його народом, щоб Церква забула Бога і щоб Він їх покинув. Так сатана може знищити їх.

«У цій війні між змієм-сатаною і жінкою, істинною Церквою, головним предметом обговорень, суперечок та дискусій буде четверта заповідь про суботу, сьомий день», оскільки саме у цій заповіді Великий Законодавець називає Себе Творцем неба і землі. **«Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив тому благословив Господь день суботній і освятив його»** (Вихід 20:11).

Основна мета **«чотирьох Анголів, що стояли на чотирьох кутах землі та тримали чотири земні вітри, щоб вітер не віяв на землю, ані на море, ані на жодне дерево»** (Об'явлення 7:1) – це дати істинній Церкві час проголосити попередження: **«Упав, упав Вавилон, город великий, бо лютим вином розпусти своєї він напоїв усі народи!... Коли хто вклоняється звірині та образу її, і приймає знамено на чолі своїм чи на руці своїй, то той питиме з вина Божого гніву, вина незмішаного в чаші гніву Його»** (Об'явлення 14:8-10). Тому що Бог так любить нас, що **«Господь... вам довготерпить, бо не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі навернулися до каяття»** (2 Петра 3:9). Як ми вже бачили, слід уникати знамена звірини, а саме прийняття фальшивого дня відпочинку – неділі. Інакше ми накликаємо на себе крах і вічну погибель.

«Рух за неділю просувається у темряві, і багато хто не бачить, куди веде ця окультна течія. Вони не розуміють, що якщо протестантський уряд США зі своєї конституції вилучить принципи, що зробили їх вільною та незалежною країною, шляхом впровадження законів, які сприятимуть папській брехні та обману, це занурить нас у жахи Римо-католицтва Темних віків. Ці сліпі лідери сліпих безпосередньо замахуються на релігійну свободу, бо не розуміють зобов'язань, накладених біблійним днем відпочинку, ані хибного фундаменту, на якому ґрунтується встановлення неділі. **Час закінчиться дуже скоро, і нас усіх накриє неймовірна криза»**.

Ми повинні палко присвятити себе щирій та дієвій молитві, благаючи, щоб Господь відвів це лихо, доки ми не зможемо виконати роботу, якою так довго нехтували; настав час безперервно молитися. Це час, коли церква Лаодикії, церква останніх днів, повинна позбавитися своєї сліпоти, байдужості та убогості, щоб негайно присвятити себе цій роботі.

Багато хто у церкві наче спить, спокійно чекаючи на цю подію. Я закликаю вас купити золото, білу одягу та масть на очі, як пропонує Ісус в **Об'явленні 3:18; Господь не спасе тих, хто не докладає жодних зусиль, щоб виконати роботу, яку Він нам довірив**. Наше завдання символізують ангели з **Об'явлення 14:6-11**.

Ми повинні чітко бачити, що **«час утиску, якого не було від існування люду аж до цього часу»** (Даниїла 12:1), швидко наближається і попереджає, щоб ніхто не вчиняв через незнання нічого, чого б вони не зробили, якби знали правду. Ми повинні любити свого ближнього, як самих себе, і любити його так, як Христос любить нас. Це друга заповідь після найбільшої, яка полягає у тому, щоб любити Господа Бога нашого всім своїм розумом, усім своїм серцем і всією силою своєї душі. На цих двох заповідях тримається весь закон і пророки (**Матвія 22:36-40**).

Пам'ятаймо, що **«Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне»** (Івана 3:16) і **«що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками»** (Римлян 5:8). Господь прийшов, щоб віддати Своє життя, аби ми мали вічне життя і у достатку.

Господь дав кожному з нас почесне та величне завдання. Більш надзвичайного привілею ніколи більше не буде. Ми повинні виконувати це завдання з доброю волею та твердістю, покладаючись на Божі обітниці, які даються без міри.

«Коли наша країна зречеться принципів свого правління, протестантизм подасть руку папству, а протестанти спрямують увесь свій вплив та владу на бік папства, тоді, через національний наказ, що встановлює фальшивий день відпочинку, зіпсованій вірі Риму будуть надані життя і сила, що відродить її тиранію і гноблення совісті людей. У цей час збудеться пророцтво з Об'явлення 13:12, коли звірина з двома рогами, подібними до ягнячих (США), змусить землю і тих, хто мешкає на ній, поклонитися першій звірині (папству)». **Пам'ятайте, що знаменням звірини є дотримання неділі як сьомого дня відпочинку, який Рим проголошує своїм характерним знаком верховенства.**

Святкувати неділю як святий день – це поклонятися папству, і ми стаємо на бік сатани. «Цей союз не відбудеться через зміну католицизму, бо Рим ніколи не змінюється. Протестантизм зміниться. А Рим вдає з себе непогрішного».

«Коли держава, під впливом головних церков США, об'єднаних спільними пунктами вчення, нав'язує постанови та інституції цих церков, тоді образ звірини буде створено. Образ Вавилону – це союз церкви та держави. Це спричинить національне відступництво, керівні органи приймуть релігію папства, а Божий закон буде визнано недійсним. Мешканці всієї землі будуть наслідувати приклад Сполучених Штатів. **Увесь світ підтримає закон про неділю. Коли ця заміна дня відпочинку буде повсюдною, Бог явить Себе, коли настане час для Божої дії. Господь повстане у Своїй величі та потужно потрясе землю, що призведе до національної та світової руйни. Сатана надасть своє тлумачення; він заявить, що лиха, які спіткали землю, є наслідком того, що невелика кількість людей порушує неділю.**

Увесь світ буде підбурений до ворожнечі та ненависті проти істинної церкви, Адвентистів сьомого дня. Усе християнство розділиться на дві групи: тих, хто дотримується заповідей Божих та віри Ісуса, і тих, хто поклоняється звірині та її образу та приймає її знамення.

Національний закон про неділю є знаком для адвентистів ПОКИНУТИ та залишити великі міста. Ми повинні заздалегідь підготуватися податися до якогось безлюдного і спокійного місця, підготовленого з передчуттям цього часу, де ми будемо жити та працювати групами, доки не прийде смертний наказ, коли ми втечемо до печер у горах. У великих містах руйнування буде ще серйознішим, і з них воно й почнеться. **Сьогодні саме час готуватися їхати з міст. Настав час підготувати місце, де ми будемо жити і працювати до смертного наказу, або ж мати конкретний, реальний та чітко визначений план для швидкого досягнення мети, коли це буде потрібно.**

Нам слід шукати місця за межами міст, але поблизу них, оскільки саме звідти ми щодня вирушатимемо у міста, щоб застерігати людей, згідно з вченням Святого Духа. **Звідти ми працюватимемо, доки нам не дозволять, доки не буде видано закон, що заборонятиме нам купувати чи продавати. Це буде оголошено незадовго до закінчення часу благодаті. Цей закон – це знак ТІКАТИ з міст і залишатися у підготовлених місцях до смертного наказу. Хоча ми не знаємо достеменно, але все вказує на те, що між законом про заборону купівлі чи продажу та смертним наказом мине кілька років.**

«Безпосередньо перед смертним вироком ми втечемо з наших домівок у сільській місцевості у гори, бо нечестиві люди кинуться вбивати нас і позбавляти нашого майна, щоб виконати цей наказ. **Цей смертний закон приймуть незабаром після початку семи останніх кар, – між другою та третьою, – невдовзі після закону про заборону купувати чи продавати, і часу кінця благодаті.** Божий народ визнає, що людський уряд встановлений Богом. Але коли його вимоги суперечать Божим, ми повинні слухатися Бога, а не людей. Боже Слово вище за всі людські закони. **«Господь каже» не слід ставити на друге місце після «Церква чи держава каже». Краще померти, ніж грішити; страждати у злиднях, ніж красти; голодувати, ніж брехати»».**

«Коли нас позбавляють свободи працювати у неділю, не гніваймося і не виказуймо непокорі. Будьмо лагідними та смиренними, підкоряймося Богові у молитві та утримуємося від роботи у неділю. **Не працюючи у неділю, ми не приймаємо чи не отримуємо знамення звірини». Неділю слід якомога довше використовувати для справжньої місіонерської роботи. Ми можемо проводити євангелізаційні зустрічі, біблійні вивчення та займатися медичною місіонерською роботою.**

Коли докладатимуться великі зусилля, щоб нав'язати дотримання неділі, це буде дорогоцінною нагодою розказати світові про справжній день відпочинку. Питання неділі має стояти на першому плані, щоб Господні захисники могли представити законодавчим органам день відпочинку, передбачений четвертою заповіддю».

КОРОТКИЙ ЧАС СКОРБОТИ

Це короткий період саме перед тим, як на землю обрушаться останні сім кар (**Об'явлення 16**). Протягом цього часу Христос усе ще перебуває у Святині, завершуючи місію спасіння. За цей короткий час на землю придуть лиха, і народи лютуватимуть, але їх будуть стримувати, щоб вони не завадили здійсненню роботи третього ангела з **Об'явлення 14**. Це та робота, яку ми повинні виконувати; наше послання таке: **«Коли хто вклоняється звірині та образу її, і приймає знамено на чолі своїм чи на руці своїй, то той питиме з вина Божого гніву, вина незмішаного в чаші гніву Його» (Об'явлення 14:9-10).**

«Божий закон буде скасований зряддями сатани. Вони без вагань змушуватимуть людей, навіть проти їхньої совісті, дотримуватися дня, який країна визнає днем відпочинку, бо на той час релігійна свобода у Сполучених Штатах закінчиться. Адвентисти сьомого дня боротимуться за дотримання суботи.

Відступницька церква та держава рішуче виступатимуть проти Божого народу. *Усі, хто не коритиметься постановам національної ради та не дотримуватиметься федеральних законів, що зобов'язують ставити встановлений грішною людиною день відпочинку вище за святий Божий день, відчують гнів образу звірини, який є потрійним союзом цивільної влади, папства та протестантських церков.*

Духовна війна християн проти християн, у якій одна з двох груп, що перебувають під впливом сильних обманів, об'єднається з цивільною владою, щоб переслідувати святих Всевишнього; тих, хто дотримується заповідей Божих і має свідчення Ісуса Христа; це початок того, що Біблія називає битвою Армагеддону (Об'явлення 16:16). Конфлікт, у якому будуть зібрані царі землі для **«війни того великого дня Вседержителя Бога» (Об'явлення 16:14).** **Це зібрання народів відбувається під шостою карою останніх кар.** Щойно народи зберуться в Армагеддоні, сьомий ангел виле свою чашу, і з престолу Бога буде проголошено: **«Сталося!» (Об'явлення 16:17).** З цим зібранням бунт землі досягає своєї кульмінації, і Бог втручається, щоб вилити **«Свій лютий гнів»** на відступницький Вавилон і звільнити Свій народ (**Об'явлення 16:19; 17:14; 18:20; 19:2; 19:15**).

Ми вже бачили, чим закінчиться цей конфлікт, але повернімося до короткого часу скорботи. Ті з Божого народу, хто живе в останні дні, знатимуть, що означає коли тебе переслідують за правду. **«У судах пануватиме несправедливість. Закон Божий нічого не означатиме для суддів, закон людський буде верховним, і до тих, хто не поклоняється ідолу, фальшивому дню відпочинку, не будуть прихильні».**

«Перед судом ми відмовимося від своїх прав, але попросимо визнати право Бога на наше служіння. До адвентистів ставитимуться з презирством; правлячі партії, релігійні служителі та члени церкви у союзі з багатими, геніями та освітянами змовляться проти нас уголос і на папері, хвалькувато погрожуючи та насміхаючись з нас. Вони намагатимуться знищити нашу віру. Через те, що ми захищаємо біблійну істину, до нас ставитимуться як до богохульних зрадників».

Ми не боротимемося наодинці, ми будемо сповнені Святим Духом, і у моменти нашої найбільшої потреби ми пам'ятатимемо слова Ісуса: **«Пригадайте те слово, яке Я вам сказав: Раб не більший за пана свого. Як Мене переслідували, то й вас переслідувати будуть» (Івана 15:20); «вони ж декого з них повбивають, а декого виженуть» (Луки 11:49); «Але перед усім тим накладуть на вас руки свої, і переслідують їх, і видаватимуть вас у синагоги й в'язниці, і ведуть вас до царів та правителів через Ім'я Моє. Але це стане вам на свідоцтво... І будуть вас видавати і батьки, і брати, і рідня, і друзі, а декому з вас заподіють і смерть. І за Ім'я Моє всі вас ненавидіти. Але й волосина вам із голови не загине!» (Луки 21: 12-18).**

Так само важливо пам'ятати: **«Блаженні вигнані за правду, бо їхнє Царство Небесне. Блаженні ви, як ганьбити та гнати вас будуть, і будуть облудно на вас наговорювати всяке слово лихе ради Мене. Радійте та веселіться, нагорода бо ваша велика на небесах! Бо так гнали й пророків, що були перед вами» (Матвія 5:10-12).**

Будьмо бадьорими у ці моменти, бо це будуть надзвичайно важкі часи. Нас засудять як ворогів закону та порядку, як порушників моральних обмежень суспільства та як причину анархії та корупції, що приносять великі кари Божі на землю; бо за те, що ми йдемо за голосом своєї совісті, нас вважатимуть впертими, непокірними і бунтівними проти будь-якої влади та нелояльними до уряду. Та у ці хвилини страждань Господь Ісус буде з нами, і Його присутність

вселить нам радість та піднесений дух; так само, як Він це зробив для трьох євреїв у палаючій вогняній печі у стародавньому Вавилоні за часів царя Навуходоносор.

«Якщо у ці лихі часи ми хочемо служити Богові без страху, згідно з веліннями нашої совісті, то нам потрібно краще підготуватися, ніж ми це робимо сьогодні. Щоб мати мужність і твердість, ми повинні краще пізнати Бога та Його Слово. Ми повинні бути готові до того, що до нас будуть застосовувати насильство і жорстокість, переслідувати та ображати; наші мотиви засуджуватимуть, наші найкращі зусилля викривлятимуть, а наші імена ганьбитимуть».

Ніщо з того, що відбувається, не повинно нас шокувати. **Не дивуймося жодній жахливій події (Матвія 24:9-24).** Господь Ісус каже нам: **«Оце Я наперед вам сказав» (Матвія 24:25).** Ті, хто зневажає Божий закон, мають такого ж духа, як і ті, хто зневажав і зрадив Ісуса. Вони без жодних докорів сумління чинитимуть діла свого батька, диявола.

«Сатана має тисячу замаскованих атак, які будуть спрямовані проти вірних Божих людей, які дотримуються заповідей, щоб змусити їх порушити те, що велить їм їхня совість. Переслідування протестантів католицизмом, через що релігія Ісуса була знищена у темні віки, будуть знову жорстокіше застосовані проти Божого народу останніх днів за дотримання заповідей Всевишнього. Це станеться, коли **постмодерний протестантизм і папство об'єднаються – подія, що незабаром відбудеться».**

Істинна Церква матиме дуже схожий досвід, як і первісна Церква, схожий до того, що був під час дня П'ятидесятниці та одразу після нього. **Пам'ятайте та уважно вивчайте Книгу Дій Апостолів; саме там наш Господь говорить, що на нас чекає, хоча для нас це буде ще гірше.** Ми бачимо, що невдовзі Івана та Петра почали переслідувати та привели до синедріону; церква ревно молиться про довіру та мужність. Степана схопили, а потім побили камінням; Якова вбили, а Петра ув'язнили, а після навернення Павла побили камінням у Лістрі; скрізь, де проповідеться Євангеліє Ісуса, повідомляють про заворушення, Павла приводять перед правителями; написано про голод, холод, корабельну аварію, бичування, в'язниці, нестачу, ганьбу, несправедливість, образи та багато іншого подібного.

Божий народ втратить будь-яку земну підтримку. Коли буде прийнято закон, що ніхто не може купувати, крім тих, хто має знамення звірини, багатство та ресурси не матимуть жодної цінності. Ми повинні вкладати все, що маємо, у справу Христа, перш ніж проголосять цей наказ. **Сьогодні Бог просить нас робити все можливе, щоб попередити та застерегти світ.**

Сатана сподівається, що через страх втратити їжу, дах над головою та одяг ми будемо разом із світом порушувати Божий закон. Коли захисники істини відмовляться шанувати неділю, одних кинуть до в'язниці, других виселять, а з третіми поводитимуться як з рабами.

Сьогодні все це здається неможливим, але оскільки Божий стримуючий Дух поступово віддаляється від людей, і вони потрапляють під контроль сатани, який ненавидить Божі принципи, ми побачимо дуже дивні речі. Любов і страх Божий не житимуть у серцях людей, і через це вони будуть надзвичайно жорстокими **(2 Тимофія 3:1-5).**

«На нас чекає довга боротьба; ми житимемо з ризиком ув'язнення, втрати майна та всього, що ми маємо, навіть свого життя. Багатьох стратять, багатьох кинуть до в'язниці, а багато хто втече як з великих, так і з малих міст, щоб врятуватися. Інших зрадять “батьки та брати, родичі та друзі”.

«Сьогодні час поглиблювати віру у Бога. Ми не здобудемо мужності, сили характеру та благодаті мучеників та учнів, допоки не опинимось у ситуації, коли це буде потрібно. Тільки тоді, коли ми проповідуємо Христа розп'ятого, щоб втамувати голод загублених душ, і щиро, як Христос, зацікавлені у спасінні людей, у наші серця прийдуть віра, надія та мужність».

Радійте стражданню, хрестам, спокусам, негараздам та різноманітним випробуванням, які вражають нас сьогодні, і виховуйте у собі терпіння, віру, самозречення та любов; бо через ці засоби Бог очищає, освячує та готує нас до лиха, що наближається».

З наростанням ворожнечі проти тих, хто дотримується Господнього дня відпочинку, багато хто втратить свої домівки, а Божі вірні розпорозяться. Бог дозволить цьому статися, щоб дати нам привілей і абсолютний обов'язок йти туди, де люди ще готові чути Боже Слово, бо там можливості будуть більш сприятливими. Вірні безкорисливо доклататимуть зусиль, щоб порятувати загублених, і багато хто з тих, хто збився зі шляху, повернуться до Божої кошари, щоб слідувати за Великим Пастирем **(Івана 10:16).**

Коли непокора Божому закону стане майже повсюдною, і Його вірні страждатимуть від своїх ближніх, втрутитися Бог. Ревні молитви Його вірних будуть почуті. Він дозволить сатані

виявляти свою природу – брехати, звинувачувати і вбивати – аж до кінця. Таким чином, Божий тріумф буде славнішим і повнішим.

Нам доведеться більше боятися внутрішніх ворогів, що проникли до народу Божого, ніж зовнішніх. Найсуттєвіші перешкоди для сили та успіху Христової справи набагато більше походять від самої Церкви, ніж від світу. У Церкві часто поширюється невір'я, висловлюються сумніви та приховується темрява.

Нам доведеться боротися з багатьма видами брехні та подіями, що суперечать Біблії. Демонічні духи з'являться у вигляді близьких родичів, навчаючи, що день відпочинку було змінено з суботи на неділю. Деякі з цих брехливих духів казатимуть, що апостоли суперечать тому, що вони писали під натхненням Святого Духа. Вони заперечуватимуть божественне походження Біблії. Вони запевнятимуть, що душа людини безсмертна, що помираючи, вона не зникає, а переходить з одного місця в інше, і що святий Божий день – це неділя. Вони здійснюватимуть чудесні цілення та заявлятимуть, що несуть одкровення з небес, що суперечать Святому Письму (1 Тимофія 4:1).

Ворог душ сприятиме відродженню щирого благочестя ще до того, як настане ця справжня подія. Він створить враження, що на церкві, які він має під своєю спокусливою владою, вилилося особливе Боже благословення. Буде емоційне збудження, суміш істини та брехні, щоб ввести в оману невідготовлених.

Музика вже є пасткою; вона зміниться і видаватиме неспокійні звуки, що приглушують почуття, оскільки її неправильно використовуватимуть, що призведе до неприродного звучання. *«Будуть крики у супроводі барабанів, музики та танців. Цей наплив сатанинських інструментів разом із галасом та криком, який нагадуватиме карнавал, назвуть дією Святого Духа».*

«Ці галасливі богослужіння супроводжуватимуться фанатизмом, фальшивим збудженням та говорінням незрозумілими мовами. *Однак Божий народ не введуть в оману.* У біблійному світлі неважко визначити природу цих рухів (2 Тимофія 3:16). Усюди, де нехтуватимуть свідчення Біблії, ми можемо бути впевнені, що Бог не роздає Своїх благословень».

КІНЕЦЬ ЧАСУ БЛАГОДАТІ

Час благодаті – це роки, які Бог дав людині, щоб вона покаялася, визнала свій гріх, отримала прощення і дар спасіння від нашого Господа Ісуса. *Для кожного з нас можливість отримати благодать (випробувальний термін) закінчується у день нашої смерті. Після першої смерті ми всі приходимо на суд. Для тих, хто жив безпосередньо перед поверненням Ісуса, благодать закінчується незадовго до другого пришествя Ісуса. Бог не буде боротися з людиною чи сатаною вічно.* Пророчими словами, *час покаяння закінчиться, коли дорогоцінна кров Ісуса більше не буде доступна для спокутування гріхів.* На нерозкаяних, тих, хто не кається у своїх гріхах і не приймає Ісуса як Господа і Спасителя, чекає сім останніх кар. Після завершення часу благодаті на тих, хто відмовився від запрошення Бога спастися, виллються кари. Біблія каже: **«І храм переповнився димом від Божої слави, і від сили Його. Та до храму ніхто не спромігся ввійти, аж поки не скінчилися ті сім кар сімох Анголів»** (Об'явлення 15:8).

«Ніхто не знає, коли закінчиться час благодаті, це зберігається у таємниці у думках Всемогутнього. Однак нам відомі деякі хронологічні деталі щодо багатьох пророкованих подій. Наприклад, ми знаємо, що образ звірини сформується до закінчення цього часу. Цей образ буде чудовим випробуванням для Божого народу, як це було для трьох друзів Даниїла». Відповідь на закони, що обмежують свободу совісті людей, тобто *три постанови, що готуються для святих Всевишнього: святість неділі, неможливість купувати чи продавати, якщо вони не приймуть знамення звірини, та смертний указ за відмову поклонитися звірині, така:*

«Якщо наш Бог, Якому ми служимо, може врятувати нас з палахкотючої огненної печі, то Він урятує й з твоєї руки, о царю! А якщо ні, нехай буде тобі, о царю, знане, що богам твоїм ми не служимо, а золотому бовванові, якого ти поставив, не будемо вклонятися!» (Даниїла 3:17-18).

Ми також знаємо, що *час благодаті закінчиться, коли завершиться запечаткування Божого народу.* А саме, *безпосередньо перед настанням великого часу скорботи, який почнеться, коли закінчиться короткий час скорботи і час благодаті.*

Як ми раніше бачили в **Єзекіїля 9:2-4**, Господь наказав чоловікові, що був одягнений у лляний одяг і мав при боці писарську чорнильницю, поставити знак на чолі людей, які зітхають і плачуть через усі гидоти, що чиняться у місті; щоб смерть (кари) не досягла їх. *Цей ангел повертається з землі на небо і повідомляє Ісусу, що святі перераховані та запечатані. У цей момент Ісус, який служив перед Ковчезом Десяти Заповідей, кидає кадильницю і, піднявши руки, вигукує гучним голосом: «Сталося!»* (Об'явлення 8:5; 16:17). *Час благодаті тут закінчується. Ісус перестає заступатися за людину, більше немає прощення гріхів.*

В Об'явленні 7:3, де йдеться про запечатування, сказано: **«Не шкодьте ані землі, ані морю, ані дереву, аж поки ми покладемо печатки рабам Бога нашого на їхніх чолах!».** Вірш 4 продовжує цю думку: **«І почув я число попечатаних: сто сорок чотири тисячі попечатаних від усіх племен Ізраїлевих синів». 144 000 – це символічне число, що уособлює всіх вірних Божих, які будуть живими, коли закінчиться час благодаті, і тільки вони переживуть великий час скорботи. Вони є винятковою групою, тому що на небесах більше немає заступника, а Святий Дух покинув землю.** Це не означає, що вони самотні, але вони переживуть «час утиску, якого не було від існування люду аж до цього часу» (Даниїла 12:1).

У цей момент починається час великої скорботи, і чотири ангели з Об'явлення 7:1 перестануть тримати чотири вітри землі. Голод, мор та меч буде випущено. Народ повстане на народ, і весь світ порине у хаос.

Час благодаті закінчиться раптово та несподівано. Коли Ісус перестане заступатися за людину, долю кожного буде вирішено назавжди. **Попередній суд до пришествя завершився.** На жаль, ті, хто знехтував виправданням та освяченням своїх душ, не слухаючись або не звертаючи уваги на попереджувальне послання, сплять. Час благодаті закінчиться незадовго до того, як Ісус Христос з'явиться на небесних хмарах.

За часів Ноя час благодаті для нечестивих закінчився, і ніхто з них про це не знав. Протягом семи днів (**Буття 7:1, 4**), після того, як Ной увійшов до ковчега, де Бог замкнув його, щоб урятувати від великого потопу, люди, як зазвичай, бездумно та байдуже продовжували шукати втіх, незважаючи на попередження про кару, що їм загрожувала; **«І не знали, аж поки потоп не прийшов та й усіх не забрав, так буде і прихід Сина Людського»** (Матвія 24:39), неочікувано, як злодій вночі (**1 Солунян 5:2**). Поки бізнесмен поглинутий жагою до наживи,

а хтось шукає насолоди, і поки рабиня моди прикрашає себе, настане момент, коли Суддя всієї землі винесе цей вирок: **«Текел ти зважений на вазі, і знайдений легеньким» (Даниїла 5:27).**

«Після закінчення часу благодаті праведні та нечестиві продовжуватимуть жити на землі, не усвідомлюючи, що у небесній святині було проголошено остаточне рішення. Форми релігії існуватимуть далі, але Святого Духа у них не буде; а сатанинська ревність, що надихає їх виконувати жорстокі наміри князя темряви, буде схожа на запал до Бога. Пшениця та кукіль залишатимуться у контакті один з одним **“до жнив”**, щоб кожен міг побачити різницю.

Байки та вигадки прийматимуть з радістю; невір'я та заборонені задоволення приватимуть. Хибно визнані Божі вірні приєднаються до світу, живучи так, як живе він, і беручи участь у його гріховних задоволеннях, і коли розкіш світу стане розкішю Церкви, неочікувано, як злодій, прийде Ісус **(Об'явлення 16:15).**

Коли служителі, фермери, бізнесмени, юристи, впливові особи та люди, що матимуть благочестивий вигляд, **“говоритимуть: Мир і безпечність, тоді несподівано прийде загибель на них, як мука тієї, що носить в утробі, і вони не втечуть!”» (1 Солунян 5:3).** Почнуть падати жажливі кари (зауважте, що останні кари стануться після закінчення випробувального часу (благодаті) та під час великого часу скорботи). Буде **«спрага почути Господні слова» (Амоса 8:11),** для тих, хто зневажав їх і ставився до них легковажно. **“І будуть ходити від моря до моря, і з півночі до сходу блукатимуть, щоб знайти слово Господа, та не знайдуть його!” (Амоса 8:12)»**

«На цьому етапі Божі вірні дадуть останнє серйозне попередження. Останні молитви виголошено; останні сльози пролито за бунтівну Церкву та нечестивий народ. І ті, хто сповідував істину, але не жив за нею, швидко віддадуть будинки, землю, гроші, щоб отримати від вірних служителів втіху та почути, як спастися, або слово надії чи молитву, але вони цього не отримають. Їхні долі вирішено назавжди; їхня спрага ніколи не втамується, випробувальний термін закінчився».

Коли Божі покарання впадуть без милосердя, нечестиві будуть дуже заздрити становищу тих, хто перебуває під **«тінню Всемогутнього».** Бо Господня оселя сховає та захистить тих, хто любив Його та дотримувався Його заповідей!

Ми повинні максимально використати наші теперішні можливості. Нам не буде дано іншого часу благодаті для підготовки до небес; Господь **«милосердний, і милостивий, довготерпеливий, і многомилостивий та правдивий» (Вихід 34:6)** до нас. Слава Його святому Імені! **Це наша єдина й остання можливість. Після цього, як і після другого пришествя нашого Господа, не буде часу благодаті.** Ті, хто каже, що буде, обманюють себе та загубилися. **Ніхто не може і не повинен чекати на другий час благодаті. Не буде тимчасового тисячоліття.** В Об'явленні 20 можна легко зрозуміти та чітко побачити опис тисячі років, щоб ніхто нікого не обманув. Там немає нічого про іншу можливість. Ця тисяча років має іншу мету; ми розглянемо її вже дуже скоро.

ПОКЛОНІННЯ В УМОВАХ КОНФЛІКТУ

Усіх нас створили з природною потребою поклонятися. Усі ми чомусь поклоняємося. «У давнину в Єгипті поклонялися фараону – людині; в інших країнах люди поклонялися статуям риб, богам з кількома головами та іншим нібито божествам. Дехто поклонявся сонцю, місяцю, зіркам та іншим речам у природі.

У наш час більшість не кланяється статуї жаби, але кланяються статуї людини, яку вважають святою. Усі люди, включаючи атеїстів та світських людей, чомусь поклоняються грошам, владі, одягу, дорогоцінностям, їжі, моді, своїм дітям, своїм батькам, собі, наркотикам, сексу, музиці, зіркам рок-н-ролу, акторам, політикам, славі, спорту чи спортсменам. *Хай там як, те, що ми любимо, – це наш бог. Те на чому ми зосереджуємо свою увагу, чому живемо та куди інвестуємо свій час, ресурси та життя, – саме цьому ми поклоняємося.*

Поклоніння знаходиться у центрі космічного конфлікту між Ісусом Христом і Люцифером – це наріжне питання суперечки. *Те, чого ми слухаємося або чому поклоняємося, є нашим богом.* У цій вселенській битві *поклоняються і любити – це слухатися, а слухатися – це любити і поклоняються.*

У 20-му розділі Книги Вихід *Господь Бог на двох кам'яних скрижалях власним пальцем написав для нас Свою волю – десять заповідей.* Перша заповідь така: «Хай не буде тобі інших богів передо Мною!» (Вихід 20:3); друга заповідь: «Не роби собі різьби і всякої подоби з того, що на небі вгорі, і що на землі долі, і що в воді під землею. Не вклоняйся їм і не служи їм, бо Я Господь, Бог твій, Бог заздрисний, що карає за провину батьків на синах, на третіх і на четвертих поколіннях тих, хто ненавидить Мене, і що чинить милість тисячам поколінь тих, хто любить Мене, і хто держиться Моїх заповідей» (Вихід 20:4-6).

Очевидно, що *любити Бога означає дотримуватися Його заповідей.* Ті, хто їх не дотримується, мають інших богів і ненавидять Господа.

У Вавилоні за часів пророка Даниїла та царя Навуходоносора (Даниїла 3) *уперше у Біблії з'явився образ звірини. Влада уряду та фальшива релігія об'єдналися у своєрідному союзі церкви та держави,* тоді всім народам, племенам та мовам було проголошено смертний указ від імені царя (Даниїла 3:4), і всіх, хто не вклониться і не поклониться образу, негайно кинуть до палаючої вогняної печі (Даниїла 3:6). Серед натовпу було троє юдеїв, справжніх поклонників Бога, Всевишнього, які не поважали (не боялися) царя і не поклонялися статуї, яку поставив цар (Даниїла 3:12), потім цих трьох євреїв зв'язали та кинули до палаючої вогняної печі (Даниїла 3:21). *Господь Ісус не звільнив їх від цього випробування, але Він супроводжував їх і захищав від шкоди,* (Даниїла 3:25). *Це випробування символізує те, що переживатимемо ми – ті, хто живе в останні дні цього світу.*

Ця історія вчить нас важливості істинного поклоніння. Тут слід пам'ятати такі слова: «Чи жадання Господа цілопалень та жертво таке, як послух Господньому голосу? Таж послух ліпший від жертви, покірливість краща від баранячого лою!» (1 Самуїла 15:22). Ці троє євреїв пам'ятали та сприйняли слова Господа дуже серйозно й вирішили у своїх серцях слухати Бога, не турбуючись про наслідки, навіть якщо це коштуватиме їм життя.

Ми повинні пам'ятати, що ці дві заповіді рівноцінні заповідям «не вбивай», «не кради» та решті заповідей. *Правильне та належне поклоніння* є важливим, тому що це *основа для вирішення питань останніх днів* перед другим пришестям Христа. *Якщо наше поклоніння неправильне або неналежне, це коштуватиме нам вічного життя.* Ми вивчаємо цю тему, тому що наш Господь Ісус хоче, щоб ми чітко її розуміли. Подивімося, що таке поклоніння, як воно здійснюється, чому воно важливе, кому ми поклоняємося і кому ми повинні поклонятися.

Господь починає Своє останнє застереження світові словами: «**Побійтеся** (поважайте та слухайтеся) **Бога та славу віддайте Йому... і вклоніться Тому, Хто створив небо, і землю... Упав, упав Вавилон... Коли хто вклоняється звірині та образу її... то той питиме з вина Божого гніву...**» (Об'явлення 14:7-10). У цих віршах Бог чітко попереджає нас, що *Він єдиний гідний поклоніння, бо Він – Творець, і іншого немає.*

Почнемо з розгляду кореня проблеми. **«Людське серце найлукавіше над все та невігойне» (Єремії 17:9). Як релігійні особистості ми не бажаємо пізнавати себе до найменших деталей, щоб пересвідчитися, чи віримо ми в Ісуса.** Жажливо і прикро бачити, як більшість так званих християн покладаються на хибну надію. **«Деякі люди знаходять втіху у духовному досвіді минулих років, але коли настає час, що вимагає чесного самоаналізу та щоденного життя у вірі, вони з'ясовують, що не мають нічого, що могло б їх підтримати. Очевидно, вони вірять, що будуть спасенні, просто сповідуючи віру. Але доки вони не відкинуть гріхи, які Бог ненавидить, доти не зможуть поклонитися Богові так, як Він цього бажає».** Коли вони визнають і відкинуть ці приховані й таємні гріхи, Ісус прийде і повечеряє з ними, а вони з Ним. Тільки тоді їм буде дарована божественна сила Ісуса, і вони зростатимуть у Ньому та з тріумфом зможуть сказати: **«А Богові дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав» (1 Коринтян 15:57).** Невпевнені віряни не догоджають Господу, бо вони є баластом для тих, хто хоче бути вірними послідовниками Ісуса. Вони є каменем спотикання для невіруючих, і злі ангели радіють через їхню зіпсовану поведінку. Як ангели сатани, вони є прокляттям для Божої справи в усьому світі. Про них Ісус каже: **«Оці люди устами шанують Мене, серце ж їхнє далеко від Мене!» (Матвія 15:8).**

Сам Господь каже нам, як поклонитися Богові, в Івана 4:24: **«Бог є Дух, і ті, що Йому вклоняться, повинні в душі та в правді вклоняться».** Ісус Христос дає нам два фундаментальні принципи справжнього поклоніння: перший – у душі, а другий – у правді.

«У душі» означає, що наше поклоніння має виходити з нашої любові до Бога; ми любимо Його всім своїм серцем, усім своїм розумом і всією своєю силою за те, ким Він є, тому що ми знаємо Його близько і маємо живе та особисте щоденне безперервне спілкування з Ним. Ми маємо глибоку дружбу та довіру до Нього. Ми знаємо Його думки, почуття та відчуття, тому що Він ділиться ними з нами. **Ми завжди носимо у наших серцях безмежну вдячність за те, що ми були створені і що Він вилив Свою благодать та прощення через Свого улюбленого Сина, який пролив Свою дорогоцінну кров, викупив нас від смерті та дарував нам Свою праведність, і тому, що ми спасенні для вічного життя.**

Ми живемо за релігією, яка походить від Бога, бо це єдина релігія, яка веде до Бога. **Ми народжені від Святого Духа, ми – нові створіння у Христі.** Тепер ми живемо лише для того, щоб правильно служити Йому, як Він бажає. **Ми живемо лише для Бога, щоб догоджати Йому та слухатися Його в усьому. Наша їжа – виконувати Його волю.** Це очищує наше серця, оновлює наш розум і дає нам по-новому пізнавати та любити Бога. **Ми відчуваємо натхнення добровільно виконувати всі Його вимоги.** Це справжня шана та належне й правильне поклоніння. Це плід роботи Святого Духа.

Водночас поклоніння має бути **«у правді».** Для цього потрібно мати правильне знання про Бога, про те, ким Він є і чого Він від нас вимагає. Іншими словами, **вчення однаково важливе.** Наприклад, важливо знати, що ми поклоняємося Богу, який не спалює людей у пеклі вічно. Ми вивчатимемо вчення про вогняне озеро через п'ять тем.

Ця праця не має на меті бути дослідженням біблійних доктрин. Однак вони включені у кінці цієї теми у дуже стислому вигляді з деякими посиланнями на біблійні тексти для користі допомоги читачу, який, можливо, не мав привілею чи можливості їх вивчати. За бажання ви можете звернутися до Церкви адвентистів сьомого дня, де вас належно навчать та допоможуть.

Ісус є центром усього істинного вчення та досвіду справжнього християнина. Тут немає детальної інформації, але її достатньо, щоб глибше вивчити всі доктрини та підтвердити кожну з них. **Кожне вірування спирається на Біблію та зосереджене на Ісусі Христі.** Кожне з них розкриває, яким Він є, – тому що немає нікого, подібного до Нього, – і що означають стосунки з Ним: обидві речі є важливими для поклоніння Богові у душі та істині.

Ми розглянули два компоненти справжнього поклоніння, яких вимагає від нас Бог: досвід, що є результатом пізнання та послуху Богові, та об'єктивні істини, об'явлені про Бога у Святому Письмі. **«Дух без правди завжди веде до поверхневого сентименталізму,**

який Бог ненавидить, бо той спричинений лише емоціями та примхами так званого поклонника». Така людина приходиться на поклоніння з нешанобливим ставленням, одягом та поведінкою; їй бракує належного налаштування на поклоніння Богові, бо вона не знає Його і який Він. Цей поклонник ніби йде у галасливе місце, що нагадує скоріше карнавал, ніж поклоніння, на яке він приходиться в одязі фальшивої благодаті, не одягнений у білу одягу праведності святих (**Об'явлення 19:8**), бо не знає правди про вимоги благодаті Святого Бога. Такі віряни кажуть, що люблять Бога, не маючи потреби слухатися Його чи жити ділами віри заради любові. Ці люди подібні до дерев, що не приносять добрих плодів, ігноруючи те, що написано: **«Кожне ж дерево, що доброго плоду не родить, буде зрубане та й в огонь буде вкинене», (Матвія 3:10)**, і що любити Бога означає слухатися Його, як каже Христос: **«Якщо Ви Мене любите, Мої заповіді зберігайте!» (Івана 14:15)**.

З іншого боку, **істина без духу веде до внутрішнього формалізму**, подібного до формалізму фарисеїв за часів Ісуса, **що також є огидним для нашого Небесного Отця; бо це поклоніння через примусовий послух і без любові, а любов є духом закону. «Бог є любов» (1 Івана 4:8)** і всі Його заповіді та вимоги засновані на принципі любові; оскільки всі вони відображають Божий характер і свідчать про те, ким є Бог, тому **неможливо поклонятися Богові без любові та власного вибору**.

Неможливо поклонятися Богові без одночасного поєднання обох речей; дух і правда – це дві сторони однієї медалі. Але є ще дещо: місце поклоніння, день і година – це те, що обирає Бог (**Повторення Закону 12:11**).

У стародавньому Ізраїлі на початку, після виведення Свого народу з Єгипту, Бог дав їм скинію возз'єднання (**Вихід 25:9; 27:21**), яку ми стисло оглянули у третій темі. Це було місце, обране Богом для збирання людей. Багато років по тому Бог обрав храм царя Соломона місцем їхніх зустрічей, потім це були синагоги, і, нарешті, після воскресіння Ісуса апостоли заснували Церкву, у якій ми **«уважаймо один за одним для заохоти до любові й до добрих учинків. Не кидаймо збору свого, як то звичай у деяких, але заохочуймося, і тим більше, скільки більше ви бачите, що зближається день той» (Євреїв 10:24-25)**. День возз'єднання – це той самий, що даний людині від початку і навіки; **«кожного новомісяччя в часі його, і щосуботи за часу її кожне тіло приходитиме, щоб вклонитися перед обличчям Моїм, говорить Господь» (Ісаї 66:23)**. У суботу о дев'ятій ранку за Божою постановою приносилася ранкова жертва, а вечірня жертва о третій годині дня, тієї самої години, коли Господь Ісус віддав Свого духа на Голгофі.

«У **1-й Хронік 16:1-36** ми бачимо зразкове поклоніння. Це урочисте святкування, шанобливе та радісне, з багатьма складовими: гімнами, псалмами, молитвою, жертвами, радістю, спілкуванням, вірою, повагою, благоговінням, захопленням, хвалою, читанням Святого Письма та свідченням; усе робиться, пам'ятаючи про милість, благодать і любов Бога до нас. Віддаючи Богові всю честь, славу, силу, мудрість, багатство та благословення.

Наша вірність Богу, відвідування церкви, особисте служіння, повсякденне життя, ставлення до інших, у майні та інших питаннях – усе є частиною поклоніння Всемогутньому».

Пам'ятайте, що любов і гроші нероздільні. Головне призначення грошей – використовувати їх на славу Божу: **«А всяка десятина з землі, з насіння землі, з плоду дерева, Господеві воно, святості для Господа!» (Левит 27:30)**, **«То станеться, на те місце, що його вибере Господь, Бог ваш, щоб Ім'я Його перебувало там, туди принесете все, що я вам наказую: свої цілопалення, і свої жертви, десятини свої та приношення рук своїх, і всі добірні жертви обітниць своїх, що обіцяєте Господеві» (Повторення Закону 12:11)**. Ісус каже: **«Тоді каже Він їм: Тож віддайте кесарево кесареві, а Богові Боже» (Матвія 22:21)**.

Десятина та пожертви чітко показують, кому ми поклоняємося та що є у наших серцях. Водночас своєю вірністю ми кажемо Богові, що любимо Його, довіряємо Йому, є Його слухняними управителями та визнаємо, що земля та все, що на ній, належать Йому і тільки Йому. Мінімальне зобов'язання **нещодавно народженого згори християнина становить 10 % його загального доходу**, лише 10 %, тому що він щойно народився згори. **Мінімальне зобов'язання зрілого християнина становить 20 %: 10 % десятина та 10 % пожертви**. Таким чином, ми мінімально беремо участь у підтримці Євангелія Ісуса, і це приємно Богові.

Брати з цих грошей для якоїсь іншої мети означає красти у Бога, і це те саме, що їсти заборонений плід, як це робили Адам і Єва в Едемі.

1-а Хроніки 16:29 каже: «**Дайте Господу славу Ймення Його, приносьте дарунка й приходьте перед лице Його! Кланяйтеся Господеві в величчі святому!**» Ми поклоняємося Богові, виховуючи у собі святий характер, подібний до характеру Христового, прагнучи моральної досконалості та дотримуючись християнських нормам поведінки щохвилини та щодня: любов, милосердя, праведність, терпіння, толерантність, щедрість, доброта, смирення, радість, мир, доброта, лагідність, самозречення та інші подібні речі; живучи так, щоб нести із собою плід Святого Духа.

«Важливість суботи як пам'ятного дня творіння полягає у тому, що вона завжди нагадує нам про справжню причину, чому слід поклонятися Богу, бо Він є Творцем, і ми – Його творіння. З цієї причини субота є частиною основи богослужіння. Справжній мотив божественного поклоніння полягає у відмінності між Творцем та Його творіннями.»

«Ні до чого святого, що належить до поклоніння Богу, не слід ставитися з недбалістю чи байдужістю. Ми повинні завжди пам'ятати про відмінність між священним і буденним. Великі ідеї, благородні думки та прагнення зміцнять наші думки щодо божественних речей. Амінь!»

Вірування адвентистів сьомого дня:

1) Святе Письмо

Святе Письмо, Старий і Новий Завіти – це написане Богом натхнене Слово Боже. Натхненні автори говорили та писали так, як їх спонукав Святий Дух. У цьому Слові Бог дав людству знання, потрібні для спасіння. Святе Письмо – це найвище, авторитетне та непомильне одкровення Його волі. Воно є мірилом характеру, перевіркою досвіду, остаточним явленням доктрин та достовірним записом Божих діянь в історії. (**Пс. 119:105; Пр. 30:5, 6; Іс. 8:20; Ів. 17:17; 1 Сол. 2:13; 2 Тим. 3:16, 17; Євр. 4:12; 2 Петр. 1:20, 21.**)

2) Трійця

Є один Бог: Отець, Син і Святий Дух – єдність трьох вічних Осіб. Бог безсмертний, всемогутній, всезнаючий, понад усім і всюдисущий. Він безкінечний і перевершує людське розуміння, проте пізнається через Своє самооб'явлення. Бог, який є любов'ю, навіки гідний поклоніння, обожнювання та служіння всього творіння. (**Бут. 1:26; Повт. 6:4; Іс. 6:8; Мт. 28:19; Ів. 3:16; 2 Кор. 1:21, 22; 13:14; Еф. 4:4-6; 1 Петр. 1:2.**)

3) Бог Отець

Бог, Вічний Отець, є Творцем, Джерелом, Охоронцем і Володарем усього творіння. Він справедливий і святий, милосердний і ласкавий, довготерпеливий і сповнений непохитної любові та вірності. Якості та сили, виявлені у Сині та Святому Дусі, також є властивими Отцю. (**Бут. 1:1; Повт. 4:35; Пс. 108:1, 4; Ів. 3:16; 14:9; 1 Кор. 15:28; 1 Тим. 1:17; 1 Ів. 4:8; Об. 4:11.**)

4) Бог Син (Ісус Христос)

Бог, Вічний Син, втілювався в Ісусі Христі. Через Нього було створено все, явлено Божий характер, здійснено спасіння людства та засуджено світ. Навіки істинний Бог, Він також став справжньою людиною, Ісусом Христом. Він страждав і добровільно помер на хресті за наші гріхи, а замість нас воскрес із мертвих і вознісся на небо, щоб служити у небесній святині від нашого імені. Він знову прийде у славі, щоб остаточно визволити Свій народ та відновити все творіння. (**Іс. 53:4-6; Дан. 9:25-27; Лк. 1:35; Ів. 1:1-3, 14; 5:22; 10:30; 14:1-3, 9, 13; Рим. 6:23; 1 Кор. 15:3, 4; 5:17; Кол. 1:15-19; Єв. 2:9-18; 8:1, 2.**)

5) Бог Святий Дух

Бог, Вічний Дух, діяв разом з Отцем і Сином у творінні, втіленні та викупленні. Він надихав авторів Святого Письма. Він наповнив життя Христа силою. Він торкається та переконує людей, а тих, хто відгукується, Він оновлює та перетворює на образ Божий. Він виливає духовні дари на Церкву. (**Бут. 1:1, 2; Лк. 1:35; 4:18; Ів. 14:16-18, 26; 15:26; 16:7-13; Дії 10:38; Рим. 5:5; 2 Кор. 3:18; 2 Петр. 1:21.**)

6) Творіння

Бог явив у Святому Письмі достовірну та історичну розповідь про Свої творчі діяння. Він створив Всесвіт і за шість днів створив «небо та землю, море та все, що у них», а сьомого дня відпочив. (Бут. 1-2; 5, 11; Вих. 20:8-11; Пс. 19:16; 33:6, 9; 104; Кол. 1:16.)

7) Природа людства

Чоловік і жінка були створені за образом Божим з індивідуальністю, силою та свободою мислити та діяти. Вони створені вільними істотами, але кожен з них є неподільною єдністю тіла, розуму та духу, залежними від Бога у житті, диханні та всьому іншому. Коли наші прабабки не послухалися Бога, то заперечили свою залежність від Нього та втратили своє високе становище. Образ Божий у них спотворився, і вони стали підвладними смерті. Їхні нащадки поділяють цю **грішну** природу та її наслідки. (Бут. 1:26-28; 2:7; 3; Пс. 8:4-8; Дії 17:24-28; Бут. 3; Рим. 5:12-17; 2 Кор. 5:19, 20.)

8) Велика боротьба

Усе людство зараз втягнуте у велику суперечку між Христом і сатаною щодо характеру Бога, Його закону та суверенності над усесвітом. Цей конфлікт виник на небесах, коли створена істота, наділена свободою вибору, через самозвеличення стала сатаною – противником Бога, і підбурила до повстання частину ангелів. Він приніс у цей світ дух бунту. Цей світ, за яким спостерігало усе творіння, став ареною вселенського конфлікту, у якому Бог любові зрештою буде виправданий. (Бут. 3; 6-8; Іс. 14:12-14; Єз. 28:12-18; Рим. 1:19-32; 5:12-21; 8:19-22; 1 Кор. 4:9; Євр. 1:14; 1 Петр. 5:8; 2 Петр. 12:4-9.)

9) Життя, смерть і воскресіння Христа

У житті Христа, сповненому досконалого послуху Божій волі, у Його стражданнях, смерті та воскресінні, Бог дарував єдиний засіб спокутування людських гріхів, щоб ті, хто вірою приймає це спокутування, могли мати вічне життя, а все творіння могло краще зрозуміти безмежну та святу любов Творця. (Іс. 53; Ів. 3:16; Рим. 1:4; 3:25; 4:25; 8:3, 4; 2 Кор. 5:14, 15, 19-21; Фил. 2:6-11; Кол. 2:15; 1 Ів. 2:2; 4:10.)

10) Досвід спасіння

У безмежній любові та милосерді Бог зробив Христа, який не знав гріха, гріхом за нас, щоб у Ньому ми могли стати праведними перед Богом. Під впливом Святого Духа ми відчуваємо свою нужденність, визнаємо свою гріховність, каємося у своїх провинах та виявляємо віру в Ісуса як Спасителя та Господа, Заступника та Взірця. Ця спасительна віра приходить через божественну силу Слова та є даром Божої благодаті. Через Христа ми виправдані та звільнені від влади гріха. Перебуваючи у Ньому, ми стаємо учасниками Божої Істоти та маємо впевненість у спасінні зараз і на суді. (Ів. 3:16; Рим. 3:21-26; 8:1-4, 14-17; 5:6-10; 10:17; 2 Кор. 5:17-21; Гал. 1:4; 3:13, 14, 26; 4:4-7; Еф. 2:4-10; Євр. 8:7-12; 1 Петр. 1:23; 2:21, 22.)

11) Зростання у Христі

Своєю смертю на хресті Ісус переміг сили зла. Той, хто підкорив демонічних духів під час Свого земного служіння, зламав їхню владу та забезпечив їм остаточну загибель. Перемога Ісуса дає нам перемогу над злими силами, які все ще прагнуть контролювати нас, коли ми ходимо з Ним у мирі, радості та впевненості у Його любові. Тепер Святий Дух живе у нас і вселяє нам силу. Постійно віддані Ісусу як нашому Спасителю та Господу, ми звільняємося від тягаря наших минулих вчинків. Ми більше не живемо у темряві, страху перед злими силами, невігластві та безглуздісті нашого колишнього способу життя. У цій новій свободі в Ісусі ми покликані уподібнюватися до Його характеру, щодня спілкуючись з Ним у молитві, приймаючи Його Слово, роздумуючи над ним та Його провидінням, співаючи Йому хвалу, збираючись разом для поклоніння та беручи участь у місії Церкви. Ми також покликані наслідувати приклад Христа, співчутливо служачи фізичним, психічним, соціальним, емоційним та духовним потребам людства. Коли ми з любов'ю служимо тим, хто нас оточує, і бачимо Його спасіння, то Його постійна присутність з нами через Духа перетворює кожную мить і кожне завдання на духовний досвід. (1 Хр. 29:11; Пс. 1:1, 2; 23:4; 77:11, 12; Мт. 20:25-28; 25:31-46; Лк. 10:17-20; Ів. 20:21; Рим. 8:38, 39; 2 Кор. 3:17, 18; Гал. 5:22-25; Еф. 5:19, 20; 6:12-18; Фил. 3:7-14; Кол. 1:13, 14; 2:6, 14, 15; 1 Сол. 5:16-18, 23; Євр. 10:25; Як. 1:27; 2 Петр. 2:9; 3:18; 1 Ів. 4:4.)

12) Церква

Церква – це спільнота вірян, які сповідують Ісуса Христа як Господа і Спасителя. Ми об'єднуємося для поклоніння, спілкування, навчання Слову, проведення Господньої Вечері, служіння людям та для всевітнього проголошення євангелія. Церква – це Божа родина. Церква – це тіло Христове. (Бут. 12:1-3; Вих. 19:3-7; Мт. 16:13-20; 18:18; 28:19, 20; Дії 2:38-42; 7:38; 1 Кор. 1:2; Еф. 1:22, 23; 2:19-22; 3:8-11; 5:23-27; Кол. 1:17, 18; 1 Петр. 2:9.)

13) Залишок християн та їхня місія

Вселенська Церква складається з усіх, хто щиро вірить у Христа, але в останні дні залишок вірних має дотримуватися заповідей Божих та віри Ісуса. Цей залишок сповіщає про прихід судної години, проголошує спасіння через Христа та сповіщає про наближення Його другого приходу. (2 Кор. 5:10; 1 Петр. 1:16-19; 4:17; 2 Петр. 3:10-14; Об. 12:17; 14:6-12; 18:1-4.)

14) Єдність у Тілі Христовому

Церква – це одне тіло з багатьма членами, покликаними з кожного народу, племені, язика та людей. Ми всі рівні у Христі. Через одкровення Ісуса Христа у Святому Письмі ми поділяємо одну й ту саму віру та надію і проголошуємо євангеліє як один свідок усім. Ця єдність має своє джерело в єдності триєдиного Бога, який усиновив нас як Своїх дітей. (Пс. 132:1; Ів. 17:20-23; Дії 17:26, 27; 1 Кор. 12:12-14; 2 Кор. 5:16, 17; Гал. 3:27-29; Еф. 4:3-6, 11-16; Кол. 3:10-15.)

15) Хрещення

Хрещенням ми сповідуємо свою віру у смерть і воскресіння Ісуса Христа, свідчимо про нашу смерть для гріха та мету ходити в оновленні життя, і нас приймають як членів Його Церкви. Хрещення символізує нашу єдність з Христом, прощення наших гріхів та прийняття нами Святого Духа. Воно відбувається через занурення у воду і згідно з інструкціями у Писанні та прийняттям його вчень. (Мт. 28:19, 20; Дії 2:38; 16:30-33; 22:16; Рим. 6:1-6; Гал. 3:27; Кол. 2:12, 13.)

16) Вечера Господня (Причастя)

Вечера Господня – це прийняття символів тіла і крові Ісуса як вияв віри у Нього, нашого Господа і Спасителя. Підготовка до Вечері включає самоаналіз, покаяння та сповідь. Наш Учитель встановив обряд омивання ніг, що символізує оновлення, висловлює готовність служити один одному у християнській смиренності та об'єднує наші серця у любові (Мт. 26:17-30; Ів. 6:48-63; 13:1-17; 1 Кор. 10:16, 17; 11:23-30; Об. 3:20.)

17) Духовні дари та служіння

Бог дарує всім членам Своєї Церкви в усі віки духовні дари. Дані через Святого Духа, Який розподіляє їх між кожним членом за Своєю волею, ці дари забезпечують усі здібності та служіння, потрібні церкві для виконання її божественно призначених функцій. Деякі члени покликані Богом і наділені Духом для функцій, визнаних церквою у пастирському, євангелізаційному та навчальному служінні, особливо важливих для підготовки членів до служіння. (Дії 6:1-7; Рим. 12:4-8; 1 Кор. 12:7, 11, 27, 28; Еф. 4:8, 11-16; 1 Тим. 3:1-13; 1 Петр. 4:10, 11.)

18) Дар пророцтва

Писання свідчить, що одним із дарів Святого Духа є пророцтво. Цей дар є розпізнавальною ознакою церкви із залишку християн, і ми віримо, що він проявився у служінні Еллен Г. Вайт. Її праці мають пророчу силу та несуть втіху, поради, настанови і виправлення церкві. (Йоїл. 2:28, 29; Дії 2:14-21; Євр. 1:1-3; Об. 12:17; 19:10.)

19) Закон Божий

Великі принципи Божого закону втілено у Десяти Заповідях і проілюстровано життям Христа. Вони виявляють Божу любов, волю та наміри щодо людської поведінки та стосунків, і обов'язкові для кожного у будь-якому віці. Ці заповіді є основою Божого завіту з Його народом і мірилом у Божому суді. (Вих. 20:1-17; Повт. 28:1-14; Пс. 18:7-14; Мт. 5:17-20; Ів. 14:15; 1 Ів. 2:3; 5:3; Об. 12:17; 14:12.)

20) Субота

Милостивий Творець після шести днів творіння на сьомий день відпочив і заповів, щоб субота стала пам'яткою творіння для всіх людей. Четверта заповідь незмінного Божого закону вимагає дотримуватись суботи як дня відпочинку, поклоніння та служіння у гармонії

з вченням та практикою Ісуса, Господа суботи. Це символ нашого викуплення у Христі, знак нашого освячення та вірності. Субота – це вічний знак Бога Його вічного завіту між Ним та Його народом. (Бут. 2:1-3; Вих. 20:8-11; 31:13-17; Лев. 23:32; Повт. 5:12-15; Іс. 56:5, 6; 58:13, 14; Єз. 20:12, 20; Мт. 1:12; Лк. 4:11.)

21) Управління

Ми – Божі управителі, яким Він довірив час і можливості, здібності та майно, а також благословення землі та її ресурсів. Ми відповідальні перед Ним за їхнє належне використання. Ми визнаємо, що все належить Богові, вірним служінням Йому та нашим ближнім, поверненням десятини та пожертвуваннями для проголошення Його євангелія та підтримки й зростання Його Церкви. (Бут. 1:26-28; 2:15; Ог. 1:3-11; Мал. 3:8-12; Мт. 23:23; 1 Кор. 9:9-14.)

22) Християнська поведінка

Ми покликані бути благочестивими людьми, які думають, відчувають і діють у гармонії з біблійними принципами в усіх аспектах особистого та соціального життя. Щоб Дух уподібнював нас до характеру нашого Господа, ми повинні займатися лише тим, що принесе Христову чистоту, здоров'я та радість у наше життя. (Лев. 11:1-47; Рим. 12:1, 2; 1 Кор. 6:19, 20; 10:31; 2 Кор. 10:5; Фил. 4:8; 1 Тим. 2:9, 10; 1 Петр. 3:1-4; 1 Ів. 2:6.)

23) Шлюб і сім'я

Шлюб був створений Богом в Едемі та підтверджений Ісусом як довічний союз між чоловіком та жінкою у люблячому партнерстві. Перед Богом та подружнім партнером християнин складає шлюбні зобов'язання, що повинні укладати лише чоловік та жінка, які поділяють спільну віру. Щодо розлучення, Ісус навчав, що людина, яка розлучається з подружнім партнером, окрім випадків розпусти, та одружується з кимось іншим, чинить перелюб. Бог благословляє сім'ю та бажає, щоб її члени допомагали одне одному зростати до повної зрілості. Батьки повинні виховувати своїх дітей у любові та послуху Господу. (Бут. 2:18-25; Вих. 20:12; Повт. 6:5-9; Пр. 22:6; Мал. 4:5, 6; Мк. 10:11, 12; Ів. 2:1-11; 2 Кор. 6:14; Еф. 6:1-4.)

24) Служіння Христа у Небесній Святині

На небесах є святиня, справжня скинія, яку встановив Господь, а не люди. У ній Христос служить нам, надаючи вірянам блага Своєї викупної жертви, принесеної раз і назавжди на хресті. Він розпочав Своє заступницьке служіння, прообразом якого є робота первосвященника у святилищі земної святині. У 1844 році, наприкінці пророчого періоду у 2300 днів, Він вступив у другу та останню фазу Свого викупного служіння. Попередній суд показує Богові, хто з мертвих упокоївся у Христі і, отже, у Ньому вважається гідним брати участь у першому воскресінні. Він також показує, хто з живих перебуває у Христі, дотримуючись заповідей Божих і віри Ісуса, і тому у Ньому готовий до перенесення у Його вічне Царство. Він проголошує, що ті, хто залишився вірним Богові, отримують Царство. Завершення цього служіння Христа ознаменує завершення людського випробування перед Другим пришестям. (Чис. 14:34; Єз. 4:6; Дан. 7:9-27; 8:13, 14; 9:24-27; Євр. 1:3; 8:1-5; 9:11-28; Об. 14:6, 20:12.)

25) Друге пришестя Христа

Друге пришестя Христа – це благословенна надія Церкви. Пришестя Спасителя буде буквальним, особистим, видимим і всесвітнім. (Мт. 24; Мр. 13; Лк. 21; Ів. 14:1-3; Дії 1:9-11; 1 Кор. 15:51-54; 2 Тим. 3:1-5; Тит. 2:13; Євр. 9:28; Об. 1:7; 14:14-20; 19:11-21.)

26) Смерть і воскресіння

Плата за гріх – смерть. Але Бог, єдиний безсмертний, дарує вічне життя Своїм викупленим. До того дня смерть є несвідомим станом для всіх людей. (Екл. 9:5, 6, 10; Ів. 5:28, 29; 11:11-14; Рим. 6:23; 1 Кор. 15:51-54; 1 Сол. 4:13-17; 1 Тим. 6:15; Об. 20:1-10.)

27) Тисячоліття та кінець гріха

Тисячоліття – це тисячолітнє царювання Христа з Його святими на небесах між першим і другим воскресіннями. Протягом цього часу нечестиві померлі будуть потрапляти на суд. Після його завершення Христос зі Своїми святими та Святим Містом зійде з небес на землю. Неправедні померлі воскреснуть, і сатана та його ангели оточать місто, але вогонь від Бога поглине їх і очистить землю. Таким чином, Усесвіт буде назавжди звільнений від гріха та грішників. (Єр. 4:23-26; Єз. 28:18, 19; Мал. 4:1; 1 Кор. 6:2, 3; Об. 20; 21:1-5.)

28) Нова Земля

На новій землі, де перебуває праведність, Бог створить вічний дім для викуплених та ідеальне середовище для вічного життя, любові, радості і навчання у Його присутності. (Іс. 35; 65:17-25; Мт. 5:5; 2 Петр. 3:13; Об. 11:15; 21:1-7; 22:1-5.)

**Ці уривки з «Вірувань адвентистів сьомого дня» було взято з вебсайту Церкви адвентистів сьомого дня. Для отримання додаткової інформації відвідайте вебсайт: <https://www.adventist.org/beliefs/>*

ВЕЛИКИЙ ЧАС СКОРБОТИ (СІМ ОСТАННІХ КАР)

Коли час благодаті закінчиться, почнеться цей жахливий великий час скорботи. Ангел милосердя (Об'явлення 7:2-3) залишає землю, і на нечестивих виливаються сім останніх кар, тоді як для Своїх вірних Бог стає притулком і захистом. Засурмлять труба за трубою (Об'явлення 8:12), а чаша за чашею (Об'явлення 16:1) будуть по черзі вилиті на порушників закону Божого, які живуть на землі, і так триватиме до кінця.

Чотири могутні ангели з Об'явлення 7 звільняють чотири вітри, які вони тримали, бо *діти Божі тепер досконалі та запечатані печаткою Бога.* Настане час труднощів і страждань, яких не було ніколи раніше. *Буде такий конфлікт, що його неможливо буде описати, і весь світ перебуватиме у руїнах.*

Пророцтво Ісуса щодо суду над Єрусалимом та його руйнування у Євангелії від Луки 21 було лише блідим відображенням того, що має статися на землі. Пам'ятайте, що *під час облоги Єрусалима матері їли своїх дітей.* У тому, що сталося зі святим містом, ми бачимо засудження світу, який відкинув милосердя Бога та зневажив Його закон.

«Справедливість, втілена у покаранні грішника, безсумнівно, є славою Бога, а також проявом Його милосердя та любові. Він правдивий, праведний, терплячий, добрий і милосердний. Він здійснив суд над богами цього світу, як Він це зробив у Єгипті. Він знищить землю вогнем, повеннями, землетрусами та карами».

Ще одна брехня нашого часу у тому, що оскільки Бог є любов, то Він не знищить грішника. Люди міркують, спираючись на свої нижчі норми, і доходять висновку, що Бог зробить так, як вони собі уявляють, забуваючи або ігноруючи те, що Бог каже: **«Оце ти робив, Я ж мовчав, і ти думав, що Я такий самий, як ти. Тому буду картати тебе, і виложу все перед очі твої! Зрозумійте ж це ви, що забуваєте Бога, щоб Я не схопив, бо не буде кому рятувати!»** (Псалми 49:21-22). Крім того, Господь каже: **«Моя пімста й відплата на час, коли їхня нога поскоквзеться, бо близький день погибелі їх, поспішає майбутнє для них»** (Повторення Закону 32:35).

Характер гріха настільки огидний для Бога, що його неможливо виміряти. Бог є Законодавцем усесвіту та моральним Правителем. Як такий, Він встановлює та виконує Свої закони. Закони такі, що як не мають вони покарання, то не мають сили. Написано: **«Душа, що грішить, вона помре»** (Єзекіїла 18:4). **«І ось білий кінь, а Той, Хто на ньому сидів, зветься Вірний і Правдивий... А з Його уст виходив гострий меч, щоб ним бити народи... І схоплена була звірина, а з нею неправдивий пророк... А решта побита була мечем Того, Хто сидів на коні, що виходив із уст Його. І все птаство наїлося їхніми трупами...»** (Об'явлення 19:11, 15, 20, 21).

Хтось може уявляти, що люблячий батько, маючи силу допомогти, не дозволить своїм дітям страждати від вогню вічної смерті. *Але заради блага Своїх вірних дітей та безпеки всього всесвіту, Бог покарає болісною та вічною смертю тих, хто не покається у своїх гріхах.* Він покарає порушника, як і сказав. Бог не діє за людським планом, бо: **«Господня земля, і все, що на ній, вселенна й мешканці її»** (Псалом 23:1). Він застосує безкінечну справедливість, яку людина не має права застосовувати до своїх ближніх. Ной би дуже розлютив Бога, якби втопив одного зі своїх насмішників та кривдників, але Бог втопив увесь світ, який не зважав на попередження, дане для спасіння. *Хто каже: Бог не зробить те, що обіцяє? «Бог не чоловік, щоб неправду казати, і Він не син людський, щоб Йому жалкувати. Чи ж Він був сказав і не зробить, чи ж Він говорив та й не виконає?»* (Числа 23:19).

До цього моменту (до 2021 року) суди, які ми терпимо, не є карами гніву Божого – тими, які Він виллє на тих, хто має знамено звірини. **«Суди, що передували карам, не йдуть безпосередньо від Господа, адже Він попереджає, виправляє та показує нам єдиний правильний шлях. Якщо ті, хто був об'єктом Його опіки, живуть по-своєму, незалежно від Духа Божого, і обирають свій власний шлях, тоді Господь не довірив Своїм ангелам уберегти їх від атак сатани. Саме сила сатани сьогодні діє на морі та землі, приносячи лиха та страждання, знаходячи йому здобич, тому що Божий захист поступово залишає цей грішний світ. Коли час благодаті закінчиться, Святий Дух повністю відділиться від**

тих, хто відкинув попередження Ісуса Христа, і вони будуть залишені напризволяще на волю сатани. Божі кари виллються на Вавилон та його послідовників».

«Ангели Божі, які зруйнували та знищили Єрихон (Ісуса Навина 6), і за одну ніч убили сто вісімдесят п'ять тисяч воїнів асирійської армії (2 Царів 19:35) та ввели Єгипет у жалобу через смерть первістка країни (Вихід 12:29), чекають на Божий дозвіл, щоб вилити останні кари та посяяти спустошення по всій планеті».

Коли Христос перестане заступатися за грішну людину у Небесній Святині, гнів Всемогутнього Бога виллється на тих, хто поклоняється звірині та її образу і прийняв її знамено (Об'явлення 14:9-10).

«Незабаром настане час, коли після прийняття наказу про заборону купівлі чи продажу Святий Дух піде із землі, а ангел милосердя повернеться на небо, час випробування закінчиться, і чотири ангели звільнять вітри, а потім: «І я почув гучний голос із храму, що казав до семи Анголів: Ідьте, і вилийте на землю сім чаш гніву Божого!» (Об'явлення 16:1). «І пішов перший Ангол... І шкідливі та люті болячки обсіли людей, хто мав знамено звірини й вклонявся її образу» (Об'явлення 16:2).

«А другий Ангол вилив свою чашу до моря. І сталася кров, немов у мерця, і кожна істота жива вмерла в морі» (Об'явлення 16:3).

Ці дві кари збурили нечестивих проти праведників; вони думали, що ми накликали на них Божі суди, і якби вони могли позбутися нас, то ці кари б зупинилися. Було видано наказ про вбивство святих Всевишнього. Засудивши Божий народ на смерть, ті, хто це зробив, винні у кровопролитті так само, ніби вони своїми руками пролили їхню кров».

«Третій же Ангол вилив чашу свою на річки та на водні джерела, і сталася кров» (Об'явлення 16:4). Хоч які жакливі ці кари, Божа праведність і справедливість повністю виправдані. Той самий ангел, виливши третю чашу, проголошує: «Ти праведний, що Ти є й що Ти був, і святий, що Ти це присудив! Бо вони пролили кров святих та пророків, і Ти дав їм напитися крові. Вони варті того!» (Об'явлення 16:5-6).

У четвертій карі сонцю дається сила, щоб «палити людей огнем. І спека велика палила людей» (Об'явлення 16:8-9). Пророки описують стан землі у цей жакливий час. «Опустошене поле, упала в жалобу земля, бо спустошене збіжжя... Засоромилися рілники, голосили були виноградарі... Покорчилися зерна під своїми грудми, спорожніли комори... Як стогне товар, поголомшені череди, бо немає їм паші, отари спустошені!...бо водні джерела посохли, огонь же пожер пасовища пустині!» (Йоїла 1:10, 11, 17, 18, 20). «І обернуться пісні в палатах на зойк того дня, говорить Господь Бог: буде трупів багато, бо ворог на кожному місці накидає їх!» (Амоса 8:3).

«Ці кари не будуть вселенськими; інакше мешканці землі будуть повністю знищені». До кінця часу випробування через викупну кров Христа грішник не отримав повне покарання за свою провину, але тепер гнів Божий виливається чистим, без домішки милосердя. У ці дні буде спрага чути слова Господа, і вони шукатимуть їх усюди «та не знайдуть Його» (Амоса 8:11-12).

«А п'ятий Ангол вилив чашу свою на престола звірини. І затьмилося царство її, і люди від болю кусали свої язики, і Бога Небесного вони зневажали від болю свого й від своїх болячок, та в учинках своїх не покаялись!» (Об'явлення 16:10-11).

Божих вірних переслідуватимуть, вони страждатимуть від злиднів та нестачі їжі, але, як і пророк Ілля, не будуть покинуті напризволяще. «Господь то твій Сторож, Господь твоя тінь при правиці твоїй, удень сонце не вдарить тебе, ані місяць вночі!

Господь стерегтиме тебе від усякого зла, стерегтиме Він душу твою». «Бо Він тебе вирве з тенет птахолова, з моровиці згубної, Він пером Своім вкриє тебе, і під крильми Його заховаєш ти! Щит та лук Його правда. Не будеш боятися страху нічного, ані стріли, що вдень пролітає, ані зарази, що в темряві ходить, ані моровиці, що нищить опівдні, впаде тисяча з боку від тебе, і десять тисяч праворуч від тебе, до тебе ж не дійде!... Тільки своїми очима подивишся, і заплату безбожним попобачиш, бо Господа, охорону мою, Всевишнього ти учинив за своє пристановище! Тебе зло не спіткає, і до намету твого вдар не наблизиться» (Псалом 120:5-7; 90:3-10).

«Усі вірні, як і Яків, борються з Богом. На їхніх обличчях видно муки їхніх душ. Вони бліді, але не припиняють ревно молитися. Навколо них будуть загони могутніх ангелів; вони почули їхні

молитви та побачили їхні страждання. Ангели чекають на наказ свого Вождя, щоб витягнути їх із небезпеки, але вони повинні ще трохи почекати».

«Іхній ворог прийде раніше встановленого терміну, щоб убити їх, але не зможе перетнути кордон могутніх ангелів. На декого він нападе, коли вони втікатимуть із міст і містечок. Однак зброя, піднята проти них, зламається і впаде, наче вона із соломки. Ангели захищатимуть вірних у вигляді воїнів».

Пророк каже: **«І небеса звістять правду Його, що Бог Він суддя» (Псалом 49:6).** **«Після п'ятої кари на небі з'явилася рука, що тримала дві кам'яні таблиці;** це святий і справедливий закон Божий, проголошений на Синаї посеред грому та блискавки **(Вихід 19:16-18)**».

«Тепер Сам Бог знову об'являє закон як норму суду», бо він був даний нам як дороговказ у житті: любити Бога понад усе, усім своїм розумом, усім своїм серцем і всією силою своєї душі. Це перша й найбільша заповідь, що далі пояснюється у перших чотирьох заповідях. Ось також друга заповідь, що подібна до першої. **“Люби ближнього свого, як самого себе”**, це далі пояснюється в останніх шести заповідях. Рука відкриває скрижалі, і Десять заповідей настільки зрозумілі, що всі мешканці землі можуть читати їх, адже вони написані, немов вогняними літерами».

«Неспасенні засудять лжепасторів і засвоять свій урок, але буде вже надто пізно, бо навіки вони втратили спасіння. Невірні пастори пророкували улесливі речі, спонукаючи своїх слухачів не поважати Божий закон і насміхатися з нього, а також перелюбувати тих, хто його дотримувався та освячував. Ті, хто найбільше ними захоплюються, повстануть проти них, щоб знищити їх зброєю, яка мала бути використана для викорінення Божого народу».

«Шостий же Ангол вилив чашу свою на річку велику Ефрат, і вода її вихисла, щоб приготувати дорогу царям, які від схід сонця» (Об'явлення 16:12).

Духи демонів шукатимуть царів землі та всього світу, щоб обманом ув'язнити всіх людей і спонукати їх приєднатися до сатани у його останній битві проти Божого правління. **«І я бачив, що виходили з уст змія, і з уст звірини, і з уст неправдивого пророка три духи нечисті, як жаби, це духи демонські, що чинять ознаки. Вони виходять до царів усього всесвіту, щоб зібрати їх на війну того великого дня Вседержителя Бога» (Об'явлення 16:13-14).**

Тут пророцтво знову вказує на Вавилон, з якого походять ці демонічні духи; у цьому беруть участь три складові цього потрійного союзу: змії (сатана), звірина (папство) та лжепророк (протестантизм).

«Тепер зібралися дві великі антагоністичні сили, щоб зійтися в останній вирішальній битві між добром і злом. З одного боку Творець неба і землі. Усі, хто на його боці, носять на собі його печатку; вони виконують його заповіді. З іншого боку – князь темряви, а з ним ті, хто має знамено звірини: непокоря заповідям Бога, Творця всесвіту, відступництво та бунт».

«Сьомий же Ангол вилив чашу свою на повітря. І голос гучний залунав від небесного храму з престолу, говорячи: Сталось! І сталися блискавки й гуркіт та громи, і сталось велике трясіння землі, якого не було, відколи людина живе на землі... Великий такий землетрус, такий міцний! І місто велике розпалося на три частині, і попадали людські міста... І великий Вавилон був згаданий перед Богом, щоб дати йому чашу вина його лютого гніву... І зник кожен острів, і не знайдено гір!... І великий град, як важкі тягарі, падав із неба на людей. І люди зневажали Бога за покарання градом, бо кара його була дуже велика!...» (Об'явлення 16:17-21).

Друге пришестя Христа відбувається під час сьомої й останньої кари. Землетрус невимовно руйнівний **(Об'явлення 6:14-17)**. Кожна градина важить приблизно тридцять кілограмів. Всесвітня релігійна, політична та економічна конфедерація (Великий Вавилон), що переслідувала Божий народ, нав'язуючи знамено звірини, зазнала повного та цілковитого знищення.

Усемогутній, на чиєму одязі написано **«ЦАР НАД ЦАРЯМИ І ГОСПОДЬ НАД ПАНАМИ»**, веде небесне воїнство, що їде на білих конях, і вбране у білий та чистий лляний одяг. **«Очі його немов полум'я огняне, а на голові його багато вінців. Він ім'я мав написано, якого ніхто не знає, тільки Він Сам. І зодягнений був Він у шату, покрашену кров'ю. А йому на ім'я: Слово Боже... А з його уст виходив гострій меч, щоб ним бити народи. І Він пастиме їх залізним жезлом, і Він буде топтати чавило вина лютого гніву Бога Вседержителя!» (Об'явлення 19:12-13, 15-16).** «Уся земля хвилюється і здіймається, як хвилі океану. Її поверхня розколюється, а основи руйнуються. Приморські міста, через їхню зіпсованість, поглинають

розлучені хвилі. Великі, величні, горді та зарозумілі міста спустошені, ніби ними пройшлися віником. Палаці та розкішні будівлі, у яких магнати землі тринькали своє багатство у пошуках особистої слави, руйнуються на їхніх очах».

Ми продовжуємо дотримуватися Божого Слова та волі для Його вірних дітей у цей великий час скорботи.

ВЕЛИКИЙ ЧАС СКОРБОТИ (ЖИТТЯ І ДОСВІД ПРАВЕДНИХ)

Час благодаті закінчився; чотири вітри землі звільнилися, і чотири ангели, що тримали їх (**Об'явлення 7:1**) та ангел милосердя залишили свої місця. **Ісус Христос більше не заступається за людство у небесній святині; Його процес заступництва завершено.** На тих, хто відмовився покаятися та прийняти спасіння, що Христос пропонував з таким терпінням та любов'ю, виливається чистий Божий гнів, без домішок.

Діти Божі, які залишаються на землі у цей час, несуть печатку живого Бога і символічно представлені ста сорока чотирма тисячами слуг нашого Бога (**Об'явлення 7:4**). Ця група відрізняється та є особливою, тому що ці діти переживуть великий час скорботи без посередника. Вони визнають неймовірного та небажаного болісного випробування. **«Це випробування жакхливе і виходить за межі будь-якого розуміння. Ці часи, що чекають на нас, вимагають віри, здатної витримати втому, очікування та голод разом із ще гіршими труднощами».**

«Сьогодні ми не маємо потрібного досвіду, щоб переможно пережити цей **«час утиску, якого не було від існування люду»** (**Даниїла 12:1**) через нашу байдужість, недбалість та лінь. **Божественний стримуючий Дух покине керівні органи та нечестивих людей. Вони залишаться під контролем та керуванням сатани. Люди створюють закони, за якими, якщо Бог не скоротить час, загине кожна плоть** (**Матвія 24:22**).

Господь покличе багатьох до вічного спочинку перед цим часом скорботи, бо Він знає, хто зможе витримати випробування, яке спіткає тих, хто залишиться живим. До цього часу помре багато маленьких дітей, але ми знову побачимо їх у небесних дворах.

Мета сатани – стерти Божих слуг з лиця землі, щоб не було нікого, хто міг би оскаржити його верховенство у світі. **Ті, хто дотримується заповідей Божих і має свідчення Ісуса Христа, відчують гнів змія та його війства, які захочуть стерти їх з лиця землі.**

Сім останніх кар збурять нечестивих проти праведників, бо думатимуть, що ми викликали на них Божі суди, і якщо позбутися нас, карі припиняться».

Це дуже сумно, бо вбивці називають себе християнами, але не є учнями Христа. Вони лжеввіряни обмануті сатаною. Вони вірять, що йдуть за Ісусом, але через те, що відкинули світло істини, не люблять Біблію і не хочуть бути новими створіннями у Господі, йдуть за сатаною. Вони полюбили брехню, бо вважали її приємною, а зміна способу життя, якої вимагав Ісус, не була для них зручною. Вони змінили Біблію, пристосовавши її до бажаного способу життя. Вони ненавиділи навернення, яке пропонував Бог, і слідували своїм переконанням, дотримуючись власної думки, виправдовуючи себе перекрученою та спотвореною біблійною істиною.

Вони вирішили **«більше любити розкоші, аніж любити Бога»** (**2 Тимофія 3:4**), бо вони самолюбні та **«ненависники добра»** (**2 Тимофія 3:3**). Вони прийняли духа сатани, фальшивого Святого Духа. Як і Каїн, вони повстають проти своїх братів. Про них Ісус сказав: **«Вас виженуть із синагог. Прийде навіть година, коли кожен, хто вам смерть заповіді, то думатиме, ніби службу приносить він Богові! А це вам учинять, бо вони не пізнали Отця, ні Мене»** (**Івана 16:2-3**).

«Люди будуть настільки обдурені зловісним духом, яким сатана подув на них настільки повно, що заявлятимуть, що карі є результатом осквернення першого дня тижня, фальшивої суботи, знамена звірини. Популярні церкви проголосять зі своїх кафедр, що світ карають, бо неділю не шанують так, як належить. **Вони вимагатимуть не проявляти навіть мінімальної терпимості до тих, хто протистойть інституції церкви та державного закону.** Краще, скажуть вони, щоб постраждала невелика кількість, але не гинули цілі народи. Близько тисячі дев'ятисот дев'яноста років тому цей самий аргумент висунули проти Ісуса». **«І не поміркуєте, що краще для вас, щоб один чоловік прийняв смерть за людей, аніж щоб увесь народ мав загинути!»** (**Івана 11:50**). Це міркування буде вирішальним.

Коли буде оголошено смертний вирок проти всіх, хто не шанує неділі, Божий народ утече зі своїх домівок і приєднається до невеликих груп, щоб жити у найбільш людяних і найвідлюдніших місцях. Багато людей з усіх народів і класів, великих і малих, багатих і бідних, чорних і білих, будуть змушені підкоритися найнесправедливішому і найжорстокішому рабству. **Божі вірні переживуть дні страждань: їх закують у кайдани, ув'язнюватимуть у в'язницях, засуджуватимуть до смерті, а деяких покинуть помирати від спраги та голоду в огидних і темних підземеллях.**

Діти Божі будуть у різних місцях по всьому світу; вони переживатимуть особисті випробування, а не колективні. Кожен сам повинен буде витримати своє випробування та горе, ніби інших людей у світі не існує.

У ці скрутні часи землі та будинки святих не матимуть жодної цінності; вони не зможуть позбутися свого майна, щоб зробити свій внесок у поширення істини. **Якщо ми хочемо щось зробити для поширення євангелія, то повинні робити це сьогодні. Якщо ви хочете знати, коли і за скільки вам слід продати своє майно, запитайте Господа. Він покаже вам, що слід робити і коли.** Ми повинні завжди пам'ятати: **«Не складайте скарбів собі на землі... Складайте ж собі скарби на небі» (Матвія 6:19-20)** та **«Продавайте достатки свої та милостиню подавайте» (Луки 12:33)**; так ми повертаємо Богові Його майно у жертвах, що сприяють Його роботі у світі.

Усі Божі діти, які житимуть у цей час, переживуть горе та страждання Якова. Це буде час жахливих мук. Їхні бліді обличчя відображатимуть муки їхніх душ. **«Бо так промовляє Господь: Почули ми голос страху, переляку, й немає спокою... Запитайте й побачте, чи родить мужчина? Чому ж це Я бачу, що в кожного муда он руки його на стегнах його, немов у породіллі, і всяке обличчя поблідло? Ой горе, бо це день великий, немає такого, як він! А це час недолі для Якова, та з нього він буде врятований!» (Єремії 30:5-7).**

Праведники матимуть надзвичайно глибоке відчуття своєї нікчемності: це буде час важких душевних страждань, бо вони не зможуть згадати свої гріхи. Ці гріхи розглянули і стерли, їх уже не згадати. Але праведники пам'ятатимуть велич Божої милості та своє щире каяття і благатимуть про виконання Христових обітниць для розкаяних грішників. Їхній вірі нічого не бракуватиме, і вони триматимуться за силу Божу.

Божий народ не буде вільний від страждань. Навіть якщо його переслідуватимуть, тривожитимуть та позбавлять найважливіших потреб і їжі на землі, сповненій насильства, голоду та хвороб, він не буде залишений напризволяще. Господь готує Свій народ до цього випробування, де люди зречуться себе і їстимуть лише стільки, щоб не померти. Ми повинні навчитися повністю довіряти Богові та вірою цілковито покладатися на Його силу.

Через великі потреби протягом цього часу праведники житимуть хлібом і водою. Хоч і набагато менші, але їхні страждання будуть подібні до тих, що пережив Господь Ісус у пустелі спокуси. Але для них **«скельні твердині його недоступна оселя, його хліб буде даний йому, вода йому завжди запевнена!» (Ісаї 33:16)**. А за те, що **«Господа, охорону мою, Всевишнього ти учинив за своє пристановище! Тебе зло не спіткає, і до намету твого вдар не наблизиться, бо Своім Анголам Він накаже про тебе, щоб тебе пильнували на всіх дорогах твоїх» (Псалом 90:9-11)**. Бог забезпечить їх їжею, а святі ангели захистять.

«Навіть якщо у цей час, коли темрява огорне землю, вони не матимуть заступника, ніщо і ніхто не зможе завдати спілкуванню їхніх душ з Ісусом». Господь знає всі їхні слабкості та бачить усі їхні випробування. Він вищий за всі сили землі і надішле Своїх ангелів у всі найтемніші та найвідлюдніші місця, щоб принести туди світло і мир небесний. **Підземелля перетворять на замки, бо там живеють ті, хто має таку віру, і звідти до нашого Бога лунають гімни та молитви хвали, радості, віри і надії.** Сумні та похмурі стіни освітять небесне світло так само, як коли Павло та Сила молилися та співали Богові опівночі з темниці у Филипах (Дії 16:25).

Як і у випадку з пророком Єлисеєм, навколо тих, хто дотримується Слова Божого та має терпіння Христа, будуть орди могутніх ангелів (2 Царів 6:16-17). Ангели, сповнені ніжності та співчуття, були свідками їхніх страждань і чули їхні молитви, і лише чекають на наказ свого Вождя, щоб витягнути їх із небезпеки; **бо ніжний і лагідний Ісус надішле допомогу, коли ми її найбільше потребуватимемо. Божі вірні залишаться непохитними, і сатана та його армія не зможуть знищити їх, бо сильні ангели захистять їх.**

Наша підготовка полягає у тому, щоб повністю підкоритися Богові та співпрацювати зі Святим Духом, який разом з нашим Отцем і Спасителем здійснив наше освячення. **Ми повинні сумлінно, з великими зусиллями, і благодаттю та силою Христа досягти досконалості.** Ми повинні постійно вести війну проти наших плотських помислів. **Христос – наш приклад, ми – Його учні. Він дотримувався заповідей нашого Небесного Отця, і не було жодного гріха, за який сатана міг би Йому докорити; ми повинні робити те саме.** У такому стані ми зможемо пережити великий час скорботи. Ми впевнені, що **«той, хто в вас розпочав добре діло, виконає його аж до дня Христа Ісуса» (Филип'ян 1:6)**. Ми повинні навчитися контролювати себе та долати гріхи, які нас оточують. Поки триває життя, не буде ні хвилини спокою: боротьба невпинна, навіть якщо ми ніколи не зможемо досягти мети; ми маємо

прагнути досконалості всім своїм еством, знаючи, що у цьому житті ми ніколи її не матимемо. **«Бо це воля Бога, освячення ваше» (1 Солунян 4:3).**

Ці 144 000, усі, хто пережив великий час скорботи, якого не було від існування люду, ті, хто стояв без посередника під час вилиття Божих останніх судів, – єдині, хто співатиме **«пісню Мойсея та пісню Агнця»**. Пісню визволення, пісню їхнього досвіду – досвіду, якого жодна інша група людей ніколи не переживала. **«І я бачив щось, ніби як море скляне, з огнем перемішане. А ті, що перемогли звірину та образа його, і знамено його, і число його ймення, стояли на морі склянім, та мали гусла Божі. І співали вони пісню Мойсея, раба Божого, і пісню Агнця, говорячи: Великі та дивні діла Твої, о Господи, Боже Вседержителю! Справедливі й правдиві дороги Твої, о Царю святих!» (Об'явлення 15:2-3).**

«Святі Всемогутнього побачать себе в оточенні сатанинського війська та злих людей. Північ, небо почорніло. Божий народ замкнутий у жахливих тюремних камерах або ховається у тісних місцях у лісі та горах, благаючи про Божий захист. Не уникають смерті, і знищення тих, хто дотримується заповідей Божих і вірять в Ісуса. Усюди загони розлючених озброєних людей, готових взятися за вбивство та знищення, підбурювані легіонами злих ангелів, що переможно та глузливо кричать і бажають завдати шкоди. Вони збираються кинути на свою здобич, коли раптом на землю падає густа темрява, набагато глибша за темряву ночі. **«Сьомий же Ангол вилив чашу свою на повітря» (Об'явлення 16:17)**. Грізний і страшний грім оглушує своїм ревом усіх нечестивих. Бог от-от покаже Свою силу, щоб врятувати Свій народ, і голос Божий, подібний до шуму багатьох вод, трясє небо та землю».

«Оце каже Святий, Правдивий, що має ключа Давидового, що Він відчиняє, і ніхто не зачинить, що Він зачинає, і ніхто не відчинить... А що ти зберіг слово терпіння Мого, то й Я тебе збережу від години випробування, що має прийти на весь всесвіт, щоб випробувати мешканців землі. Я прийду незабаром. Тримай, що ти маєш, щоб твого вінця ніхто не забрав. Переможця зроблю Я стовпом у храмі Бога Мого, і він вже не вийде назовні, і на нім напишу Ім'я Бога Мого й ім'я міста Бога Мого, Єрусалиму Нового, що з неба сходить від Бога Мого, та нове Ім'я Своє» (Об'явлення 3:7, 10-12).

ПОВЕРНЕННЯ ХРИСТА

«Основи землі трясуться; будівлі падають з жахливим гуркотом. Море вирує, як у казані, і вся планета жахливо здригається. Серед найгущішої темряви постає невимовна слава: **«І голос гучний залунав від небесного храму з престолу, говорючи: Сталося!»** (Об'явлення 16:17). Найзарозуміліші та найвеличніші міста руйнуються, світ трясеться з великою силою і хитається, наче п'яний, розкішні палаци, у яких магнати тринькали свої багатства, руйнуються на їхніх очах. Стіни в'язниці розвалюються зверху донизу.

Далі чути **«блискавки й гуркіт та громи, і сталося велике трясіння землі, якого не було, відколи людина живе на землі...»** (Об'явлення 16:18). Сьомий ангел вилив свою чашу, і сьома кара обрушилася з усією лютью. Слава Божого престолу поширюється довкола: **«Ото Він із хмарами йде, і побачить Його кожне око»** (Об'явлення 1:7). Гори коливаються, як травинка на вітрові, і всюди з'являється розбите каміння. Світ у безладді та вирує, як хвилі океану; гірські хребти осідають, населені острови зникають, земна поверхня розколюється, розлючені хвилі поглинають морські порти, а величезний град робить свою руйнівну справу. **«І зник кожен острів, і не знайдено гір!... І великий град, як важкі тягарі, падав із неба на людей»** (Об'явлення 16:20-21).

Могили відкриваються. **«І багато-хто з тих, що сплять у земному поросі, збудяться, одні на вічне життя, а одні на наруги, на вічну гидоту»** (Даниїла 12:2). Усі, хто помер у вірі у Господне послання, виходять з гробів прославленими, щоб почути мирний завіт, який Бог укладає з тими, хто дотримувався Його закону. **«Ті, що Його прокололи були»** (Об'явлення 1:7), *ті, хто сміявся та насміхався з мук Христа на хресті, і найлютіші вороги Його істини та Його народу всіх віків людської історії, воскресають, щоб побачити Його у Його славі* та споглядати честь, якою винагороджуються вірні та слухняні. *Це воскресіння нечестивих відбувається невдовзі після останньої кари; воно відоме як особливе воскресіння, тому що для цих злих людей покарання та сором будуть більшими».*

«Незабаром в Оріоні відкривається простір, звідки доноситься голос Бога, щоб сповістити день і годину повернення Ісуса. 144 000 святих живі та впізнають і розуміють голос Бога, а нечестиві чують лише гуркіт грому та землетруси. Спрямувавши свої очі високо вгору, вірняни чують голос Бога; Його слова лунають по всьому світу гуркотом жахливого грому. Посеред цього моторошного та урочистого видовища, у кінці кожної фрази, святі, осяяні славою Божою та сьйвом обличчя Мойсея, коли він зійшов з гори Синай, вигукують: «Слава Богу! Алілуя!» Потім Бог виливає Своє вічне благословення на тих, хто шанував Його, освячуючи сьомий день, суботу, а потім лунає потужний крик перемоги над звіриную та її образом.

Неспасенні відчайдушно проклинають німу природу, свого бога: **«та й кажуть до гір та до скель: Поспадайте на нас, і позакривайте ви нас від лица Того, Хто сидить на престолі, і від гніву Агнця!...»** (Об'явлення 6:16). Безбожні сумують, тому що Бог переміг, байдужі до своєї гріховності, та шкодують про наслідки, але не каються у своїй нечестивості.

«Невдовзі в Оріоні з'являється маленька чорна хмара, приблизно вдвічі менша за долоню. Божий народ знає, що це знак Сина Людського. Вони урочисто та тихо споглядають, як вона наближається до землі, усе ближче і ближче, стаючи яскравішою та славішою, поки не перетворюється на велику білу хмару, основа якої подібна до всепоглинаючого вогню, а над нею – веселка завіту. Ісус крокує попереду як великий завойовник у супроводі мільйонів ангелів: **«І побачив я небо відкрите. І ось білий кінь, а Той, Хто на ньому сидів, зветься Вірний і Правдивий, і Він справедливо судить і воює. Очі Його немов полум'я огняне, а на голові Його багато вінців. Він ім'я мав написане, якого не знає ніхто, тільки Він Сам. І зодягнений був Він у шату, покращену кров'ю. А Йому на ім'я: Слово Боже. А війська небесні, зодягнені в білий та чистий віссон, їхали вслід за Ним на білих конях. А з Його уст виходив гострий меч, щоб ним бити народи. І Він пастиме їх залізним жезлом, і Він буде топтати чавило вина лютого гніву Бога Вседержителя! І Він має на шаті й на стегнах Своїх написане ймення: Цар над царями, і Господь над панами»** (Об'явлення 19:11-16).

«Ісус Христос, Цар царів, сходить у хмарі ангелів, оповитий полум'ям вогню, верхи на білому коні. **Ті, хто відіграв найважливішу роль у тому, щоб Його відкидали протягом століть світової історії та розп'яття, воскресли в особливому воскресінні, і разом із неспасеними, які залишалися живими до того моменту в історії викуплення грішної людини, споглядають цю сцену. Тепер присутні найбільші вороги, обманці та злочинці, які існували у світі від початку. Царі, президенти, священники, пастори,**

злочинці, лжепророки, лжехристи, генерали, солдати, правителі, судді, юристи та інші супроводжують звірину та лжепророка».

Ті, хто одягнув на Нього червоний одяг, поклав на голову терновий вінець і вдарив Його тростиною, яку вклали у Його праву руку, і ті, хто пронизав Його руки та ноги цвяхами, споглядають за Ним і сповнюються смутком. Усі вони пам'ятають, як зневажали Його любов і зловживали Його співчуттям. Дехто згадує, як замість Нього було обрано Варавву, убивцю та розбійника, і як Ісуса увінчали терням, побили батогами і розіп'яли. Правителі та священники пам'ятають, як у години Його мук на хресті вони насміхалися з Нього, кажучи: **«Він інших спасав, а Самого Себе не може спасти! Коли Цар Він Ізраїлів, нехай зійде тепер із хреста, і ми повіримо Йому! Покладав Він надію на Бога, нехай Той Його тепер визволить, якщо Він угодний Йому. Бо Він говорив: Я Син Божий...»** (Матвія 27:42-43).

Усі образи та зневаги, спрямовані проти Христа, усі страждання, завдані Його учням і всім святим у всі віки, будуть так само свіжими у їхній пам'яті, як і тоді, коли вони здійснювали всі ці сатанинські вчинки».

«Водночас відкривається могили померлих святих, і вірні померлі чують голос Христа: «Прокиньтесь, сплячі, і встаньте! Воскресніть до вічного життя». Живі святі та 144 000 вмить переминяться, і святі всіх віків разом підходять на зустріч із Господом у повітрі». **«Не хочу ж я, браття, щоб не відали ви про покійних, щоб ви не сумували, як і інші, що надії не мають. Коли бо ми віруємо, що Ісус був умер і воскрес, так і покійних через Ісуса приведе Бог із Ним. Бо це ми вам кажемо словом Господнім, що ми, хто живе, хто полишений до приходу Господнього, ми не попередимо покійних. Сам бо Господь із наказом, при голосі Архангола та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі, потім ми, що живемо й zostались, будемо схоплені разом із ними на хмарах на зустріч Господню на повітрі, і так завсіди будемо з Господом»** (1 Солунян 4:13-17). **«Ось кажу я вам таємницю: не всі ми заснемо, та всі переминимось, раптом, як оком змигнути, при останній сурмі: бо засурмить вона і мертві воскреснуть, а ми переминимось!...»** (1 Коринтян 15:51-52).

Дорогоцінні померлі, – від Адама до останнього померлого святого, – почують голос Сина Божого та вийдуть з могил, де вони були поховані, щоб мати безсмертне життя. Між коливаннями землі Син Божий кличе сплячих святих до життя. Увесь світ тремтітиме під кроками надзвичайної кількості всіх народів, племен, мов та людей. Вони всі виходять одягнені у славу безсмертя, вигукуючи: **«Де, смерте, твоя перемога? Де твоє, смерте, жало?»** (1 Коринтян 15:55).

«Через жажливий прояв Божого гніву без краплини милосердя падають нечестиві мешканці землі: священники, урядовці, прості люди, багаті й бідні, великі й малі, за те, що поклонилися звірині та її образу, і прийняли знамено звірини на свої чола або на свою руку, з якої вони пили **«вино Божого гніву»** (Об'явлення 14:10). **«І будуть побиті від Господа в день той лежати від краю землі й аж до краю землі: не будуть оплакувані, і не будуть позбирані, і не будуть поховані, гноєм стануть вони на поверхні землі!...»** (Єремії 25:33). **«І тоді то з'явиться той беззаконник, що його Господь Ісус заб'є Духом уст Своїх і знищить з'явленням приходу Свого»** (2 Солунян 2:8). **«А решта побита була мечем Того, Хто сидів на коні, що виходив із уст Його. І все птаство наїлося їхніми трупами...»** (Об'явлення 19:21). **«Бо наш Бог то палючий огонь!»** (Євреї 12:29); за гріх і грішників, які відкинули Його благодать і прощення.

Ім був даний випробувальний термін, щоб сформувати святий характер для небес, але вони не хотіли любити все чисте, й так і не вивчили мови небес, а тепер уже надто пізно. Життя, сповнене бунту проти Бога, позбавило їх можливості потрапити до небес. Чистота, святість і мир, що панують там, будуть для них мукою. Їхнє власне рішення та вибір визначили становище і долю нечестивих. Те, що їх виключили з небес, є актом їхньої власної волі та актом справедливості й милосердя від імені Бога».

«Ісус Христос “пошле Анголів Своїх Він із голосним сурмовим гуком, і зберуть Його вибраних від вітрів чотирьох, від кінців неба аж до кінців його» (Матвія 24:31). Ангели відведуть дітей до їхніх матерів. Тим часом прославлені святі возз'єднаються зі своїми друзями, яких смерть довго розділяла, щоб ніколи більше не розлучати, і з радісними піснями підуть до Божого міста, **«Єрусалиму Нового, що з неба сходить»** (Об'явлення 3:12).

Того дня викуплені сяятимуть у славі Отця і Сина, бо так написано: **«А розумні будуть сяяти, як світила небозводу, а ті, хто привів багатьох до праведности, немов зорі, навки віків»** (Даниїла 12:3). Граючи на своїх золотих арфах та співаючи: **«Христос переміг!»**, – ангели вітатимуть Царя та трофеї Його перемоги; **«ті, що прийшли від великого горя, і випрали**

одіж своєю, та вибілили її в крові Агнця...» (Об'явлення 7:14). Буде співатися переможна пісня: «Христос переміг!» Вона наповнить усі небеса. **Господь Ісус увійде до небесних атріумів у супроводі Своїх викуплених** свідчень про те, що Його страждання та жертва не були марними. Спаситель радіє, бачачи у Своему Царстві душі, які спаслися Його муками та приниженням, і з незламною любов'ю допускає кожну з них, кажучи: **«Увійди до радощів пана свого!» (Матвія 25:21).**

«Ангели приносять з міста блискучі корони, по одній для кожного, з написаними на них іменами. Деякі корони дуже яскраві та повні зірок, на інших їх мало, але всі задоволені своєю власною короною. Усі корони мають дорогоцінні камені відповідно до поведінки кожного з нас. Не буде спасених з короною без зірок».

Ісус Своєю правицею покладає вінці слави на голови всіх переможців. Усім дадуть пальмову гілку перемоги та блискучу арфу. Усі руки майстерно грають на струнах арф. **«Потому я глянув, і ось натовп великий, що його зраховати не може ніхто, з усякого люду, і племен, і народів, і язиків, стояв перед престолом і перед Агнцем, зодягнені в білу одягу, а в їхніх руках було пальмове віття» (Об'явлення 7:9).** Перед викупленими постає святе місто. Ісус широко відчиняє двері, що подібні дванадцятьом перлинам, і через них входять усі, хто дотримувався істини».

«Оце каже Перший й Останній, що був мертвий й ожив:... Не бійся того, що маєш страждати!... Будь вірний до смерти, і Я тобі дам вінця життя!» (Об'явлення 2:8, 10).

СПАДОК СВЯТИХ

В основі нашого права на небеса є праведність Христа та пролиття Його дорогоцінної крові, і тільки Христос та Його праведність. Немає кращого титулу, ніж той, який Христос дав нам Своєю перемогою на Голгофському хресті. Немає приємніших і славніших слів, ніж: **«Прийдіть, благословенні Мого Отця, посядьте Царство, уготоване вам від закладів світу» (Матвія 25:34)**. На небесних оселях, які Господь пішов для нас приготувати, написано наше ім'я. Вічні оселі наші у вічній країні. Амінь!

Плекаймо думки про Божу присутність у нас і постійно пам'ятаймо про вічні реалії; цей щит захищає нас від ворожих нападів, що порушують мир Христа, який є у наших серцях. Це дає нам спокій у бурі, силу та безпеку у непевні часи, а також віру, що підносить нас над усім, до чого ми схильні.

Великий Вчитель показує нам Свої красиві та дивовижні володіння. Звернімо свій погляд на Ісуса, а свій розум – на майбутнє життя та його величезні благословення. Коли ми порівнюємо тимчасові турботи з близькою славою, нас глибоко вражає контраст між ними, і все наше ество відчуває радість і спокій.

Спілкування та любов Бога і нашого Господа Ісуса, вдосконалення та піднесення всіх наших фізичних та інтелектуальних здібностей протягом вічних століть – це сильні мотиви та стимули, які зміцнюють та активують нас, щоб присвятити нашому Творцю та Спасителю любляче та бездоганне служіння нашого розуму та серця. **Будьмо у мирі з Богом і плекаймо впевненість, що ми спасенні, бо Господь Ісус це обіцяв. Вічне життя для нас уже почалося, за винятком моменту, у якому ми зараз живемо, бо ми проведемо його на новому небі та новій землі. «І бачив я небо нове й нову землю, перше бо небо та перша земля проминули... Оце оселя Бога з людьми, і Він житиме з ними! Вони будуть народом Його, і Сам Бог буде з ними, і Бог кожену сльозу з очей їхніх зітре, і не буде вже смерті. Ані смутку, ані крику, ані болю вже не буде, бо перше минулося!» (Об'явлення 21:1, 3-4)**. Ми будемо найщасливішими людьми!

«Ми, викуплені, будемо займатися тим, що ошчаслилювало Адама та Єву на початку. Ми побачимо надзвичайну красу та славу Ісуса. Нова земля буде неперевершеної пишноти, а все у ній такої піднесеної слави, що неможливо описати. Ми насолоджуватимемося незрівнянною глибиною любові Спасителя. Ми радітимемо чудовому розумінню **«глибини багатства, і премудрости, і знання Божого! Які невідомі присуди Його, і недосліджені дороги Його!» (Римлян 11:33)**. Жоден обмежений розум не може осягнути славу Божого раю».

«З престолу Бога та Агнця витікає ріка води життя, прозора, як кришталь. По обидва боки річки дерево життя, що родить дванадцять чудових плодів, які щомісяця дають свій плід» **(Об'явлення 22:1-2)**.

«Там будуть поля з високими зеленими травами із золотими та срібними неймовірно гарними прожилками, що викликають захоплення своїми елегантними переливами. Ліси будуть пишними та славетними. Усі тварини житимуть разом у досконалії єдності: лев, ягня, леопард та вовк.

Ми житимемо з силою та енергією вічної молодості й досягнемо досконалого стану людської раси у її первісній славі. Нікому не потрібен буде відпочинок; ми завжди відчуватимемо ранкову свіжість, яка ніколи не зникне: **«А ті, хто надію складає на Господа, силу відновлять, крила підіймуть, немов ті орли, будуть бігати і не потомляться, будуть ходити і не помучаться!» (Ісаї 40:31)**. Здобуття знань не втомить розуму і не послабить сил. Вільні від усіх хвороб і вад, ми матимемо міцну статуру. Усе на небесах – здоров'я і щастя – гарантоване.

Мир і гармонію небес не затьмарить присутність жодної невічливої чи грубої людини. Усі ми шукатимемо щастя та інтересів інших; там усе піднесено та благородно. Радість і щастя оточення будуть нашою найбільшою радістю. Не буде жодних конфліктів, і ніхто ніколи не завдасть нікому шкоди. Найбільший матиме найменшу самооцінку, а найменший буде найбільшим у вдячності та багатстві Його любові».

«Не буде жодних незрозумілих хибних знань, що затьмарюють розум. Істина та знання будуть ясними, чіткими та досконалими; сумнівів не існуватиме».

На небесах панує любов, і там немає неприємних елементів чи розбрату. Не буде ні спокус, ні гріха; не буде ні спокусника, ні дерева, через яке можна згрішити чи піддатися спокусам. Ми побачимо Бога, Отця і Сина віч-на-віч; це буде нашою найбільшою радістю. Ми матимемо

ніжні та близькі стосунки з нашим Творцем і Спасителем. Співчуття та доброзичливість пануватимуть у кожному серці та випромінюватимуться у кожному погляді.

Ми всі зрозуміємо, як ангели діють у нашому житті. **Ми будемо розмовляти з ангелом, який був нашим охоронцем з першої миті; який стежив за нашими кроками та покривав нашу голову у день небезпеки; який був з нами у долині смертної тіні, який позначив наше місце спочинку і який першим зустрів нас вранці у день воскресіння, і через нього дізнаємося історію Божого втручання у наше життя та від яких небезпек Він нас уберег.**

Нашим найбільшим привілеєм буде продовжувати свідчити про Бога протягом вічності, як Він сам сказав: **«Ви ж свідки Мої, говорить Господь, а Я Бог!» (Ісаї 43:12).** Ми будемо свідками Бога навіки. Ми будемо свідчити всім істотам зі світів, які не зазнали падіння, що Бог набагато більший, ніж нам розповідали, і про Його любов. Його справедливість, Його благодать і милосердя. Про терпіння і ніжність, з якими Він завжди ставився до нас.

Ми завжди будемо щасливі та життєрадісні завдяки частим мелодіям та пісням. Наш спів буде піснею нашого досвіду та проголошуватиме Божу славу: **«Великі та дивні діла Твої, о Господи, Боже Вседержителю! Справедливі й правдиві дороги Твої, о Царю святих! Хто Тебе, Господи, не побоїться, та Ймення Твого не прославить? Бо один Ти святий» (Об'явлення 15:3-4).** Ця божественна та небесна мелодія невимовна».

«Перед нами відкриється безмежне поле навчання та знань. Усе, що сьогодні знаходиться за темною завісою, стане доступним для відкритого дослідження перед нашими очима, – те, що ми можемо побачити лише крізь мікроскопи та телескопи. Нас навчатимуть про скарби всесвіту, здобуті протягом багатьох століть, коли істоти, що не впали, споглядали Божі діяння. Ми вирушимо у невпинні польоти до далеких світів, і з яким баченням пізнаємо зірки та планетарні системи, що обертаються навколо Божественного трону. Як написано: **«Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впало, те Бог приготував був тим, хто любить Його!» (1 Коринтян 2:9).**

«Протягом вічності нам відкриватимуться теми викуплення і ми краще зрозуміємо славу Христа. Нам буде показано історію початку гріха, фатальну брехню та злісні діяння сатани. Ми також побачимо та зрозуміємо діяння істини нашого Господа Христа, як, не відхиляючись від того, що є правильним, Він зіткнувся з чимось хибним та переміг його. **Наш Викупитель завжди носитиме сліди розп'яття.** Жорстока дія гріха залишить **свої вічні сліди на голові, боці, руках і ногах** тіла нашого Спасителя. **«А коли йому скаже хто: Що це за рани на твоїх руках? то відкаже: Побито мене в домі тих, хто кохає мене...» (Захарії 13:6).** Ми завжди чітко та повно знатимемо ціну нашого спасіння. **Рани та шрами нашого Викупителя будуть нашою найбільшою мотивацією розповідати всьому всесвіту історію нашого викуплення».**

«Там Ісус поведе нас до живої течії, що витікає з Божого престолу, і Він прояснить для нас усі життєві труднощі. І де ми бачили лише плутанину та розчарування, зруйновані цілі та плани, ми побачимо велику та тріумфальну мету та досконалу гармонію. Важкі для розуміння речі отримають своє пояснення, і таємниці Божої благодаті будуть нам відкриті».

Уся праця та тягарі, які ми самотньо несли, не розуміючи і радіючи лише тому, що через нашу віру в Ісуса Христа ми запустили сили, які діють на добро, – усе це буде винагороджено. Наша радість безперестанно зростатиме у вічності разом із плодами наших трудів.

«З розвитком знань постійно зростатимуть любов, благоговіння та щастя. Наша вдячність завжди буде щораз палкішою». Усі наші здібності розвиватимуться, а вміння зростатимуть. Ми будемо продовжувати найвеличніші справи, досягнемо найвищих прагнень і реалізуємо найбільші амбіції».

«Конфлікт закінчиться. Більше немає ні гріха, ні грішників. Від Того, Хто створив усе, постає життя, світло та задоволення у безкінечному просторі. Від найнепомітнішого атома до найнеосяжнішого світу – усе у досконалому тріумфі проголошує, що Бог є любов».

«Оце каже Той, Хто тримає сім зір у правиці Своїй, Хто ходить серед семи свічників золотих... Але маю на тебе, що ти покинув свою першу любов. Отож, пам'ятай, звідки ти впав, і покайся... Переможцеві дам їсти від дерева життя, яке в раю Божім» (Об'явлення 2:1, 4, 5, 7).

**«А до Ангола Церкви в Пергамі напиши: Оце каже Той, що має меча обосічного...
Переможцеві дам їсти приховану манну, і дам йому білого каменя, а на камені написане
ймення нове» (Об'явлення 2:12, 17).**

ОГНЯНЕ ОЗЕРО (ПЕКЛО)

Багато людей стикаються з серйозними проблемами, коли вивчають у Біблії тему пекла. Їх вражає, що неспасенні **«мучені будуть вони день і ніч на вічні віки»** (Об'явлення 20:10). Ці слова викликають у їхніх думках серйозні та важливі питання про Божу любов, милосердя та справедливість.

Огняне озеро – це вічне покарання, пекло, для тих, хто не здобув спасіння. Це невід'ємна частина Божого плану знищити гріх і спасти праведників навечно. Через це також очевидне милосердя та справедливість Бога. **Навіть саме пекло проголошує, що «Бог є любов»** (1 Івана 4:8).

Чи всі нечестиві будуть покарані навечно, незалежно від ступеня та кількості їхніх гріхів? Як Бог любові може бути таким жорстоким? Як Бог може покінчити з гріхом, якщо Він вічно тримає грішників живими у вогні? Чи, може, це хибне та перекручене вчення сатани, щоб обдурити нас щодо істини та характеру Бога?

Мільйони людей повернулися від Ісуса через хибне вчення про пекло. Оскільки характер і репутація великого Бога небес відіграють важливу роль, **ми ретельно дослідимо біблійні докази, щоб уникнути обману**; Святий Дух – наш учитель і, як завжди, поведе нас до всієї правди згідно з обіцянкою нашого Господа Ісуса. **«А коли прийде Він, Той Дух правди, Він вас попровадить до цілої правди, бо не буде казати Сам від Себе, а що тільки почує, казатиме, і що має настати, звістить вам»** (Івана 16:13).

Згідно з 2 Петра 2:9, нечестиві та неправедні – ті, кому не прощено, – будуть «збережені на день суду для кари». **Коли ж настане цей день суду?** Біблія завжди пояснює те, що у ній написано. В Об'явленні 20:7-9 сказано: **«Коли ж скінчиться тисяча років, сатана буде випущений із в'язниці своєї. І вийде він зводити народи, що вони на чотирьох краях землі, Гога й Магога, щоб зібрати їх до бою, а число їхнє як морський пісок. І вийшли вони на ширину землі, і оточили табір святих та улюблене місто. І зійшов огонь з неба, і пожер їх»**.

Звернімо увагу та чітко зрозуміймо, що каже Слово Боже: **«Коли має хто вухо, нехай слухає»** (Об'явлення 13:9). **Пекло** – це не місце, це **подія, яка відбудеться через тисячу років після другого пришествя Христа**, коли Бог зведе вогонь з небес, щоб викоринити гріх зі світу. **Вогонь пожирає, а не зберігає живими неправедних**, які не прийняли Христа як Агнца Божого, що бере на Себе гріх світу.

З іншого боку, сьогодні ніхто не може бути у пеклі чи раю, оскільки всі мертві перестали існувати та перетворилися на порох, бо коли Бог **«збирає їм духа вмирають вони, та й вертаються до свого пороху»** (Псалом 103:29). Іншими словами, мертві – це порох, вони ніде не існують і не живуть, вони не люди, і **пекло ще не настало**. Ісус Христос, говорячи про це, заявляє: **«І Він дав Йому силу чинити і суд, бо Він Людський Син. Не дивуйтесь цьому, бо надходить година, коли всі, хто в гробах, Його голос почують, і повиходять ті, що чинили добро, на воскресення життя, а котрі зло чинили, на воскресення Суду»** (Івана 5:27-29). Якщо мертві потраплять до раю чи пекла, яких сьогодні не існує, то вони не мертві і продовжують жити. Кого Ісус збирається воскресити після Свого повернення? Згідно з популярною та хибною доктриною про те, що душа ніколи не помирає, у гробах нікого немає. Ісус що, помиляється? Неможливо! **«Та душа, що грішить, вона помре»** (Єзекіїла 18:20).

Також важливо знати, що смерть поглинутих неспасених (стертих і повністю знищених), Ісус називає **«другою смертю»** (Об'явлення 21:8), бо, на відміну від першої смерті, воскреснути з неї неможливо. **Ця друга смерть вічна; людина, яка її зазнає, назавжди перестане існувати; вона більше ніколи не житиме**.

Наприкінці тисячі років, в Об'явленні 20:9 сказано, що святе місто, улюблене місто, сходить з небес, **неспасенні всіх віків воскресають**, і сатана спонукає їх напасти на місто, щоб спробувати захопити його. На початку штурму з небес сходить вогонь від Бога і поглинає всіх неспасених, як це сталося у Содомі та Гоморрі. **Це «пекло» Біблії**. Там, де існували Содом і Гоморра, знайшли лише попіл. Ці сусідні міста **«понесли кару вічного огню, і поставлені в приклад»** (Юди 7). **Цей вогонь вічний за своєю дією, а не за своєю тривалістю**.

Вогонь прийде та охопить усіх, хто чинить зло, і вони будуть знищені. Вогонь згасне, а нечестивих затопчуть, і вони **«стануть за попіл вони під п'ятами ніг ваших»** (Малахії 4:3). **«А ще трохи й не буде безбожного, і будеш дивитись на місце його і не буде його» і «Загинуть безбожні, і Господні вороги, як овечий той лій, зникнуть, у димі зникнуть вони!»** (Псалом 36:10, 20).

Ісус каже, що Він прийде, щоб **«кожному віддати згідно з ділами його» (Об'явлення 22:12). Дехто страждатиме довше та сильніше, ніж інші. Однак дуже скоро всі перетворяться на попіл, а вогонь зникне.** Найбільша трагедія – це не бути знищеним у пеклі, а не потрапити до раю, де можна жити вічно з Христом.

Сатана теж зазнає такого самого покарання; він перетвориться на попіл і перестане існувати. Про диявола Бог каже: **«І не буде тебе аж навіки!...» (Єзекіїля 28:19).**

Ісус прийшов, щоб спасти загублених. Послання Івана Хрестителя – це те саме запрошення Христа до світу: **«на покаяння для прощення гріхів» (Марка 1:4).** Я запрошую і вас: **«Покайтеся, бо наблизилося Царство Небесне».** Через це апостол проголошує: **«Господь... вам довготерпить, бо не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі навернулися до каяття» (2 Петра 3:9).** Оскільки багато хто відмовляється відчинити двері свого серця, Ісус любляче та ніжно прохає та обіцяє: **«Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду, і буду вечеряти з ним, а він зо Мною. Переможцеві сісти Я дам на Моєму престолі зо Мною, як і Я переміг був, і з Отцем Своїм сів на престолі Його» (Об'явлення 3:20-21).**

Коли Бог знищить грішника, якого настільки любить, що віддав за нього Свого єдинородного Сина, Боже серце пронизає невимовно сильний біль. Оскільки такий болісний вчинок для Бога любові неможливо описати словами, Біблія називає це Його дивним вчинком, бо це повністю суперечить Божій природі любові, милосердя та прощення. **«Бо повстане Господь... щоб Свій чин учинити, предивний Свій чин, щоб зробити роботу Свою, незвичайну роботу Свою!» (Ісаї 28:21).**

У нас ще є час, покиньмо наші злі вчинки та думки і навернімося до Бога, який помилує нас і простить наші гріхи, і Він більше ніколи їх не згадає. **«І не лякайтеся тих, хто тіло вбиває, а душі вбити не може; але бійтеся більше того, хто може й душу, і тіло вам занепасти в геєнні» (Матвія 10:28).**

ТИСЯЧОЛІТТЯ, ТРЕТЄ ПРИШЕСТЯ ХРИСТА І ОСТАННІЙ СУД

На жаль, багато зі сказаного про тисячу років Об'явлення, не відповідає дійсності. Біблія дуже чітко говорить про цей період часу. Однак більшість людей через свою ліню та байдужу духовність воліє вірити брехні, а не самостійно вивчати очевидні істини Слова Божого – ті, які розуміють навіть діти. Ось слова, з якими Ісус звертається до Церкви останніх днів: **«А не знаєш, що ти нужденний, і мізерний, і вбогий, і сліпий, і голий!... Кого Я люблю, тому докоряю й караю того. Будь же ревний і покайся!»** (Об'явлення 3:17, 19). Якщо ми продовжуватимемо перебувати у цьому ганебному стані, нас обдурять, бо ми не слухаємося заповіді Ісуса, яка говорить: **«Дослідіть но Писання, бо ви думаете, що в них маєте вічне життя, вони ж свідчать про Мене!»** (Івана 5:39).

Під час першого пришестя Ісуса як немовляти у Вифлеємі люди були заскочені зненацька і не були готові. Це правда, навіть попри те, що сотні старозавітних пророцтв детально описували Його перший прихід. Так само й сьогодні сотні біблійних пророцтв щодо другого пришестя Христа були хибно розтлумачені.

Ісус **«прийде так, як бачили ви, як ішов Він на небо!»** (Дії 1:11), – так сказали ангели учням, які були присутні під час вознесіння Христа. Цілком очевидно, що прихід нашого Господа буде повністю видимим, тому що Він повернеться на хмарі у тілесній подобі.

Він прийде у супроводі сили-силенної ангелів, бо **«коли ж прийде Син Людський у славі Своєї, і всі Ангели з Ним, тоді Він засяде на престолі слави Своєї»**, (Матвія 25:31). **«І побачить Його кожне око»** (Об'явлення 1:7).

Це славне пришестя буде **«як блискавка»** (Матвія 24:27) і могутніше за грім; **«Сам бо Господь із наказом, при голосі Архангола та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі»** (1 Солунян 4:16). **«Господь загримить з височини... Загримить на оселю Свою... Дійде гомін до краю землі, бо в Господа прія із народами, Він буде судити кожне тіло і несправедливих віддасть їхньому мечеві, говорить Господь»** (Єремії 25:30-31).

Біблія каже, що **«сі праведники воскреснуть під час другого пришестя Ісуса, якщо ми мертві, і переміняються, якщо ми живі»** (1 Коринтян 15:52), а потім усі ми будемо схоплені на хмарах, щоб жити вічно з Богом (1 Солунян 4:17). **«Мертві, які відкинули Євангеліє Ісуса Христа, залишаться у своїх гробах. Нерозкаяні живі помруть із сльивою Його пришестя»**.

Це друге пришестя також знаменує початок тисячі років Об'явлення, коли Ісус виконує видіння Івана: **«І схопив він змія, вужа стародавнього, що діялов він і сатана, і зв'язав його на тисячу років, та й кинув його до безодні, і замкнув його, і печатку над ним поклав, щоб народи не зводив уже, аж поки не скінчиться тисяча років. А по цьому він розв'язаний буде на короткий час»** (Об'явлення 20:2-3).

На початку цієї тисячі років вони сидять на престолах, **«і суд їм був даний,... які не вклонились звірині, ані образів її... І вони ожили, і царювали з Христом тисячу років»** (Об'явлення 20:4). Водночас **«блаженний і святий, хто має частку в першому воскресінні! Над ними друга смерть не матиме влади, але вони будуть священиками Бога й Христа»** (Об'явлення 20:6).

«Коли ж скінчиться тисяча років, сатана буде випущений із в'язниці своєї. І вийде він зводити народи» (Об'явлення 20:7-8): ті, хто нещодавно воскрес у другому воскресінні, **«А інші померлі не ожили, аж поки не скінчиться тисяча років»** (Об'явлення 20:5). Це воскресіння нечестивих, про яких Господь каже: **«І повиходять ті, що чинили добро, на воскресення життя, а котрі зло чинили, на воскресення Суду»** (Івана 5:29). **«А вам, хто утиски терпить, відпочинок із нами, коли з'явиться з неба Господь Ісус з Анголами сили Своєї, в огні полум'яному, що даватиме помсту на тих, хто Бога не знає, і не слухає Євангелії Господа нашого Ісуса. Вони кару приймуть, вічну погибель від лиця Господнього та від слави потуги Його»** (2 Солунян 1:7-9).

Ісус повернеться, щоб **«привести кожну справу на суд, і все потаємне, чи добре воно, чи лихе!»** (Екклезіяста 12:14). Він принесе Свою нагороду, щоб віддати кожному згідно з його ділами. **«Лише дві нагороди: вічне життя та вічна смерть»**. Вічна смерть – це друга смерть, що не має влади над тими, хто встане з могил у першому воскресінні.

Пам'ятайте, що у цей час **«будуть побиті від Господа в день той лежати від краю землі й аж до краю землі: не будуть оплакувані, і не будуть позбирані, і не будуть поховані, гноєм стануть вони на поверхні землі!...»** (Єремії 25:33). Пророк, розмірковуючи над цією сценою,

каже: «Дивлюся на землю, аж ось порожнеча та пустка, і на небо й нема його світла!» (Єремії 4:23); «І все птаство найлося їхніми трупами...» (Об'явлення 19:21).

Протягом тисячі років земля залишається порожньою та безладною. Це безодня, в'язниця, яку Бог приготував для сатани. Усі праведники будуть на небесах, а всі нечестиві – мертві. Не буде на землі нікого, кого сатана зможе обманути. Він залишатиметься тут тисячу років, зв'язаний ланцюгом обставин зі своїми підлеглими.

Після участі у «весільні вечері Агнця» (Об'явлення 19:9) на небесах відбувається ще один етап цього божественного суду. Праведні, які отримали владу судити, аналізують рішення щодо всіх нечестивих померлих, Боже ставлення до них та масштаб Божих спроб їх спасти. «І бачив я мертвих малих і великих, що стояли перед Богом. І розгорнулася книга, і розгорнулася інша книга, то книга життя. І суджено мертвих, як написано в книгах, за вчинками їхніми», (Об'явлення 20:12). Ми всі задоволені вироком Судді всіх людей, і радісно та весело співаємо: «Великі та дивні діла Твої, о Господи, Боже Вседержителю! Справедливі й правдиві дороги Твої, о Царю святих!» (Об'явлення 15:3).

Божий суд лише один; «від Господа суд для людини» (Приповісті 29:26). Бог «приведе кожну справу на суд, і все потаємне, чи добре воно, чи лихе!», (Екклезіяста 12:14). Тільки Бог є Суддею, оскільки тільки «Боже Слово... спосібне судити думки та наміри серця» (Євреїв 4:12). «І як людям призначено вмерти один раз, потім же суд» (Євреїв 9:27). Важливо знати, що *хоча це лише одне рішення, це процес, що складається з трьох етапів:* 1) аналіз, 2) судове рішення та 3) виконання вироку.

Слідчий суд перед пришестям – це перший етап; як ми вже знаємо, він розпочався у 1844 році. Це та частина суду, де аналізуються докази, щоб з'ясувати, чи людина щиро покаялася, прийняла Христа як Господа і Спасителя, визнала та відкинула всі свої гріхи та благала про прощення, дароване Богом, і прийняла Христа як свого Заступника та Його дорогоцінну кров, пролиту на Голгофі, якою було викуплено її спасіння, тому що тільки «Кров Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас від усякого гріха» (1 Івана 1:7). Тільки вони отримують вінець вічного життя, бо вони «випрали одіж свою, та вибілили її в крові Агнця» (Об'явлення 7:14). Це ті, хто дотримується Божих заповідей і вірять в Ісуса.

Усі, хто не покається та не визнає своїх гріхів, понесуть їх на собі та перейдуть до другого етапу – суду, бо їх зважили на терезах і визнали невідповідними.

Отже, наступний етап – це **суд**, на якому виноситься судове рішення для неспасених. **Вироком для всіх тих, хто не прийняв покаяння, запропонованого їм Христом, буде друга смерть – вічна смерть**, бо вони перестануть існувати назавжди. Розуміючим, що багато хто з поверхневим та оманливим покаєнням не ввійде у Царство Небесне; «**Бо смуток для Бога чинить каяття на спасіння, а про нього не жалуємо, а смуток світський чинить смерть**» (2 Коринтян 7:10). Вони ніколи не народжувалися згори, не мали діл покаєння, були байдужі до закону Божого, не дотримувалися і не слухалися заповідей Ягве, ніколи не боялися Бога і не дбали про своє спасіння зі страхом і трепетом. Чи не є ви одним із них? Сподіваюся, що ні. **Цей етап суду починається з другого пришестя Ісуса і закінчується після закінчення тисячі років.**

У кінці цього періоду часу ми побачимо «місто святе, Новий Єрусалим, що сходить із неба від Бога, що був приготований, як невіста, прикрашена для чоловіка свого» (Об'явлення 21:2). **Це буде третє пришестя Христа на землю, «І прийде Господь, Бог мій, і з Ним усі святі»** (Захарія 14:5).

На цьому етапі ми досягаємо останньої фази юридичного протоколу, яким є **виконавче рішення**, де виконується раніше визначений вирок: «Коли ж скінчиться тисяча років, сатана буде випущений із в'язниці своєї» (Об'явлення 20:7). Тепер це можливо, тому що «померлі не ожили, аж поки не скінчиться тисяча років» (Об'явлення 20:5). **Це воскресіння прокляття, друге воскресіння.** Ця подія звільняє сатану, бо у нього знову є ті, кого він може обдурити; обставини змінилися.

Сатана знову обманює неспасених: «І вийшли вони на ширину землі, і оточили табір святих та улюблене місто. І зійшов огонь з неба, і пожер їх» (Об'явлення 20:9). **Ця подія – справжнє пекло.** Кожен страждатиме відповідно до своєї злоби; інтенсивність і тривалість їхніх страждань будуть пропорційні тяжкості їхніх діянь. Вогонь згасне, коли завершиться його руйнівна робота. **Вони перестануть існувати назавжди.** Це друга смерть, від якої немає воскресіння, бо це – вічна смерть. «А оце буде рана, що нею поранить Господь всі народи, хто піде війною на Єрусалим: згниє тіло його, хоч він на ногах своїх буде стояти, і очі йому погниють в своїх ямках, і язик його погниє в своїх устах. І станеться в день той, між ними

настане велике збентеження, і схопить один руку одного, і підійметься рука його понад руку свого ближнього» (Захарія 14:12-13).

Вирок, винесений над сатаною, виконає сам Ісус: «Стало високим твоє серце через красу твою, ти занапастив свою мудрість через свою красу. Кинув Я тебе на землю, дав тебе перед царями, щоб дивились на тебе. Многою провин своїх, через кривду торгівлі своєї зневажив ти святині свої. І вивів Я огонь з твоєї середини, і він пожер тебе, і Я зробив тебе попелом на землі на очах усіх, хто бачить тебе. Усі, хто знає тебе серед народів, остовпіють над тобою; ти пострахом станеш, і не буде тебе аж навіки!...» (Єзекіїля 28:17-19).

ОСТАННІЙ ЗАКЛИК

Зрозуміло, що Бог є любов, що Його доброта безмежна, а милосердя вічне. У писаннях пророків чітко видно Божу любов до загубленого людства та Його дивовижний план спасіння. «Що ще, крім зробленого», – каже Ісус, – «Я міг би зробити для Своїх загублених овець»? Господь зробив усе, що міг, щоб спасти нас. Саме цієї миті Він збирає з усіх народів і людей дорогоцінні плоди Своїх величних діянь, на які Він чекав багато років.

Наша душа сповнена надії, а серце тане від усвідомлення того, що **немає** настільки великого та мерзенного **гріха, який Бог не міг би простити. Єдиний непростимий гріх – це той, який не визнають.** Бог створив нас особистостями з моральною свободою слухатися чи ні. Господь нікого не примушує, з власної волі та з любові до Бога ми повинні бажати наблизитися до Бога, щоб спасти свої душі. **«Саме ми вирішуємо, хочемо ми бути вільними від рабства гріха та розділити славу свободу дітей Божих чи ні».**

Христос Своєю любов'ю полонить наші серця й приводить нас до богоугодного смутку, що веде до прощення. Переконувати нас у гріху – це справа Святого Духа. Коли ці Три Божественні Особи торкаються наших сердець, ми усвідомлюємо, що подібні до брудного дрантя, гідного смерті й вічної загибелі, бо у нас самих немає нічого доброго. Ми визнаємо свою провинку як порушники Божих заповідей, адже все, що ми робили, переплетене з гріхом і самолюбством. Ми розуміємо, що лише кров Христа може очистити нас від усякого гріха й нечистоти. Ми падаємо ниць, бо почувасямо нікчемними, усвідомлюючи, що ми лицеміри й брехуни. Подібно до митаря з притчі, ми стоїмо здалека через свою недостойність і не наважуємося звести очей до неба; з розбитим, розкажаним і приниженим серцем, зі сльозами, що котяться по щоках на землю, ми звиваємо: **«Боже, будь милостивий до мене грішного!...» (Луки 18:13).**

Це болісне та щире покаяння супроводжується визнанням наших гріхів, бо ми знаємо, що без нього наша сповідь неприйнятна для Бога. Ми зобов'язуємося цілковито змінитися, і у цю мить отримуємо мир Христа. Ми вирішуємо, що ніщо не зможе нас зупинити, і через справжнє хрещення (із зануренням) публічно свідчимо, що тепер ми є синами і дочками Всевишнього. Народжуючись згори, ми відмовляємося від свого минулого життя, залишаємо позаду все, що ображає Бога, і віддаємося абсолютному послуху заповідям Господа у новому житті.

Найсуттєвіша проблема більшості християн у тому, що вони живуть за хибною релігією. Їхнє навернення настільки поверхневе, що вони не знають самозречення та послуху, яких вимагає від нас Євангеліє Христове. Вони живуть в ідолопоклонстві, поклоняючись собі більше, ніж будь-чому іншому. Не піддаючись переконанню Святого Духа у своїх гріхах, вони **залишаються частково сліпими.**

Загалом, як християни, ми захоплені світом та мирськими речами; ми не віримо тому, що говоримо. Ми завжди боремося за своє верховенство та байдужі до Божої волі й потреб ближнього. Наші зізнання у гріхах нещирі та йдуть не від серця. У ті рідкісні моменти, коли ми усвідомлюємо свою злобу, то виправдовуємо свою поведінку та звинувачуємо певні обставини, що, якби не вони, ми б не зробили того, що зробили. Ми релігійні, але залишаємося такими самими, а тепер ще гірше, бо ми... **«подібні до гробів побієних, які гарними зверху здаються, а всередині повні трупних кісток та всякої нечистоти!» (Матвія 23:27).**

Щоб досягти справжнього та щирого покаяння, перше, що ми повинні зробити для спасіння, це усвідомити та прийняти наш справжній стан. Ісус каже нам з вами, який наш справжній стан: **«ти літєплий, і ні гарячий, ані холодний» (Об'явлення 3:16); «А не знаєш, що ти нужденний, і мізерний, і вбогий, і сліпий, і голий!» (Об'явлення 3:17).** Як ті, хто називає себе християнами, ми розуміємо справжній духовний стан більшості з нас. Це і ваш духовний стан? Добре подумайте перш ніж відповісти на це запитання. Те, як Христос оцінює наш духовний стан, знаходиться у самісінькому центрі уваги. **Наша релігія хибна, бо ми приймаємо Ісуса як Спасителя, коли це нам зручно, і відкидаємо Його як Господа, бо Його бажання та заповіді нам огідні.** Це робить нас мерзеними.

Хибна релігія, якою живе багато християн, зумовлена тим, що вони сприймають Божий закон як обмеження їхнього щастя та непосильне ярмо, від якого хочуть звільнитися. Вони не мають ні розуму, ні думок Ісуса, який каже: **«Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм. Бож ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!» (Матвія 11:29-30).** Виконувати Божі заповіді – значить увійти у Господній спокій: **«Бо то любов Бога, щоб ми додержували Його заповіді, Його ж заповіді не тяжкі» (1 Івана 5:3).** Для вірного християнина, який всюди слідує за Ісусом, **найбільша**

щоденна насолода – це дотримуватися Господнього закону. Справжня релігія та щастя полягають у дотриманні закону свободи.

Оскільки ми живемо та практикуємо кам'яний ритуалізм замість справжнього поклоніння, ми робимо себе непотрібними для Бога; більш того, ми є перешкодою, тому що наша фальшива релігія лише збиває інших зі шляху, і призводить до їхньої погибелі замість спасіння. В Ісаї 1:4 Господь описує нас так: **«О люду ти грішний, народі тяжкої провини, лиходійське насіння, сини-шкідники». Що ви зробили для Господа?**

Гріх – це не лише помилкова дія, а й зла думка чи бажання. Це не чинення добра – це опір Божій владі у нашому повсякденному житті або стан внутрішнього бунту. Саме цей гріх лежить в основі релігійного досвіду, заснованого на формах і зовнішніх проявах, але позбавленого благодаті, побожності та справжньої любові до Христа.

Господь востаннє закликає: **«Умийтесь, очистьте себе! Відкиньте зло ваших учинків із-перед очей Моїх, перестаньте чинити лихе! Навчіться чинити добро, правосуддя жадайте, карайте грабіжника, дайте суд сироті, за вдову заступайтесь! Прийдіть, і будемо правуватися, говорите Господь: коли ваші гріхи будуть як кармазин, стануть білі, мов сніг; якщо будуть червоні, немов багрянця, то стануть мов вовна вони!»** – (Ісаї 1:16-18).

Ісус запрошує нас до щирого покаяння: **«Хай безбожний покине дорогу свою, а крутій свої задуми, і хай до Господа звернеться, і його Він помилує, і до нашого Бога, бо Він пробаचाє багато!»** – (Ісаї 55:7). **«Щоб відкинути, за першим поступованням, старого чоловіка, який зотліває в звабливих пожадливістях, та відновлятися духом вашого розуму, і зодягнутися в нового чоловіка, створеного за Богом у справедливості й святості правди. Тому то, неправду відкинувши, говоріть кожен правду до свого ближнього, бо ми члени один для одного. Гнівайтесь, та не грішіть, сонце нехай не заходить у вашому гніві, і місця дияволів не давайте! Хто крав, нехай більше не краде, а краще нехай працює та чинить руками своїми добро, щоб мати подати нужденному. Нехай жадне слово гниле не виходить із уст ваших, але тільки таке, що добре на потрібне збудування, щоб воно подало благодать тим, хто чує. І не засмучуйте Духа Святого Божого, Яким ви запечатані на день викупу. Усяке подратування, і гнів, і лютість, і крик, і лайка нехай буде взято від вас разом із усякою злобою. А ви один до одного будьте ласкаві, милостиві, прощаючи один одному, як і Бог через Христа вам простив!»** (Ефесян 4:22-32). **«Зглянутися над сиротами та вдовицями в утисках їхніх»** (Якова 1:27), бо **«Блаженний, хто дбає про вбогого, в день нещастя Господь порятує його! Господь берегтиме його та його оживлятиме»** (Псалом 40:2-3).

«Раджу тобі купити в Мене золота, в огні перочищеного, щоб збагатитись, і білу одужу, щоб зодягтися, і щоб ганьба наготи твоєї не видна була, а мастю на очі намасти свої очі, щоб бачити. Кого Я люблю, тому докоряю й караю того. Будь же ревний і покайся! Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду, і буду вечеряти з ним, а він зо Мною» (Об'явлення 3:18-20). Амінь!

ЩО МИ ПОВИННІ РОБИТИ?

Незабаром усе християнство буде повністю розділене лише на дві великі групи: тих, хто дотримується заповідей Божих і вірить в Ісуса, і тих, хто поклоняється звірині та її образу. Одна група матиме печатку живого Бога, а друга – знамено звірини. Ми будемо на боці вірних Богу або на боці противників нашого Творця та Викупителя. Ми будемо або холодними, або гарячими. Ми будемо належати або до істинної Церкви, або до однієї з хибних церков Вавилону. Ми всі повинні зробити вибір – золотієї середини немає: кожен повинен показати, на чому він боці. **Що нам робити?**

Спочатку ми повинні прийняти та визнати, що наша найбільша проблема та найнагальніша потреба – це підготуватися до цієї неминучої та жахливої кризи. На нас чекають часи страждань і труднощів. *Нам потрібна віра, здатна витримувати втому, зволікання та голод, віра, яка не похитнеться, незважаючи на найсуворіші випробування.* Нам потрібна віра, якої ми зараз не маємо. Такий досвід потрібен, але ми його не маємо через нашу лінь та недбалість. Нам бракує підготовки, яку може дати лише Христос. **Що нам робити?**

Дозвольмо Самому Христу сказати нам. Він наш Капітан, наш Пастир, і ми слідуємо Його голосу та наказам, як вівці Його пасовища, бо саме так ми безпечно прибудемо до порту.

У Своему одкровенні Господь Ісус залишив нам у письмовій формі все, що нам потрібно робити та знати. Порада для Церкви кінця часів, Лаодикії, така: **«Оце каже Амін, Свідок вірний і правдивий, початок Божого творива: Я знаю діла твої, що ти не холодний, ані гарячий. Якби то холодний чи гарячий ти був! А що ти літєлий, і ні гарячий, ані холодний, то випльну тебе з Своїх уст... Бо ти кажеш: Я багатий, і збагатів, і не потребу нічого. А не знаєш, що ти нужденний, і мізерний, і вбогий, і сліпий, і голий! Раджу тобі купити в Мене золота, в огні перочищеного, щоб збагатитись, і білу одєжу, щоб зодягтися, і щоб ганьба нагоди твоєї не видна була, а мастю на очі намасти свої очі, щоб бачити. Кого Я люблю, тому докоряю й караю того. Будь же ревний і покайся!»** (Об'явлення 3:14-19).

Лаодикія – це Церква залишку вірних, справжня Церква останніх днів. Це сучасний Ізраїль. Це Церква адвентистів сьомого дня, церква, за якою гряде Христос. Господь хоче для Себе «славу Церкву, що не має плями чи вади, чи чогось такого, але щоб була свята й непорочна!» (Ефесян 5:27).

Божественний діагноз є критично важливим і стовідсотково правильним. Пам'ятаючи, що «все, що давніше написане, написане нам на науку, щоб терпінням і потіхою з Писання ми мали надію» (Римлян 15:4), ми можемо чітко бачити наше справжнє становище. *Нам слід уважно вивчати книги, що містять світло, яке нам не подобається,* але яке Господь дав нам у вигляді слів попередження, застереження, докору та настанов, як ті, що наведено нижче.

Ці слова для нас. Вони написані після послання, даного церкві у Лаодикії. **«Послухайте ви, небеса, і ти, земле, почуй, бо говорить Господь: Синів Собі виховав й вихолав Я, а вони зняли бунт проти Мене!.. Віл знає свого власника, а осел ясла пана свого, а Ізраїль не знає Мене, не звертає уваги народ Мій на Мене... О люду ти грішний, народе тяжкої провини, лиходійське насіння, сини-шкідники, ви покинули Господа, ви Святого Ізраїлевого понехтували, обернулись назад! У що будете биті ще, коли неслухняними далі ви будете? Хвора ваша вся голова, і все серце боляще... Від подошви ноги й аж до голови нема цілого місця на ньому: рани й гудзі, та свіжі поразки невичавлені, і не позав'язувані, і оливою не порозм'якшувані... Коли б був Господь Саваот не лишив нам останку малого, ми були б як Содом, до Гоморри ми стали б подібні...»** (Ісаї 1:2-6, 9).

Пророк Єремія також має слова для Церкви останніх днів – слова, співзвучні з докором Христа в Об'явленні. **«Чи змінив люд богів, хоч не Бог вони? А народ Мій змінив свою славу на те, що не помагає!... Здивуйтеся цим, небеса, і затреміть, і злякайтесь над міру, говорить Господь! Бо дві речі лихі Мій народ учинив: покинули Мене, джерело живої води, щоб собі подовбати водозбори, водозбори поламани, що води не тримають»** (Єремії 2:11-13). Те, як Бог нарікає на Свій народ, показано ще суворіше: **«Звезди свої очі на гори порожні й дивися, де перелюбу ти не чинила? Ти для них по дорогах сиділа, немов той араб на пустині, і збездивився край твоїм блудом та лихом твоїм! І дощі були стримувані, і не було дощу пізнього, проте мала ти чоло блудниці, і стратила сором...»** (Єремії 3:2-3).

Як і Правдивий Свідок, обидва пророки так говорять, бо в усіх трьох випадках Той, Хто говорить, є однією Особою – Ісусом. «**Умийтесь, очистьте себе! Відкиньте зло ваших учинків із-перед очей Моїх, перестаньте чинити лихе! Навчіться чинити добро, правосуддя жадайте, карайте грабіжника, дайте суд сироті, за вдово заступайтесь! Прийдіть, і будемо правуватися, говорить Господь: коли ваші гріхи будуть як кармазин, стануть білі, мов сніг; якщо будуть червоні, немов багрянниця, то стануть мов вовна вони!**» (Ісаї 1:16-18). «**Вернися, відступна дочко Ізраїлева! говорить Господь... Я милостивий... Тільки пізнай же провину свою, бо ти проти Господа, Бога свого повсталала, і грішила з чужими під деревом кожним зеленим... Верніться... Я вам Господар... і вас поведу до Сіону!**» (Єремії 3:12-14).

Що нам робити? Ми повинні прийняти фатальний діагноз і виконати порадку Правдивого Свідка. Ми повинні почати з усвідомлення того, що ми – жалюгідні грішники. І тільки після цього шукати Бога всім своїм серцем та визнати свої гріхи з глибоким покаянням і болісним сумом, щоб відкинути їх. **Це має бути нашим другим кроком.** Через смиренне зізнання та справжню, щиру, розкайну та палку молитву, помолімося молитвою митаря, яку він промовив у храмі, і «здалека стояв, та й очей навіть звести до неба не смів, але бив себе в груди й казав: Боже, будь милостивий до мене грішного!...» (Луки 18:13). Нам також слід молитися молитвою царя Давида, яку він промовив після того, як тяжко згрішив і виніс собі смертний вирок. «**Помилуй мене, Боже, з великої милости Твоїєї, і з великого милосердя Свого загладь беззаконня мої! Обмий мене зовсім з мого беззаконня... бо свої беззаконня я знаю... Тобі, одному Тобі я згрішив, і перед очима Твоїми лукаве вчинив, тому справедливий... Серце чисте створи мені, Боже, і тривалого духа в моєму нутрі віднови. Не відкинь мене від Свого лиця, й не бери Свого Духа Святого від мене. Верни мені радість спасіння Твого, і з лагідним духом підтримай мене. Я буду навчати беззаконців доріг Твоїх, і навернуться грішні до Тебе. Визволь мене від переступу кровного, Боже, Боже спасіння мого, мій язик нехай славить Твою справедливість! Господи, відкрий мої уста, і язик мій звістить Тобі хвалу... Жертва Богові зламаний дух; серцем зламаним та упокореним Ти не погордуєш, Боже!**» (Псалом 50:3-6, 12-17, 19).

Нам потрібно оновити наше духовне життя, відновити сили нашого розуму та серця, і воскреснути з духовної смерті. **Ми повинні змінити свої пріоритети, ідеї, думки, звички та практики відповідно до Божої волі, чітко записаної у Його Слові. Наш спосіб життя має повністю перемінитися: він повинен охоплювати наше харчування, відпочинок, фізичну активність, роботу, мову, одяг, здоров'я тощо.** Це єдиний спосіб взяти участь у пізньому дощі.

Це послання Христа до Його Церкви дуже відверте, але його значення не позбавлене любові. Він Сам каже: «**Кого Я люблю, тому докоряю й караю того. Будь же ревний і покайся!**» (Об'явлення 3:19).

Мета цього послання – зламати нашу зарозумілість, наші вихвалання та нашу гординю. Водночас викрити обман нашої самоправедності та самодостатності, що подібні до огидного брудного дрантя. І виплекати у нас дух смирення, щирого визнання гріхів та покаяння. Прийдіть до ніг Христа з розкайним серцем і благайте Його очистити та змінити ваше серце. Тільки так буде покладено кінець нашому невірству, мирській приземленості, відсутності посвячення та бажанню бути номером один.

Ті, хто не приймає цього послання, залишатимуться літепними, самовпевненими та самодостатніми у власній праведності. Усі вони впадуть під час просіювання, не братимуть участі у пізньому дощі та втратять спасіння назавжди. **Усі ми, хто отримує це свідчення, будемо відчувати спонукання до глибокого покаяння. Ми будемо слухатися з усією щирістю та залишимося очищеними та готовими витримати день великої скорботи.**

Автором цього дивовижного звинувачення є Ісус, наш Спаситель і найкращий Друг. **Він говорить до кожного з нас окремо, бо звертається до кожного з нас особисто.** Він не лезить, бо хоче нашого спасіння. Він чітко каже, що ваше серце дуже оманливе (Єремії 17:9). Знайте, що ви лукавите, ви стверджуєте, що любите істину, але вам бракує християнської відданості та запалу. Ви стоїте однією ногою всередині, а другою назовні лише тому, що не хочете ризикувати, будучи невірняном. Ви не бажаєте умертвити своє «я» і ретельно дотримуватися принципів Моєї віри. Ви приділяєте мало зусиль та енергії Божій місії та дуже мало ототожнюєте себе з її інтересами. Ви завжди готові покинути своє місце у Моїй праці, коли цього вимагають ваші особисті та мирські інтереси. Ваше серце не отримало Моєї благодаті.

Я ось-ось виплону вас з Моїх уст, бо ваша літелість викликає у Мене нудоту. Ви – постійний тягар для тих, хто хоче бути Моїми вірними послідовниками. Ви – камінь спотикання для невір'ян. Ви кажете, що Я багатий і маю високий духовний стан, але ваш природний стан жалогідний: **«Ви нещасні і бідні».** Ви отримали від Мене велике світло, але ви – **«народе безумний й безсердий, який має очі й не бачить, має вуха й не чує»** (Єремії 5:21). **«А Я думав: Це прості лиш люди, безглузді, вони бо не знають дороги Господньої, права Бога свого»** (Єремії 5:4), бо ви сліпі і живете відчуттями, немов у темряві та без світла. **«Ми мацаємо, мов невидючі, за стіну, навпомацки ходимо, мов ті безокі; спотикаємося ми опівдні, немов би смерком, між здоровими ми, як померлі!...»** (Ісаї 59:10).

Хоча Я запросив вас на весільну вечерю Агнца, ви залишаєтеся нагими і не одягненими у весільний одяг, який Я дав вам, бо ваша сліпота не дозволяє вам бачити, що цей білий лляний одяг є виправданням святих, і ви віддаєте перевагу своїй самоправедності.

Що нам робити? Дотримуйтесь поради Христа у цьому посланні любові, втіхи, надії та впевненості. Викривши наш сумний духовний стан і повністю діагностувавши нашу хворобу, Він пропонує ліки. Наша потрійна хвороба – сліпота, бідність і нагота – виліковується чудовими потрійними ліками, які має лише Христос: золотом, очищенням вогнем, щоб зробити нас багатими, білою одежою, щоб покрити нашу наготу, і мазю для очей, щоб ми бачили.

Золото, очищене вогнем, – це віра та любов, два невіддільні плоди Святого Духа. **Любов – це суть і найповніший підсумок Десяти заповідей.** Це найвищий керівний принцип наведеного життя, подібного до життя Христа. **«Хто не любить, той Бога не пізнав, бо Бог є любов!»** (1 Івана 4:8).

Любов усуває жадібність та егоїзм і породжує щедрість, доброзичливість та зацікавленість у просуванні Божої роботи, місії вкуплення та спасіння грішної людини і благополуччя нашого ближнього: того, хто голодний, голий, хворий, бідний, ув'язнений і не має даху над головою. Бо написано: **«Хто милостивий до вбогого, той поважає Його»** (Приповісті 14:31), і ми стаємо учасниками обітниці, яка говорить: **«Хто милостивий до вбогого, той позичає для Господа, і чин його Він надолужить йому»** (Приповісті 19:17). **Любов спонукає нас виявляти сильну та активну зацікавленість у неспасених, за всі душі яких помер Христос.**

Любов спонукає нас вірно приносити свою десятину і щедро жертвувати, бо вона також замінює образу, заздрість, жадібність та ревності. Вона стирає гнів, неприязнь, егоїстичні амбіції, нейтралізує ненависть та несе мир, доброзичливість і радість. **Ми усвідомлюємо, що ми є Божими управителями, і що те, чим ми володіємо, належить Ісусу. Це блага для допомоги нужденним. Ми більше не думаємо лише про свої втіхи.**

Віра – це ще один Божий дар поряд із любов'ю, що утверджує міцний зв'язок між нашими душами та Богом. Вона робить Боже прощення доступним для нас і дарує нам можливість прийняти здійснення всіх Божих обітниць. **Віра є також активним принципом, який виявляється у житті істинного вірянина через добровільний послух Божим заповідям.** Ісус чітко каже: **«Не кожен, хто каже до Мене: Господи, Господи! увійде в Царство Небесне, але той, хто виконує волю Мого Отця, що на небі»** (Матвія 7:21). **Прощення гріхів через віру у Христа разом з любов'ю – це чудова терапія, яку Ісус пропонує нам від усіх недуг:** **«Блаженний, кому подарований злочин, кому гріх закрито»** (Псалом 31:1).

Ті, хто досі перебуває у Вавилоні, має негайно зробити перший крок. Вони повинні без вагань послухатися голосу Господаря, який каже: **«І почув я інший голос із неба, який говорив: Вийдіть із нього, люди мої, щоб не сталися ви спільниками гріхів його, і щоб не потрапили в карання його»** (Об'явлення 18:4). Вавилон засуджений до неминучого повного знищення. Усі його лідери та послідовники, зокрема й сатана, візьмуть участь у другій смерті, тобто вічній смерті. Потрібно швидко вийти з нього та приєднатися до істинної Церкви, залишку насіння жінки з Об'явлення 12:17, **«що вони беруть Божі заповіді та мають свідоцтво Ісусове».** Як ми вже знаємо, це Церква адвентистів сьомого дня.

Усе, що написано у цьому розділі цієї праці, стосується істинної Церкви та всіх тих, хто до неї приєднується, незалежно від того, звідки вони прийшли. Ми також повинні розуміти та завжди пам'ятати, що Адвентистська церква – це Ноїв ковчег часу кінця. Хто не перебуває у ньому протягом цього часу або після закінчення часу благодаті, втратить спасіння. **Настав час вийти з Вавилону!**

Розгляньмо **другий засіб** наших потрійних ліків. **Біла одежа – це праведність Христа, дана грішнику:** **«бо віссон то праведність святих»,** (Об'явлення 19:8). Саме чистота

характеру Христа покриває прощеного грішника, виправданого «**кров'ю Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас від усякого гріха**» (1 Івана 1:7), коли він позбавляється власного огидного характеру; «**Бо це воля Бога, освячення ваше**» (1 Солуня 4:3).

Третій компонент зцілення Правдивого Свідка – це мазь для очей, яка зцілює нашу духовну сліпоту. Знову ж таки, приймаючи Святого Духа, ми отримуємо мудрість, благодать і силу, що **дозволяють нам розрізняти добро і зло, істину і хибність, а також розпізнавати гріх і протистояти йому у будь-якій формі та маскуванні.**

Правдивий Свідок пропонує ефективне та повне лікування, яке **закликає нас до глибокого та щирого покаяння**, щоб отримати прощення наших гріхів після їхнього визнання. Він обіцяє дати нам Святого Духа, щоб викликати у нас повне навернення, переміну та освячення, що триватиме протягом усього нашого життя. **Це відродження та справжня переміна прискорять вилиття божественної сили у пізньому дощі, проповідь вічного євангелія та запечатуння святих.** Кожен з нас потребує цієї переміни та відродження, щоб успішно прожити великий час скорботи і прийняти нашого Господа у всій Його славі з великою радістю. **Що нам робити?**

Ті з нас, хто хоче залишатися непохитними у ці небезпечні часи, повинні самі зрозуміти свідчення Святого Письма. **Тільки ті з нас, хто старанно вивчав Писання і прийняв любов до істини у свої серця, і прагнув очистити свої душі через послух, будуть захищені від потужного обману, який полонить світ.** «Дослідіть **но Писання**», – каже Господь Ісус (Івана 5:39); вивчайте Біблію, як ніколи раніше. **Якщо ми не піднінемося на вищий і святий рівень, ми не будемо готові до явлення нашого Господа.**

На нас чекають небезпечні часи, а ворог переслідує нас. **Ми повинні любити правду та слухатися її. Ми повинні** прокинутися від духовного заціпеніння та **підкорити тіло, душу і розум Божій дисципліні.**

Ми повинні присвячувати більше часу палкій молитві. Силою Святого Духа, повністю залученого у нашу підготовку до прийняття Його у всій Його повноті, та особистим зусиллям через благодать та заслуги Ісуса, ми досягнемо досконалості нашого характеру. Ми розвинемо його, вступаючи у жорстокі та суворі битви з нашим его та пристрастями, бажаннями і успадкованими схильностями. **Ми повинні суворо критикувати себе та не дозволяти жодній несприятливій рісі залишитися не виправленою.** Божі ангели завжди допомагають усім тим, хто наполегливо чинить опір силам темряви та намагається допомогти собі, невпинно благаючи Бога про Його милосердя. **Ангели нічого не зроблять для тих, хто не намагається допомогти собі сам. Нам потрібно навчитися молитися так ревно та палко, як Яків у ніч великої скорботи.**

«Якби Яків не покався і не зізнався у своєму раніше скоєному гріху, Бог не почув би його молитви і не врятував би йому життя. Якщо ми будемо приховувати невизнані гріхи, ми будемо знищені. **Усіх нас, хто намагається виправдати та приховати свої гріхи, залишаючи їх невідомими та без прощення, перемаже сатана.**» Ми повинні бути здатними сказати, як сказав Христос: «**Бо надходить князь світу цього, а в Мені він нічого не має**» (Івана 14:30).

«Це наш обов'язок – виправити вади нашого характеру та очистити наші душі від усієї скверни, тому що тільки так ми отримаємо Божу печатку, і лише тоді на нас проллється пізній дощ». Що нам слід робити?

«Ми повинні повністю віддати свої душі Богові, щоб нашими серцями оволоділа нова сила. Тільки Христос здатний здійснити цю надприродну зміну для нас.

«Щоранку присвячуймо себе Богові; це наше перше щоденне завдання. Нехай наша молитва буде такою: **«Прийми мене, о Господи, як повністю Твого! Я складаю свої плани до Твоїх ніг. Використай мене на служінні Тобі сьогодні. Перебувай у мені, і нехай уся моя робота буде виконана у Тобі».** Це щоденна справа в усьому. Нашою найбільшою радістю має бути слава Бога. Іншими словами, **ми повинні народжуватися згори щоранку. Наші плани повинні бути втілені у життя або відкинуті відповідно до Божих вказівок.**

Ісус Христос – це благородний чоловік з притчі, який пішов, щоб прийняти царство від Свого Отця, а потім повернувся. Наш Господь також покликав Своїх слуг і дав нам багато мін, сказавши: **«Торгуйте, аж поки вернуся»** (Луки 19:13). Тому, чекаючи на нашого Царя та Викупителя, ми повинні палко працювати з незламною вірою. **«Той, хто має прийти, прийде й баритись не буде!»** (Євреїв 10:37). **«Бога бійся, й чини Його заповіді, бо належить це кожній людині! Бо Бог приведе кожну справу на суд, і все потаємне, чи добре воно, чи лихе!»** (Екклезіяста 12:13-14).

Вірний і правдивий Свідок каже: «Ото, незабаром приходжу, і зо Мною заплата Моя, щоб кожному віддати згідно з ділами його» (Об'явлення 22:12).

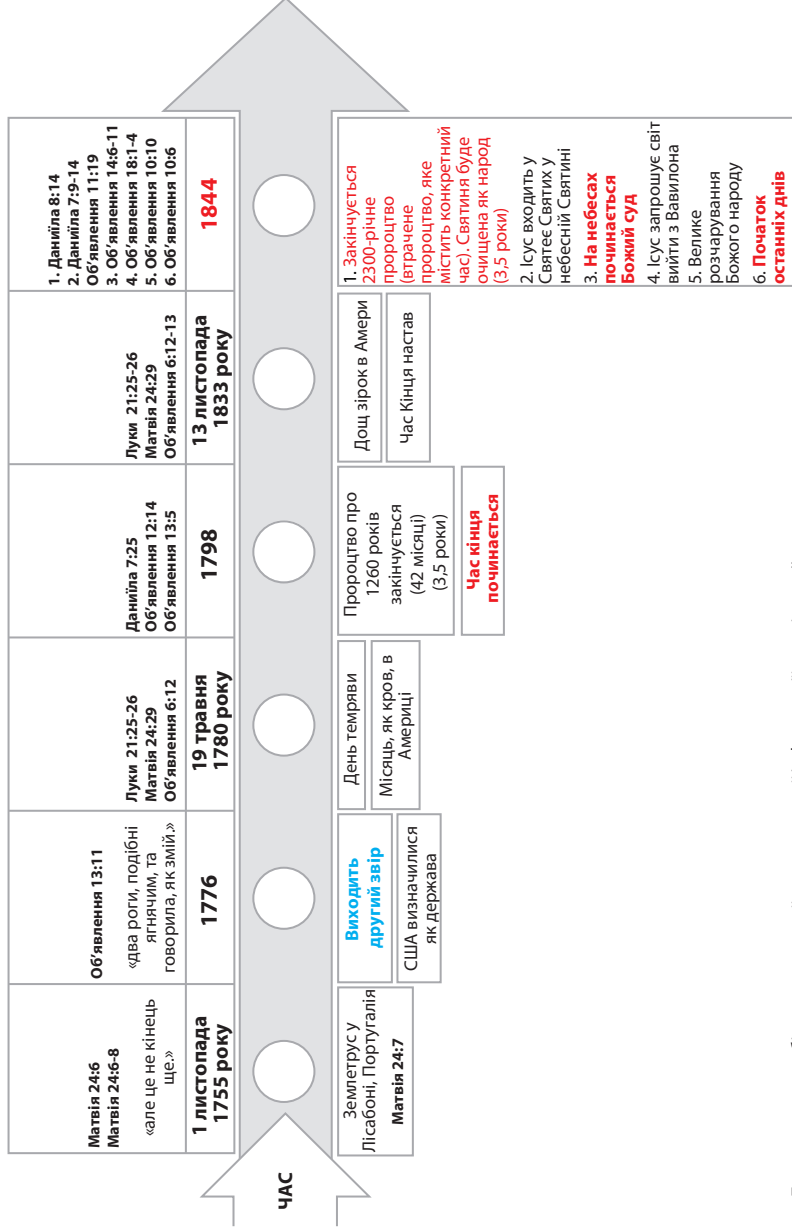
«Оце каже Амін, Свідок вірний і правдивий, початок Божого творива... Переможцеві сісти Я дам на Моєму престолі зо Мною, як і Я переміг був, і з Отцем Своім сів на престолі Його» (Об'явлення 3:14, 21).

ХРОНОЛОГІЯ

У цій праці подано хронологію останніх подій світу згідно з біблійними пророцтвами та наголошено на багатьох надзвичайних подіях останніх днів. **Для кращого розуміння читачем процитовано фундаментальні біблійні тексти.** Хронологія починається з ознак кінця світу, потім йде початок суду, кінець випробувального часу (часу благодаті), друге пришествя Ісуса і закінчується вічністю. Між цими подіями наведено багато інших важливих подій, таких як просювання (потрясіння), запечаткування та закони, що встановлюють знамено звірини з його союзниками, які діють проти Божого народу. Крім того, зазначено інші події, такі як пізній дощ, гучний крик, переслідування, малий і великий час скорботи, сім останніх кар, Армагеддон і кількість 144 000. Також розглянуто 1000 років Об'явлення на їхньому правильному місці, два воскресіння, третє пришествя Ісуса, три етапи суду, огняне озеро, очищення землі та створення нового неба та нової землі. **Настійно рекомендовано ретельно вивчити всю працю, досліджуючи кожну тему** для отримання детальнішої та вичерпної інформації, а також розуміння, потрібного для підготовки, бо Господь каже: **«Уже тепер вам кажу, перше ніж те настане, щоб як станеться, ви ввірували, що то Я» (Івана 13:19).**

ОСТАННІ ПОДІЇ СВІТУ ЗГІДНО З БІБЛІЙНИМ ПРОРОЦТВОМ

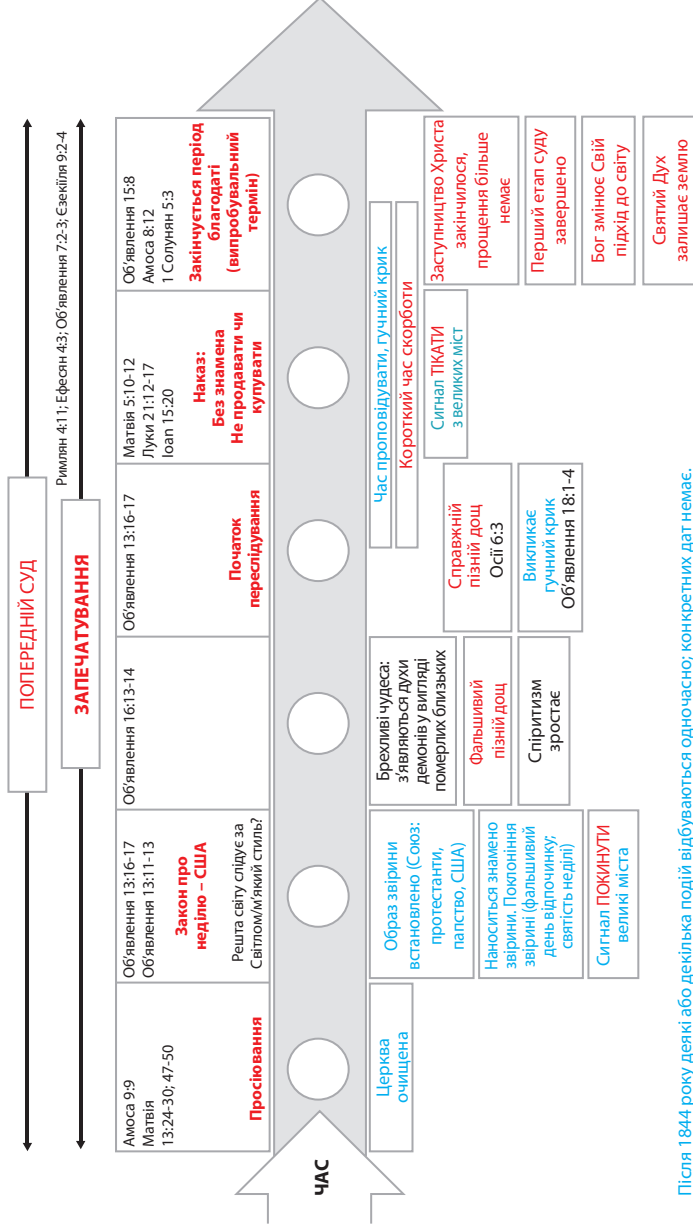
Ознаки кінця світу до початку суду

Для отримання більш детальної та вичерпної інформації вивчіть цей документ.

ОСТАННІ ПОДІЇ СВІТУ ЗГІДНО З БІБЛІЙНИМ ПРОРОЦТВОМ

Від початку попереднього суду до кінця часу благодаті

Після 1844 року деякі або декілька подій відбуваються одночасно; конкретних дат немає. Тут їх подано найкращим чином для розуміння читачем.

Для отримання більш детальної та вичерпної інформації вивчіть цей документ.

ОСТАННІ ПОДІЇ СВІТУ ЗГІДНО З БІБЛІЙНИМ ПРОРОЦТВОМ

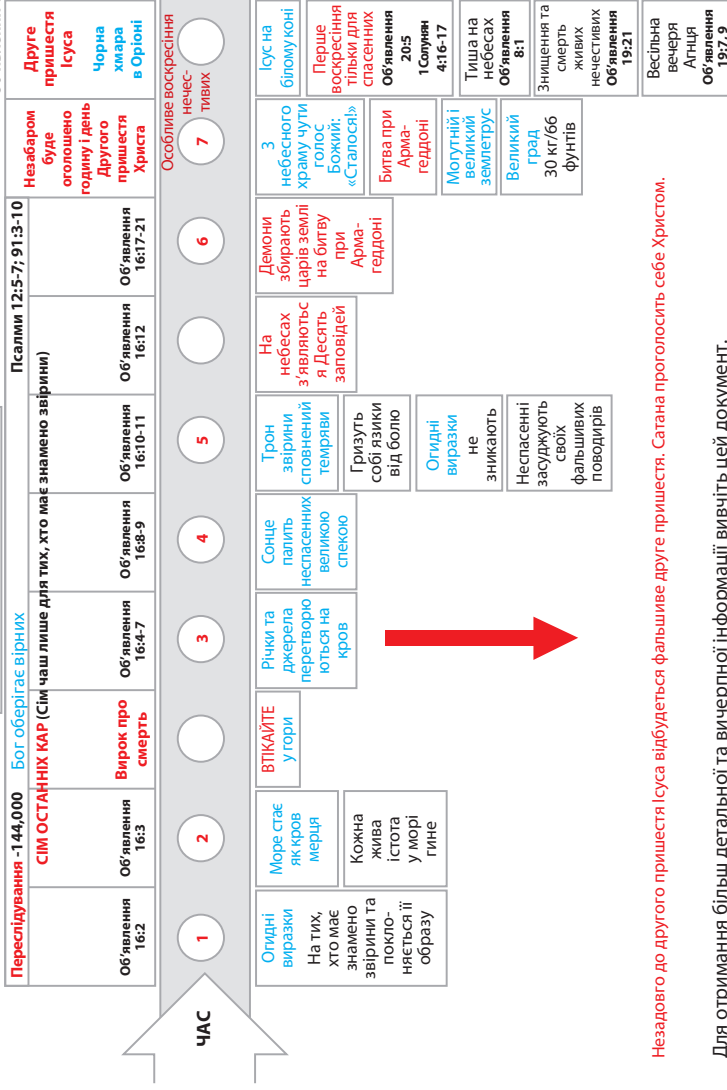
Кінець часу благодаті (випробувального терміну) до другого пришествя Ісуса

Івана 5:28
Івана 14:3
Матвія 24:30-31
Об'явлення 19:6-11
Об'явлення 19:11-16

ВЕЛИКИЙ ЧАС СКОРБОТИ

Сатана уособлює Ісуса

Об'явлення 16:1
Даниїла 12:1
Об'явлення 14:9-10

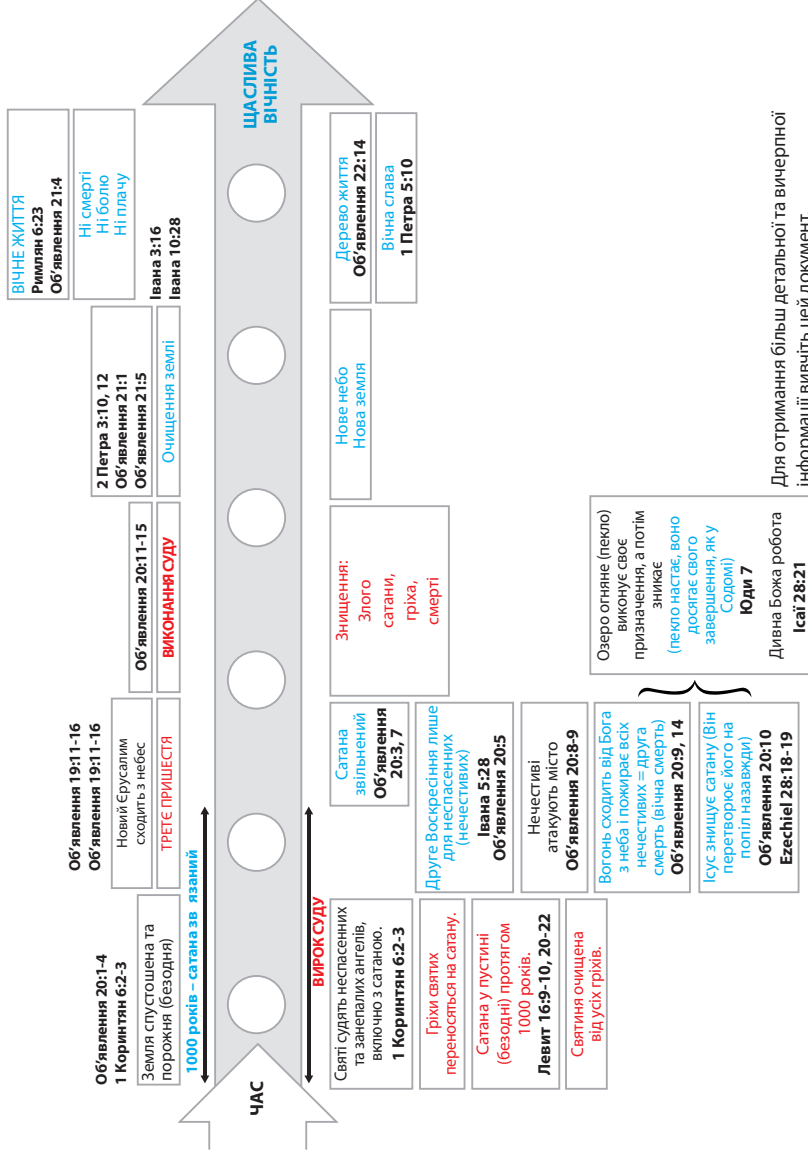

Незадовго до другого прищестя Ісуса відбудеться фальшиве друге прищестя. Сатана проголосить себе Христом.

Для отримання більш детальної та вичерпної інформації вивчіть цей документ.

ОСТАННІ ПОДІЇ СВІТУ ЗГІДНО З БІБЛІЙНИМ ПРОРОЦТВОМ

Друге пришестя Ісуса у вічності

Для отримання більш детальної та вичерпної інформації вивчіть цей документ.

Блаженный, кто дбае про вбогого, в день нещастя Господь порятуе його!
(Псалом 40:1)

Блаженный, кто дбае про вбогого, в день нещастя Господь порятуе його!
(Псалом 40:1)

